

வார இதழ்

கைவன்

ஒளி: 28

24.12.2000

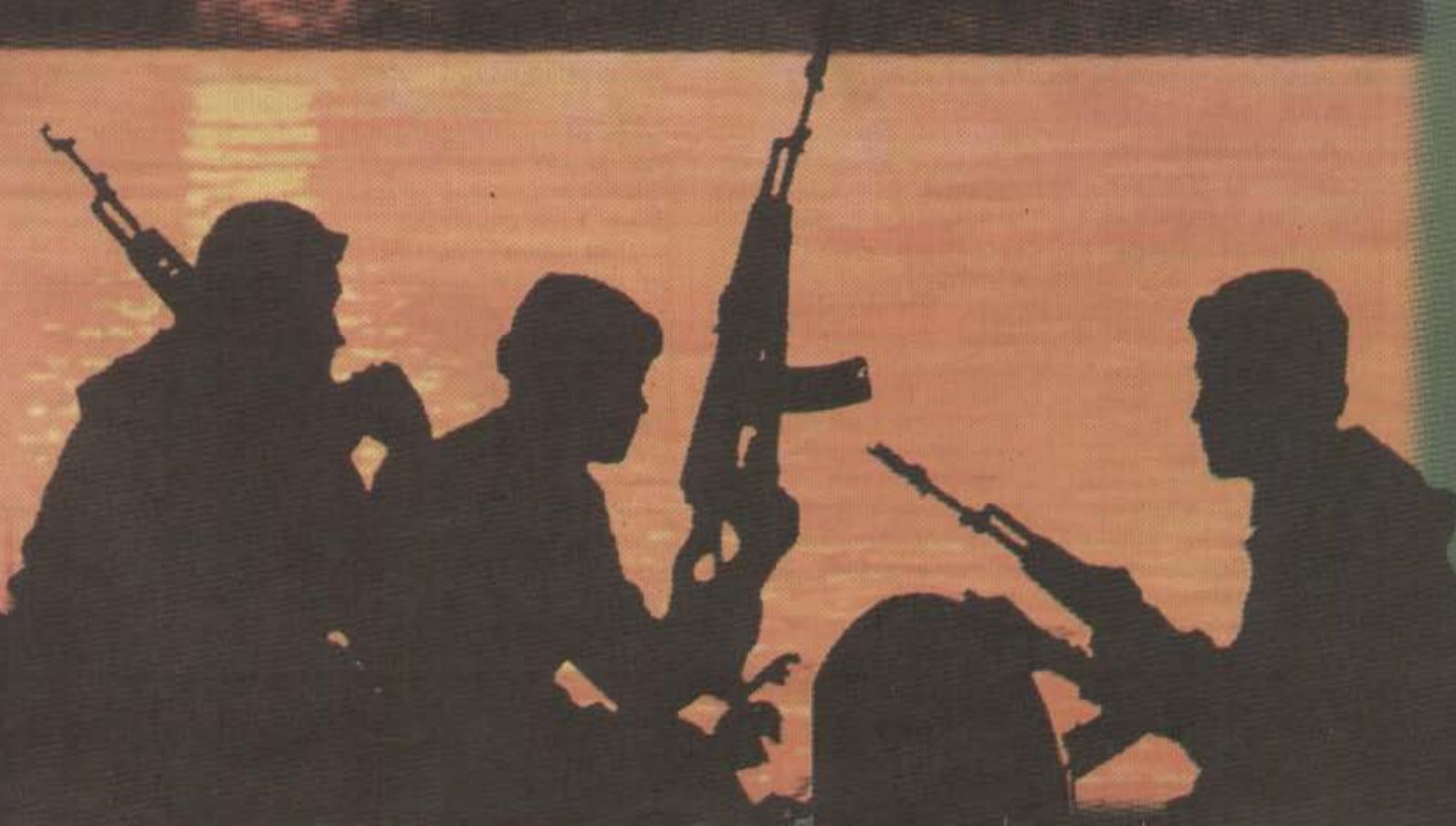
விலை ரூபா 12.00

Registered as a Newspaper in Sri Lanka

ராவா வெளியீடு

ATHAVAN காலி

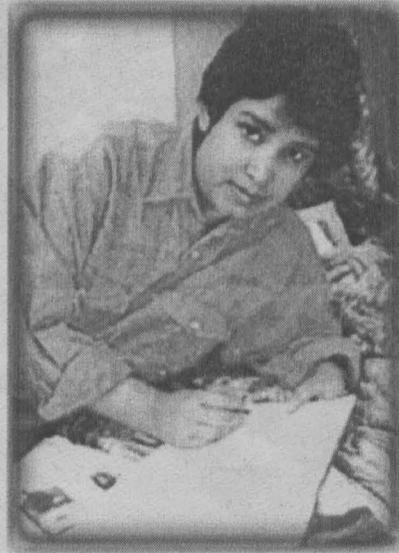
சமாதான யத்தம் நீடித்தால்
தமிழீழம் அமைவது உறுதி





ஃபெய்ஸ் அஹ்மத் ஃபெய்ஸ் (1911-1984)

பிளவுபடாத இந்தியாவில் பஞ்சாப் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த சியால்கோட்டில் (இப்போது பாகிஸ்தானில் உள்ளது.) பிறந்தவர் ஃபெய்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில, அரபி இலக்கியங்களை பயின்று பட்டம் பெற்றவர். இரண்டாம் உலகப் போர்க் காலத்தில் இந்திய இராணுவத்தில் பணியாற்றினார். விடுதலை பெற்றபின் உருவான பாகிஸ்தானில் பத்திரிகையாளராகப் பணிபுரிந்தார். பாக். அரசைக் கவிழ்க்க முயன்றதாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். 1984-ல் ஃபெய்ஸ் இறந்தபோதுதான் இலக்கியவாதிகளை மட்டுமல்ல: சாதாரண மக்களையும் அவரும் அவரது கவிதைகளும் எவ்வளவு கவர்ந்திருந்தன என்பது புரிந்தது.



தஸ்லிமா நஸ்ரீன்:

கவிஞரான தஸ்லிமா நாவலாசிரியரானதற்கு மூல காரணம் அவருக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட கொடுமைகள் அவரது சிந்தனைகள் மதவாதத்திற்கு எதிரான சிந்தனை என்பன எட்டு கவிதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. சர்ச்சைக்குரியது என்று வங்கதேச அரசால் தடை செய்யப்பட்ட அவமானம் என்ற அவரது நாவலும், குர்-ஆனை திருத்தச் சொன்னதாக அவர் பெயரில் வெளியான பேட்டியும். அதற்கு வெகுமானமாக மதத்தீவிரவாதிகள் அளித்த மரண தண்டனையும் அவரை உலகப் பிரசித்தி பெற்றவராக்கின. இப்போது ஸ்வீடனில் வாழ்கிறார். வங்க தேசப் பெண்களின் கண்ணீரும் கோபமும் அவரது கவிதைகள்.

பேசு

உனது உதடுகள் முடி முத்தரையடப் படலில்லை. உனது சொற்கள் இன்னும் உனக்கே சொந்தம். நீயே உனது உடல் உன்னுடையதுதான். உனது உயர் உன்னுடையதாக இருக்கும்போதே பேசு!

பார் அங்கே

அந்த உலைக் கூடத்தில் சுவந்த உலை உக்கிரமான சுவாலகைகள். ஏற்கெனவே தாழ்ப்பாளர்கள் அவர்களின் வாய்களை முடியாய்ந்து கால் வலல்கு ஒவ்வொன்றும் வட்டமடிக்கிறது.

இப்போதே பேசு, நேரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது உனது உடலும் மனமும் மறைவதற்குள் பேசு, எங்களுடன் பேசு ஏனெனில் இன்னும் உண்மை இறந்து வட்டில்லை.

பேசு

உனக்குப் பேசு இருப்பது எதுவோ... அதை!

பேசு

தமிழில் : சுகுமாரன்

நீ ஒரு பெண்

அதை நீ மறக்காமல்நுப்பது நல்லது. உனது லீட்டுப் படிதாண்டி நீ வருப்போது ஆண்கள் ஓரக் கண்ணால் உன்னைப் பார்ப்பார்கள். குறுகிய சந்தன் வழியல் நீ நடந்து போகும்போது ஆண்கள் உன்னைப் பின் தொடர்வார்கள்:

வீசலடிப்பார்கள்.

சந்தைக் கடந்து நீ ப்ரதான சாலையில் ஏறும்போது ஆண்கள் உன்னை அவதூறலு சொல்லுவார்கள்: க்ரூக்க என்பார்கள்.

நீ ஒழுக்கமுள்ளவள் எனில்

தீரும்பீப் பார்ப்பாய்

இல்லாதவள் என்றால்

உன் பாட்டுக்குப் போவாய் -

இப்போது நீ போய்க்கொண்டிருக்கிறாயே! அதுபோல.

ஒழுக்கம்

நெஞ்சோடு நெஞ்சும்

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் எழுதிய ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற நூலுக்கு இராஜ அரியரத்தினம் எழுதிய முன்னுரை. இப்போது இவர்கள் நம்மிடையே இல்லை. நூல் வெளியான ஆண்டு 1964

நான் ஆசிரியராகப் பதவி வசித்துக் கடமையாற்றிய பத்திரிகைகள் இரண்டு. ஒன்று ஈழகேசரி, மற்றது ஈழநாடு. ஈழகேசரி காலத்தை என்னால் என்றுமே மறக்க முடியாது. எனது தலைவரும் தமிழ்த் தொண்டருமான திருவாளர் நா. பொன்னையா அவர்களது பெருந்தன்மையாலும், காரியாலய நிர்வாகிகளது பெருந்தன்மையாலும், காரியாலய

நிர்வாகிகளது இன்முகத்தாலும், அரசியல் தலைவர்களும், தமிழ்ப் புலவர்களும் எழுத்தாள நண்பர்களும் அங்கு அடிக்கடி வருவது வழக்கம். ஈழகேசரி அலுவலகம் எல்லோருக்கும் அடையா நெடுங்கதவாக இருந்து வந்ததை யார் மறுப்பர்?

ஒரு நாள் எனது இலக்கிய நண்பர் கனகசெந்திநாதன் அவர்கள் அலுவலகத்துக்கு வந்தபோது நாம் பலகாலமாகச் சேசுரித்துப் பத்திரப்படுத்தி வைத்துள்ள பழைய பத்திரிகைகளை விற்று விடப் போவதாகவும் ஏதாவது உபயோகமான காரியத்தைச் செய்து விற்றுவிடின் நல்லதெனவும் கூறினார். அப்போது எழுந்த யோசனைதான் ஈழத்துப்பேனா மன்னர்கள் என்ற வரிசை.

இலக்கிய உலகை அதிசயத்தில் ஆழ்த்திய அந்த அறிமுகம் முடியும்வரை அதனை எழுதுபவர யார் எனத் தெரியக்கூடா தென்ப தற்காகக் கரவைக் கவி கந்தப்பனார் என்ற புனைபெயரை நானே அவருக்குக் சூட்டினேன். அப்பெயர் ஈழத்து இலக்கிய உலகத்தில் நிலைத்து விட்டதுமன்றி விமர்சனத்துறையில் ஒரு மைல் சுல்லாகவும் அமைந்துவிட்டது.

அதன் பின்னர் இலக்கிய விமர்சகர் செந்திநாதன் அவர்கள் வீர

சேசரி, தினகரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி அவ்வப்போது கட்டுரைகள் பல எழுதினார். மேற்படி கட்டுரைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி மலர்ந்ததெனலாம்.

இத்தகைய இலக்கிய வளர்ச்சி நூல்களையும் ஆராய்ச்சிகளையும் பல்கலைக்கழகம் போன்ற செழுங்கலை நியமங்களே நுண்ணியதாக ஆராய்ந்து வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஈழத்துப் பல்கலைக்கழகத்தின் கவனம் வேறு திசைகளில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது. பிற்கால இலக்கிய உலகப் பூசலுக்கே அது வித்தானறி வருகிறது. இந்நிலையில் தனி மனிதனின் முதல் முயற்சியாக இந்நூல் வெளிவருவது போற்றற்குரியது.

விமர்சனகாரர் என இப்போது பெயர் பெற்று ஈழத்தில் இருப்பவர்களிற் சிலர் பழமையை பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதவர்களாய், தங்கள் காலத்தேதான் எல்லாம் தோன்றின எனும் 'எண்ணமுடைய வராய் எழுதிவருகிறார்கள். திருக்கனக-செந்திநாதன், ஆறுமுக நாவலர் தொடக்கம் இன்றைய இளங்கவிஞர்கள்வரை ஆராய்ந்து பழமையையும் புதுமையையும் நமக்கு

இந்நூலிற் காட்டியுள்ளார். தமிழ்ச்சுடர் மணிகளையும் ஈழத்து ஒளி விளக்குகளையும், பேனா மன்னர்களையும், இளம் எழுத்தாளர்களையும் காலத்தை வைத்துப் பிரித்து ஆராய்ந்திருப்பது மிக நன்று. ஒவ்வொரு பத்தாண்டு காலத்தைப்பற்றி முகவுரையாக விஷயங்களையும் சரித்திர நிகழ்ச்சிகளின் எழுச்சிகள் ஆகிய வற்றையும் கூறிவிட்டு, அப்பத்தாண்டு காலத்தில் எழுதிய எழுத்தாளர்களையும் அவர்தம் படைப்புக்களையும் அறிமுகம் செய்துள்ளார். பின் முடிவுரையாக அப்பத்தாண்டுக் காலத்தில் இலக்கிய உலகம் என்ன சாதித்தது என்பதைத் தொகுத்துக் கூறியுள்ளார்.

தென் தமிழ் நாட்டுக்குப் பல தடவை இலக்கிய யாத்திரை செய்ததன் பயனாக எனக்கு ஓர் அநுபவம் உண்டு. ஈழத்தைப்பற்றியும் இங்குள்ள எழுத்தாளர்களைப்பற்றியும், அவர்களின் படைப்புக்களைப் பற்றியும் தென்னகத்தாரின் அறிவு போதியதன்று. விரலவிட்டு எண்ணக்கூடியவர்களையே அவர்கள் அறிவார்கள். இத்தனைக்கும் அது அவர்கள் தவறாகாது. இத்தகைய நூல்கள் வெளிவந்திருந்தால் ஏற்கனவே அவர்கள் பல விபரங் களை அறிந்திருக்கலாம். அப்படியான

ஒரு பெருங்குறை இப்போது நீங்கியிருப்பது உள்ளத்துக்குப் பேருவகை தருகின்றது.

ஈழகேசரியின் சாதனைகள் பலவற்றுள் அதன் புத்தக மதிப்புரைகள் மேன்மையாக விளங்கின. பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை தொடக்கம் ஈழகேசரி மதிப்புரைகள், விசர்சனங்கள் என மதிப்புப் பெற்றன. ஒவ்வொரு துறையிலும் அவ்வத்துறையில் துறைபோனவர்கள் தாம் அதனை எழுதி உதவினார்கள். அவர்களிலே சோ. சிவபாதசுந்தரம், பண்டிதர் பொ.சிறுஞ்சுப்பிள்ளை, ச. அம்பிகைபாகன், கனக-செந்திநாதன் ஆகியோரை மறக்கவே முடியாது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இந்நூல் மிகமிகத் தேவையானது. நடமாடும் வாசகசாலை எனப்போற்றப்படும் எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் கனக செந்திநாதன் இத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்து இலக்கிய உலகிற்குத் தமது பங்கினைப் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும், முழுமையுடனுஞ் செய்துள்ளார்கள்.

இத்தகைய நூல்களை நல்லறிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் வாழ்த்தி வரவேற்பார்கள் என்பதற் சந்தேகமேயில்லை. இத்தகைய நூல்களால் ஈழ மனித திருநாடு பெருமையடைகின்றது.

சுயாதீன தொலைக்காட்சிச் சேவையில் தமிழுக்கு இருட்டடிப்பா?

சுயாதீன தொலைக்காட்சிச் சேவையில் (ஐ. ரி. என்.) ஈழத் தமிழ்க் கலை இலக்கியம், நுண் கலைகள், தரமானவர்களுடனான நேர்காணல்கள் என்பன நடைபெற்றுவந்தன. இவை தொலைக்காட்சி நேயர்களிடம் மிகுந்த வரவேற்பைப் பெற்றுவந்தன. நேயர்கள் இவற்றை விரும்பிக் கேட்டதனால் மறு ஒளிபரப்பும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

திரைநெறிய சனிக்கிழமைகளில் ஒன்றரை மணி நேரத் தமிழ் நிகழ்ச்சியொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணப் பார்வையாளர்களுக்காக என்று இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய குறிப்புகள் கூறின. தனியார் "டிபூட்டரிகள்"

வைத்து நடத்துபவர், ஒரு நூலைக் கூட வெளியிடாதவர்களெல்லாம் நேர்காணல் நிகழ்ச்சியில் சந்திக்கப்படுவதும், சிந்திக்கப்படுவதும் இந்த சனிக்கிழமை நிகழ்ச்சியில் முக்கியமானதாக உள்ளது. இதைவிடத் தமிழ் வளர்ச்சிப் பற்றிய சிந்தனையே இல்லாத மற்றைய சாதாரண நிகழ்ச்சிகள் யாழ்ப்பாண மக்களின் கலாரசனை இவ்வளவு மோசமானதென்றா இவர்கள் கருதுகிறார்கள்? மற்றப் பகுதி மக்களுக்கு ஐ. ரி. என். நிகழ்ச்சிகள் தேவையில்லையா?

இதேவேளையில், சுயாதீன தொலைக்காட்சிச் சேவையில் இன்னொரு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவுள்ளதாக மேற்படி வட்டாரங்களிலே கதை பரவலாக அடிபடுகின்றன. இதுவரை நடைபெற்றுவந்த உரையரங்கம், ஊர்கோலம் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் ஒளிபரப்பாகும் "பார்வையாளருக்கு உகந்த" நேரமான பிற்பகல் 6 மணியை இனிச் சிங்கள மொழி நிகழ்ச்சிகளுக்காக ஒதுக்கியுள்ளதாகவும், மேலே கூறிய தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் இனி ஒளிபரப்பப்பட மாட்டாதென்றும் முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளதாம்.

தமிழ் மக்களுக்கு, ஊடகங்கள் போதிய நேரம் ஒதுக்குவதில்லை என்ற குறைபாடு ஏற்கனவே இருந்து வருகிறது. இதைவிடத் தமிழ் நாட்டின் மோசமான தொலைக்காட்சித் தொடர்களுக்கு இலங்கையே குப்பைத் தொட்டியாகி வருகின்றது. இந்தச் சூழ்நிலையிலே, இலங்கைக் கலைஞர்களின் நிகழ்ச்சிகளுக்குரிய நேரத்தை இல்லாமற் செய்வது மிகவும் வேதனைக்குரிய செயலாகும். ஐ. ரி. என். பணிப்பாளர் சபையில், முன்பு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி

ஆலோசனை கூறத் தமிழர் ஒருவரும் இருந்தார். புதிய பணிப்பாளர் சபையில் ஹாசிம் உமர் என்பவரே உள்ளார். இவர் முஸ்லீம் நிகழ்ச்சிகள் சிறப்பாக நடைபெற ஆலோசனைகள் வழங்குகிறார். பல பணிகளில் உள்ள இவர், தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைக் கவனிக்க முடியாமலிருக்கலாம். தமிழின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவோம் எனக் கூறும் அரசும், தமிழ் விவகார மந்திரியும், எம்.பிக்களும், ஐ.ரி.என்னில் தலையிட்டுத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெனத் தமிழ் மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். முன்னர்போலச் சிறந்த நிகழ்ச்சிகளை 6 மணிக்கு ஒளிபரப்புவது அவசியம் ஆகும்.

யாழ். பேராயர் பிரபாகரனை நம்புகிறார்! சிங்கள வீரவிதான கேள்வி எழுப்புகின்றது!

நோர்வேயின் மத்தியத்துவத்துடன் நடைபெறத் தயாராகும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்குத் தடங்கலாக இல்லாது, இதனைக் குழப்ப முயற்சியெடுக்கும் தீய சக்திகளைக் கவனத்திலெடுக்காது அரசும், எதிர்கட்சியும் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கான நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என யாழ்ப்பாணப் பேராயர் வண. தோமஸ் செளந்தரநாயகம் கூறியுள்ளார். ஆனால், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தை எவ்வாறு நம்புவது என வினா எழுப்பி, சிங்கள வீரவிதான இயக்கம் பத்திரிகை அறிக்கையொன்றினை வெளியிட்டுள்ளது. மேலும் இவ்வறிக்கையில்

சமாதானத்தின் பெயரால் பல சந்தர்ப்பங்களில் முழு உலகத்தையுமே ஏமாற்றிய பிரபாகரன், இந் நாட்டில் வாழும் சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் அப்பாவி மக்கள் எத்தனை பேரைக் கொலை செய்துள்ளார், நாட்டின் அபிவிருத்தியை நாசம் செய்துள்ளார். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திற்குச் சமாதானம் தேவையென்றால் நோர்வே, அமெரிக்கா, பிரித்தானியா போன்ற தரகர்கள் தேவையில்லை. சமாதானத்திற்காக ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்டு இலங்கைக்கான மக்கள் தலைவியைச் சந்திக்கட்டும். இதற்காக, வன்னியில் வாழும் பிரபாகரனுக்கு எவ்வித தடையும் இல்லை. சமாதானத்தை அழித்துப் பயங்கரவாதத்தை த. ஈ. வி. பு.

இயக்கமே நிலைநிறுத்தியது. இந்தத் தவறை உணர்ந்து, இந்நாட்டின் அரசியல் தலைவர்களிடம் பிரபாகரன் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். இதனை எவரும் எதிர்க்கமாட்டார்கள். வடக்குக் கிழக்கில், தமிழ் இராச்சிய மொன்றை உருவாக்குவதே பிரபாகரனின் நோக்கமாகும். நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்ட இராச்சியமொன்றை இவர்கள் உருவாக்குவார்கள். பிரபாகரன், தனி அரசொன்றைக் கோருவது எற்காசு? சிங்களவருக்கில்லாது, தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமுள்ள பிரச்சினை என்ன என்பதைப் பேராயர் அவர்கள் எமக்கு விரைவில் தெளிவுபடுத்துவாராக!

நீர் உரிமையைப் பாதுகாப்போம்!

அரசு எம் நாட்டில் உள்ள இயற்கையின் கொடியான நீர் வளத்தைப் பல்தேசிய நிறுவனங்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகின்றது. இந்த நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் நோக்கோடு "சுதந்திர நீர் உரிமையைப் பாதுகாக்கும் முன்னணி" உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆரம்பக் கூட்டம் புதன் மாலை "நாவய" செயலகத்தில் நடைபெற்றது. இக் கூட்டம் குமார சாப்பா பண்டார அவர்களால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. இக் கூட்டத்திற்கு வாசுதேவ நாணயக்கார, ரஞ்சித் திசாநாயக்க, விசுடர் ஐவன், திம்பிரியாகம பண்டார, கவுடுல்லே ஜயதிலஸ், பிரியந்த பராக்கிரம, கே. பிள்ளு ஜனரஞ்சன, ஆனந்த ஜயசேகர, பியசிரி ஜயசேகர, அனில் றணசிங்க ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

மலையகக் கலைஞர் ஒன்றியத்தின் கலாசாரப் போட்டிகள்!

மலையகக் கலைஞர்களின் திறமையை மேம்படுத்தும் வகையில், கலாசாரப் போட்டிகளை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை மலையகக் கலைஞர் ஒன்றியம் செய்து வருகின்றது.

இப்போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளும் மன்றங்களும், கலைஞர்களும் தங்கள் விண்ணப்பங்களை செயலாளர், மலையகக் கலைஞர் ஒன்றியம், இல. 56, சமாதிபுர, கொட்டகல் என்ற முகரிக்கு, 2001, ஜனவரி 15ம் திகதிக்குள் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பி வைக்குமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

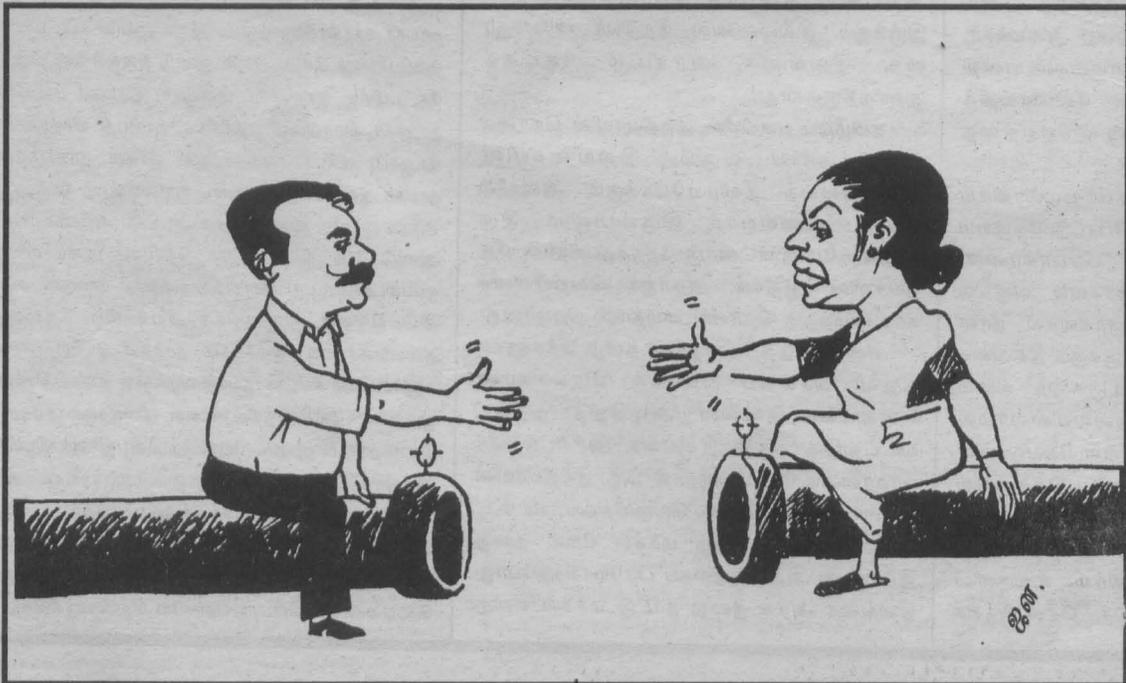
போட்டித் தலைப்புகள்

1. குறு நாடகம் - 30 நிமிடம் (சமூக மேம்பாட்டை மையமாகக் கொண்டவை), 2. நாட்டார் பாடல் - 7 நிமிடம், 3. நாட்டுக் கூத்து - 30 நிமிடம், 4. தப்பிசை/ உடுக்கை/ உறுமி - 15 நிமிடங்கள், 5. பாரம்பரிய கூத்துக்கள் - 20 முதல் 30 நிமிடங்கள், 6. வாத்திய இசை - 10 நிமிடம், 7. தனிநபர் நடிப்பு - 10 நிமிடம்.

2001, மார்ச் மாத நடுப்பகுதியில் நடைபெறும், மலையகக் கலாசார விழாவில், அரசுக்கேற்றப்படுவதோடு, விருதுகளும் வழங்கி கௌரவிக்கப்படும்.

எதிர்பாருங்கள்!

2001 ஜனவரி 07 முதல் ஆதவன் பத்திரிகை புதுப்பொலிவுடன் பெரிய (Broad Sheet) அளவில் வெளியாகும்!





யாரை யாரிடம் யார் கேட்பது?

மாட்டாது.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், அதனைப் பாலுட்டி நடக்கவிட்ட இந்தியா, எவ்வாறு தனது வளர்ப்புப் பிள்ளை ஊனமில்லாமல் வளர்ந்துவிடவோ, தனது அயல் நண்பனைவிடவும் பலம் பெறவோ விடாமல் முட்டுக் கட்டையாக இருக்கத் தொடங்கியதோ, அப்போதிலிருந்தே ஈழப் போராட்டமும் இந்தியாவிடமிருந்து எதனையும் எதிர்பார்க்கும் அடிமைத் தனத்தில் இருந்து தன்னைக் கட்டவிழ்த்துக் கொண்டு விட்டது. எனவே இந்தியா எப்படி ஆட்டம் போட்டாலும் போட்டு விட்டுப் போகட்டும், ஆனால் மீண்டும் ஒரு தடவை நேரடியாகத் தமிழர் தேசியப் பிரச்சினைக்குள் தனது நீண்ட அரசியல், இராணுவ முக்கிணை நுழைத்துக் கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொண்டாலே போதுமானதாக இருக்கும்.

ஏனெனில், தனது சுயநலத்திற்காகச் சமயங்களில் விதம் விதமாக முகமுடி அணிந்து கொள்ளும் இந்தியா, தமிழர்கள் மீது என்றைக்குத் தனது இராணுவ ஆதிக்கத்தினைப் பிரயோகிக்க விளைந்ததோ அப்போதிலிருந்தே தமிழர் தேசியப் பிரச்சினை குறித்த எந்த முடிவையும், கடமையையும் செய்யும் தகுதியை இழந்து விட்டது. இதே நிலையில், இப்போதைய நிலையில் இந்திய அரசியலின் நகர்வுகளை நோக்கும் போது, இந்திய அரசியல்வாதிகள் மேல் காறி உமிழ வேண்டும் போல் தோன்றினால் அது யார் குற்றம்?

இலங்கை அரசுடனோ, வேறு விதமாகவோ தமிழ் மக்களிடம் எந்தத் தீர்வுகளையும் திணித்துவிடவோ அல்லது எவ்வாறான தீர்வையும் நிர்ணயம் செய்யவோ இந்தியா முயற்சி செய்யுமானால் அது கல்லில் நார் உரித்து. இந்தியாவிலுள்ள கடவுள் வெறி யர்களுக்குப் பூமாலை கட்டிப் போட்ட பின்னர் பழையதை மறப்போம், புதிதாகவும் எதையும் கிளற மாட்டோம் என்ற தெளிவான மனத்துடன் முதலில் ஒன்றுபடுவது அவசியமாகும். எனினும் இவற்றுக்கெல்லாம் காலம் களியும் வரை பொறுத்துக் கொள்ளுவோம், இந்தியா மனம் மாறுமென்று தப்புக் கணக்குடன் தவமிருக்கவோ தமிழ் மக்களில் யாருக்கும் உடன்பாடிருக்கும் என்று துளியேனும் நம்பிக்கை வைக்கமுடியவில்லை.

சரி, இப்போது யாரை யாரிடம் கேட்பது என்னும் சிறு எண்ணம் கூட இல்லாமல் சுப்பிரமணிய சுவாமி போன்று கோமாளித்தன அரசியல்வாதியாக மத்திய உள்துறை அமைச்சர், பிரபாகரனைப் பிடித்துத் தாருங்கள் என்றிருப்பது இந்திய அரசியலே கோணங்கித் தனமானதுதானோ என்னும் ஐயத்தை எழுப்புகிறது.

முன்று வருட காலமாகப் பல்லாயிரம் இந்தியப் படைகள் சல்லடை போட்டு தேடியும் நெருங்க முடியாமல்போன பிரபாகரனை, இருபது வருடத்திற்கு மேலாகவும் வருடம் பூராவும் மாறும் ஆட்சியாளர்களால் நாள் குறித்துப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் இலங்கை அரசிடம், இந்தியா கேட்டிருக்கும் விதம் கவனத்தில் எடுக்கத் தேவையில்லாமல் விட்டாலும் இதன் பின்னாலுள்ள கேவலமான கோமாளித்தனத்தினை வெளிப்படுத்துவதில் தவறேதும் இருக்க மாட்டாது.

இவ்வருட முற்பகுதியில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம், அவ்வளவு சீக்கிரம் உங்களில் எவரது மனதையும் விட்டுச் சென்றிருக்க

முடியாது. ஆனையிறவைத் தங்கள் போரியல் ஆற்றல் மூலம் பலிகள் கைப்பற்றியவுடன் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முப்பதாயிரம் படையினரையும் மீட்க வேண்டிய அவசர தேவைக்காக இந்தியாவிடம் போய் மண்டியிட்ட இலங்கை அரசிடம், எந்தப் பிரபாகரனால் இலங்கை அரசு, இந்தியாவிடம் ஓட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதோ, அதே பிரபாகரனைப் பிடித்துத் தாருங்களேன் என்று இந்தியா கெஞ்சியிருக்கின்றதை நினைத்து, நீங்கள் என்னவெல்லாம் செய்யலாம் என நினைக்கிறீர்களோ, அவற்றினை நிறைவேற்றுவதில் மாற்றுக் கருத்தே தேவையில்லை.

பாருங்கள் பிரபாகரனைப் பிடிப்பதென்பது என்னவோ கள்ளன், - பொலிஸ் விளையாட்டில் திருடனைப் பொலிஸ் பிடிப்பது போன்ற சிறு பிள்ளை விளையாட்டென்றே இந்திய ஜோக்கர் அரசியல் ஆசாமிகள் கருதுகிறார்கள் போலும்.

ஏனெனில், ஒரு புலி உறுப்பினரைக் கைது செய்வதாயின் அது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்பதை இந்தியா தேவையான அளவிற்குப் பட்டறிந்திருக்கின்றது. பலிகளின் உயர்ந்த பொறுப்புக்களில் இருப்பவர்கள் கூட எவ்வித காரணத்திற்காகவும் உயிருடன் பிடிபடக் கூடியவர்கள் அல்லர் என்பதும், பலிகளின் முத்த தளபதி கிட்டுவை நடுக் கடலில் வழிமறித்த போது இந்தியாவிற்குக் கிட்டுவால் நன்கு உணர்த்தப்பட்டும் இருக்கிறது.

அதிகம் ஏன், ராஜீவ் காந்தியின் படுகொலைக்காகப் பிரபாகரனைக் கேட்கும் இந்தியாதான், ராஜீவ் காந்தியைக் கொன்றது பலிகள்தான் என்று குற்றம் சாட்டுகையில், அப்படுகொலையோடு நேரடித் தொடர்புபட்டிருந்த பலிகள் என்போர் எப்படித் தங்களின் இறுதி முடிவை எடுத்திருந்தார்கள் என்பதை மீண்டும் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டு வருவதும் சிறந்த உதாரணமே.

எனினும் இவை எல்லாவற்றையும் பற்றி இந்தியா கவலைப்படவில்லை. இந்தியாவிற்குத் தான் பிரபாகரனைப் பிடித்துத் தாருங்கள் என்ற "காமிக்கல்" கதையை வியாபாரம் செய்து விட்டால் போதும் என்பதே குறிக்கோள். தனது வியாபாரம் எங்கே குடுபிடித்துச் செல்லும் என்பதையும் இந்தியா நன்கு புரிந்து கொண்டுள்ளது. இது இந்தியாவின் தந்திரம் என்று கூறுவதை விடவும், தமிழ் மக்களின் அறிவீனம் என்பதே பொருத்தமானதாக இருக்கும். இல்லையேல் இந்தியா பிரபாகரனை இலங்கை அரசிடம் கேட்கத் துணிந்திருக்காது.

தமிழீழப் பகுதியில், இந்தியாவின் கொலை வெறித் தாண்டவரும் இலங்கையின் படுகொலைத் தீவிரப்போக்கும் அளவில் வேறுபட்டவையாக இருப்பினும் இரு நாடுகளுமே இன்னொரு தேசத்து மக்கள் மீது தங்களின் ஆதிக்க, அராஜக வெறியினைக் கட்டவிழ்த்துக் கொண்டமைதான் நிஜமானது.

எனவே, இந்தியா தான் தமிழ் மக்களுக்கு உதவி செய்யப் போகக் பிரபாகரன் என்னவோ தன்னை அடித்துத் துரத்தி விட்டதாகக் கருதி, இலங்கை அரசிடம் பிரபாகரனைக் கேட்டிருந்தால் அது இந்தியாவின் இயலாமை மட்டுமல்ல, வெகுளித்தனமும் கூட. இதே இந்தியா, தமிழ் மக்கள் மேல் தனது இராணுவ அதிகாரத்தைப் பிரயோகித்தபோது, இலங்கை அரசு தனது நாட்டு மக்கள் என்று

தமிழ் மக்கள் மேல் கரிசனை கொண்டிருக்க வில்லையே?

எனவே, இரு திருடர்கள் இணைந்து, வீட்டுக்காரனை மடக்க முடியாமல் போகவே எப்படி அவனைக் கட்டிப் போட்டு விட்டுக் கொள்ளையடித்துக் கொள்ளலாம் என்பதான போக்குத்தான் இந்தியாவின் இந்தக் கோரிக்கை. பாருங்கள் அடுத்த வேடிக் கையை, பிரபாகரன் சமாதானப் பேச்சிற்கு வந்தால், அவரை இந்தியாவிடம் பிடித்துக் கொடுக்கும் அசிங்கமான காரியத்தைச் செய்ய மாட்டோம் என்றிருக்கிறார் இலங்கையின் பிரதமர். பிரபாகரனும் கழுத்தில் சயனைட் மாட்டியிருக்கும் ஒரு புலி தான் என்பது பிரதமருக்கு தெரியாமலும் இருக்கமாட்டாது.

எனினும், பிரதமரின் கூற்றில் ஏதோ தன்னால் சண்டையிட்டுப் பிரபாகரனைப் பிடிக்க முடியும் என்ற தொனி இல்லாமல்லை. இச் சாதனையைச் செய்வது இலங்கையா? அல்லது இந்தியாவும் இலங்கையும் கூட்டிணைந்தா? என்ற தெளிவான விளக்கம் பிரதமருக்கே வெளிச்சம்.

அப்படியானால், இந்தியாவின் பிரபாகரனைப் பிடிக்கும் ஆசை நிறைவேறப் போவதில்லையா? ராஜீவ் காந்தியின் மகள் பிரியங்காவிற்கு அண்மையில் ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இந்தியாவின் நேரு வாரிசாக அக் குழந்தையே இந்தியப் பிரதமராக வரலாம். எனவே அக் குழந்தைக்குச் சிறு வயதில் இருந்தே பிரபாகரனைப் பிடிக்க வேண்டிய திட்டத்தினை இந்தியா விளங்கப்படுத்தி வரலாம். ஏனெனில், அப்போதும் இந்தியா தமிழீழத் தேசம் மீது தான் தனது படையெடுப்பைச் செய்யவேண்டி நேரிடும், அதேபோன்று, அதே பலிகளைத் தான் இந்தியப் படைகளும் எதிர் கொள்ள வேண்டியேற்படும். அதுவரைக்கும் வருடாவருடம் பிரபாகரனைப் பிடிக்கும் ஒப்பந்தத்தில் இந்தியாவும், இலங்கையும் கையெழுத்திட்டு ஆறுதல்பட்டுக் கொள்ள முடியும்.

சங்கீதா

ஊடகங்களுக்கு..... 5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பொ. ஐ. முன்னணி அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் ஊடகச் சுதந்திரத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான சட்ட மறுசீரமைப்புகளைச் செய்ய 1995ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஆர். கே. டபிள்யூ. குணசேகர (தலைவர்) ஷிரானி பண்டாரநாயக்கா, ரொஹான் எதிரிசிங்க, ஜயம்பதி விசுரமசிங்க, சேயுசுப், விக்டர் குணவர்த்தன, லாஷன் ராஜசுரணா நாயக்க ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவொன்றை நியமித்தது. அந்தக் குழுவின் விதந்தரகர்கள் அடங்கிய அறிக்கை 1996ம் ஆண்டு 27ம் திகதி தகவல் தொடர்பு அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நியாயமற்ற வகையில், மாண்பு சட்ட திட்டங்களை நிராகரிக்க வேண்டும். அல்லது தன்னிச்சைப்படி வழக்குகள் தாக்கல் செய்வதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்காதவாறு வழக்குகள் தாக்கல் செய்யும் முறையை இங்கிலாந்தில் உள்ள நிலைக்குச் சமமான தொன்றாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது அக் குழுவின் முடிவாக இருந்தது. இருந்தாலும், அரசாங்கம் அவ் அறிக்கையைச் செயற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, நீக்க வேண்டுமென்பதற்கான சட்டதிட்டங்களை மேலும் வலுப்படுத்திப் பத்திரிகையாளர்களை வேட்டையாடி மசிடும் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதாகவே தெரியவருகின்றது.

ஆதிவன்

இல-83, பிலியன்தல வீதி மஹரகம
தொலைபேசி எண் - 851672, 851814
விநியோகப் பிரிவு - 842064
தொலைமடல் - 851814

வாசகர் உரிமை!

தம்மைப் பாதிக்கும் விதத்தில் ஆதிவனில் ஏதாவது பிரச்சிக்கப்பட்டதாக நபரொருவர் அல்லது நிறுவனமொன்று கருதும் பட்சத்தில் உரிய கருத்துத் தெரிவிக்கும் உரிமை வாசகருக்குண்டு.

அது தொடர்பாக அந்த நபர் அல்லது நிறுவனம் எழுதி அனுப்பி வைக்கும் கருத்துக்களை வெளியிட "ஆதிவன்" கட்டப்படுமையது.

நாட்டின் சௌஜனியத்திற்கான ஒரே வழி !

கடந்த இரு வருடங்களாக கூட்டப்படாமலிருந்த இலங்கைக்கு உதவி வழங்கும் நாடுகளின் கூட்டம் கடந்த திங்கட்கிழமை கூட்டப்பட்டு, இருதினங்களாக நடந்து முடிந்துவிட்டது. இன நெருக்கடி, யுத்தம், மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பாக ஐரோப்பிய ஒன்றியமும், இலங்கைக்கு நிதி உதவி வழங்கும் நாடுகளும் விசனம் தெரிவித்திருக்கின்றது.

ஆனால், இவ் விசனத்திற்கு மூலகாரணியாகவுள்ள யுத்தம், இனப் பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்ன? சமாதானத்திற்கான ஒளிக் கீற்றுகள் தென்பட்டாடும். அவை மறைந்து போய்விடுமோ என்கின்ற அறிகுறிகளும் தென்படுகின்றன. யுத்தத்தின் தாக்கம் இலங்கை வாழ் மக்களையே சல சலக்கச் செய்திருக்கின்றது, யுத்தத்தின் மூலம் வயிறு வளர்ப்பவர்களையும், அதனால் அரசியல் நடாத்துபவர்களையும் தவிர ஏனையவர்கள் சமாதானத்தை வேண்டியே நிற்கின்றனர்.

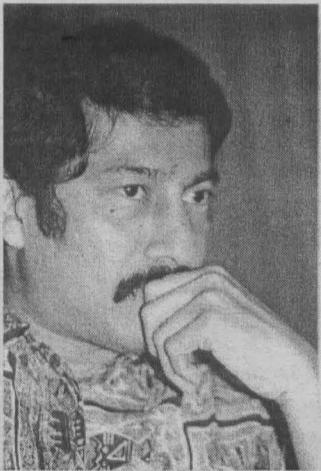
எனவே ஐரோப்பிய ஒன்றியமும், இலங்கைக்கு நிதி வழங்கும் நாடுகளும் முன்வைத்துள்ள சமாதானத்திற்கான உடனடியான பேச்சுவார்த்தைக்கான ஆரம்பக் கட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். நடைபெறும் யுத்தத்தின் காரணமாக, நாட்டில் பேரழிவுகள் மாத்திர

மல்ல, நாட்டிற்கான அபிவிருத்தியே தடைப்பட்டுள்ளது. தேசியப் பொருளாதாரத்தில் பெரும் வீழ்ச்சியேற்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டில் கையேந்தும் நிலைக்கு அரசு உள்ளாகி இருக்கின்றது.

எனவே, இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, நாட்டின் நலனுக்காக வெறும் வீராப்புப் பேச்சுக்களைப் புறந்தள்ளிவிட்டு சமாதானத்திற்கான நகர்வுகளை முன்னெடுக்க அரசியல்வாதிகளும், அரசும் முன்வர வேண்டும், அதை விடுத்து சமாதானத்தில் அக்கறையுள்ள சர்வதேச சமூகத்தை ஏமாற்றவோ அல்லது பேரினவாதிகளை திருப்திப்படுத்தி தமது அரசியலை தக்கவைத்துக் கொள்ளவோ அரசு முனையக் கூடாது. இது மேலும் நிலைமைகளை சிக்கலாக்கி, விபரீத விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடும், நாடு பெரும் நாசத்திற்கு உள்ளாகிவிடும். பொறுப்பற்றவர்கள் யுத்தத்தை தொடருமாறு கூக்குரலிடுவார்கள், பொறுப்புள்ள அரசு அவற்றைத் தட்டிக்கழித்து சமாதானத்திற்கான கதவுகளை திறக்க துணிவுடன் செயல்பட வேண்டும். எவ்வகையிலும் சமாதானத்தைக் கொண்டுவர அரசு முயலவேண்டும். சமாதானமே நாட்டின் சௌஜனியத்திற்கு உள்ள ஒரே வழியாகும்.

ஆசிரியர்.

வெகுஜன சுதந்திரம், ஜனநாயக அரசியல் முறையில் இருக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான அங்கமொன்றாயினும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அளவுகளையுடையதில் இன்று இலங்கை மிகக் குறைந்த ஊடகச் சுதந்திரம் உள்ள நாடுகளின் பட்டியலிலேயே இருக்கின்றது. இருந்தாலும் பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசு அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடன் தொடர்புத்துறை அமைச்சர் தர்மசிரி சேனாநாயக்க அவர்கள் நடாத்திய செய்தியாளர்கள் மகா நாட்டில், பொ.ஐ.முன்னணி அரசு முக்கியமாக ஊடகவியலாளர்களினால் அதிகாரத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு அரசாங்கமொன்றென்றே கூறியிருந்தார். ஊடக சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக பொ.ஐ.முன்னணி தேர்தல் காலங்களில் பல வாக்குறுதிகளை அளித்திருந்தது. இவ்வாறு அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் பொ.ஐ.முன்னணி அரசாங்கம் இதுவரை பாராளுமன்ற வரப்பிரசாத சட்டத்திட்டங்களை மாத்திரமே நிறைவேற்றியுள்ளது. அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளின் படி மிகக் கேவலமான சட்டத்திட்டங்களை இல்லாதொழிப்பதற்குப் பதிலாக அந்தச் சட்டத்திட்டத்தின் கீழ் அதிகமான வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்துள்ள அரசாங்கமாக இந்த அரசு வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.



பொ.ஐ.மு. அரசின் கீழ் பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக இதுவரையில் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள வழக்குகளின் எண்ணிக்கை பன்னிரெண்டாகும். ஒன்று சண்டே ரைம்ஸ் ஆசிரியர் சிங்க றணதுங்கவுக்கு எதிரானதாகும்.

இன்னொன்று "த ஐலண்ட்" ஆசிரியர் காமினி விஜேகோனுக்கு எதிராக கவும் மேலும் இவ்விரண்டாக சண்டே லீடர் ஆசிரியர் லசந்த விக்கிரமதுங்கவுக்கு எதிராகவும் முன்னாள் "லக்ஷிம்" ஆசிரியர் பந்துல பத்மகுமாரவுக்கு எதிராகவும் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. ஆறு வழக்குகள் "ராவய" பத்திரிகைக்கு எதிராக தாக்கல் செய்யப்பட்டன. ஜனாதிபதியை அவமானப்படுத்திய குற்றச்சாட்டின் கீழ் மட்டும் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும் வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இக் குற்றச்சாட்டுகளுடன் கூடிய

இரண்டு வழக்குகளின் மூலம் உயர் நீதிமன்றம் சிங்க றணதுங்கவும், லசந்த விக்கிரமதுங்கவும் குற்றவாளிகளாக்கப்பட்டனர். பந்துல பத்மகுமாரவுக்கு எதிராகத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கிலிருந்தும் உயர் நீதிமன்றம் அவரை விடுதலை செய்தாலும், அரசாங்கம் அந்தத் தீர்ப்புக்கு எதிராக மனுமொன்றைத் தாக்கல் செய்தது. அரசாங்க நடவடிக்கைகளை விமர்சிப்பது சம்பந்தமாக பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக, அரசாங்கம் கொண்டுள்ள வைராக்கியத்தின் அளவு எவ்வளவு என்பதை இதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நியாயமற்றவகையில் அவமானப்படுத்தப்படும் விதத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும்போது அவமானப்படுத்தப்பட்டுள்ள நபர் அளிக்கும் சாட்சியங்கள் மிக முக்கியமானவைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. ஆனால் எந்த ஒரு வழக்கில் என்றாலும் ஜனாதிபதி அவர்கள் சாட்சி அளிக்கவில்லை. மறுபுறத்தில் ஜனாதிபதியும் தனது விருப்பத்துக்கு எதிரான பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சம்பந்தமாக சர்ச்சைக்குரிய விதத்தில் பகிரங்கமாகப் பேசியிருந்தாலும் கூட



ஒன்றும் கேட்க மாட்டாது என சிலர் கூறுகின்றனர். ஒரு புறத்தில் மான நஷ்டம் பற்றிய சட்டத்திட்டங்களை இங்கிலாந்து கொண்டு நடாத்தும் முறை இலங்கையை விட வித்தியாசமாக

ஏற்றுக் கொண்டுள்ள அடிப்படையிலும் சாட்சி கூறுவதாக ருஷ்டி பகிரங்கமாகவே கூறியதால் இந்த முயற்சியைக் கைவிட இங்கிலாந்து சட்ட மா அதிபர் திணைக்களத்துக்கு நேர்ந்தது. புறத்தில் இங்கிலாந்து சட்டமா அதிபருக்கு இலங்கை சட்டமா அதிபரை போன்று மான நஷ்டம் தொடர்பான சட்டத்திட்டங்களை அரசாங்கத்தின் குறுகிய நோக்கங்களுக்காக வேண்டி உபயோகிக்க முடியாது. இலங்கையில் மான நஷ்ட சட்டத்திட்டத்தின் கீழ் ஒரு நபருக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர்வதா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பது சட்டமா அதிபராவார். இருந்தாலும் இங்கிலாந்தில் சட்ட மா அதிபருக்கு தன்னிச்சையுடைய அதனைத் தீர்மானிக்க முடியாது. உயர் நீதிமன்றத்திற்கு சென்று வழக்குத் தாக்கல் செய்ய முன் வழக்கொன்றை தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டிய அளவுக்குப் பாரதாரமான மான நஷ்டம் ஏற்பட்டுள்ளதாக உறுதிப்படுத்தி வழக்கைத் தாக்கல் செய்வதற்குத் தேவையான உத்தரவை நீதிமன்றத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

ஊடகங்களுக்கான அரசு நிர்வாகத்துடன் தொடர்புள்ள நபர்களை விமர்சிப்பது ஜனநாயக நடைமுறைக்கு உகந்ததாகும். அதற்காக வேண்டி அதனைக் காரணமாகக் கொண்டு ஊடகவியலாளர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதற்காக உள்ள சந்தர்ப்பங்களை வரையறுக்கும் படியிலான செற்பாடுகளையும் நாகரீக உலகம் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. ஆட்சியாளர்களுடன் அல்லது ஆட்சியோடு தொடர்புள்ள அரசியல்வாதி சம்பந்தமாகச் செய்யும் பகிரங்கப்படுத்தலின் போது, அதற்கு உண்மையான தகவல்கள் உள்ளடங்காததன் காரணமாக ஆட்சியாளருக்கு அல்லது அரசியல்வாதிக்கு ஏற்பட்ட அபகீர்த்திக்காக மட்டும் ஊடகவியலாளர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கும் நீதிமன்றச் சம்பிரதாயமொன்று இந்த நாகரீகமான உலகில் செயற்படுவதில்லை.

பிரச்சிக்கப்படும் தகவல்கள் தவறானவைகள் எனக் கருதப்படும் வேளையில் அந்தத் தகவல்கள் உண்மைக்கும் புறம்பானவை என தெரிந்து கொண்டும், ஒருவரை அவமானப்படுத்தும் நோக்குடன் எழுதப்பட்ட செய்தி என ஒப்புவிக்கப்பட்டால் அந்த ஊடகவியலாளரை நாகரீக உலகம் தவறிழைத்தவராகவே கணிக்கும். ஊடகவியலாளரின் பாதுகாப்பு கருதி இவ் மூல தர்மத்தில் முதன் முறையாக 1964ம் ஆண்டு NEW YORK, TIMES பத்திரிகைக்கு எதிராக நடந்த SULLIVAN என்ற வழக்கில் இது உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.

தொடர்ச்சி 4ம் பக்கம்.....

ஊடகங்களுக்கு எதிரான கடுமையான சட்டத்திட்டங்கள்

ஜனாதிபதியாக இருப்பதால் எந்தவொரு பத்திரிகை ஆசிரியருக்கும் ஜனாதிபதிக்கு எதிராக வழக்குகளைத் தொடுக்க முடியாது. இதன் மூலம் சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமானவர்களென்ற கோட்பாடு ஜனாதிபதி தொடர்பாக மட்டும் செல்லுபடியாவதில்லை என்பது தெரிய வருகின்றது.

தமக்கு எதிராக உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்புக்கு எதிராக சண்டே ரைம்ஸ் ஆசிரியர்கள் மேன் முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு மனுமொன்றைத் தாக்கல் செய்த போதிலும், அதனால் முன்னைய தீர்ப்பு மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டமை மட்டுமே நடைபெற்றது. இது சம்பந்தமாக மேல் முறையீட்டு நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செய்திச் சுதந்திரம் சம்பந்தமான ஆலோசனை அமைப்பாகச் செயற்படும் "ஆட்டிசின் 19" அதனை மிக வன்மையாக கண்டித்திருந்தது. நியாயமற்ற வகையில் பத்திரிகையாளர்களுக்கு எதிராக முன்வைக்கப்படும் சட்டங்கள் தொடர்பாக சர்வதேச சமூகம் கொண்டுள்ள வெறுப்பை இது கட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஊடகவியலாளர்களுக்கு எதிராக சிவில் சட்டத்திட்டங்களைத் தவிர கடுமையான சட்டத்திட்டங்களை உபயோகிக்கக் கூடாதென்பது இன்றைய நாகரீக உலகம்

இருப்பதோடு, மறுபுறத்தில், இச்சட்டத்திட்டத்தை நீக்கியிருக்கா விட்டாலும் இங்கிலாந்து பத்திரிகையாளர்களுக்கு எதிராக அந்த சட்டத்திட்டத்தை உபயோகிப்பதைக் கைவிட்டு தற்போது இருவருட்களுக்கும் மேலாகின்றது 1990ம் ஆண்டு இங்கிலாந்து

சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் கௌரவத்துக்குப் பாத்திரமாக இருந்த சல்மான் ருஷ்டியின் பாதுகாப்புக் கருதி இந்த நிலையை உபயோகிப்பதற்காக முயற்சிகளை மேற்கொண்டதாகத் தெரிய வருகின்றது. அது சல்மான் ருஷ்டியை அவமானப்படுத்தும் விதத்தில் பாகிஸ்தான் தயாரித்த INTERNATIONAL GUERRILLAS என்ற திரைப்படத்திற்கு எதிராக தனது பாதுகாப்பிற்காக இங்கிலாந்து சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் மான நஷ்ட சட்டத்திட்டங்களை உபயோகப்படுத்துமேயாயின், தான்



நட்டாமுட்டியனுக்கு ஒரு பதில்

ஆதவன் இதழ் 26இல் வெளிவந்த நாம் ஆயுதமோகம் கொண்டவர்களும் மல்ல யுத்த வெறியர்களும் மல்ல என்ற நட்டாமுட்டியன் அவர்களின் கட்டுரை பற்றி எனது கருத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கட்டுரையாளர் எதை எடுத்தாலும் விடுதலைப் புலிகளை குற்றம் சாட்டுவது மனோபாவம் உள்ளவர் போல் தெரிகிறது. இந்தியாவில் முக்கிய பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு தும்மல் என்றால் விடுதலைப் புலிகளின் சதி என்றும் ஸ்ரீலங்காவில் சந்திரிகாவுக்கு வயிற்றுப் போக்கு என்றால் அதுவும் விடுதலைப் புலிகளின் சதியாக இருக்கும் என்றும் மிகவும் பிற்போக்குத்தனமான கலாச்சாரம் பெருகிவிட்டது. இது கண்டிக்கத்தக்கது. எதை எழுதும் போதும் முன்னால் நடந்தவைகளையும் இனிமேல் நடக்கப்போவதையும் கவனித்து இனிமேல் நடப்பவை நல்லவையாக நடக்க வேண்டும் என்று எழுதினால் நன்றாக இருக்கும்.

விடுதலைப் புலிகளின் இறுக்கமான கட்டமைப்பாலும் தொடர் போராட்டத்தாலும்

ஆயத்தம் ஆனார்கள். விடுதலைப் புலிகளின் 83 ஆடி திருநெல்வேலி தாக்குதலுக்குப் பின் தான் மற்ற இயக்கங்கள் வளர ஆரம்பித்தன. அது எப்படி என்று கட்டுரையாளர் அறியவில்லை போலும். கண்டவன், நின்றவன் என்று எல்லோரையும் படகுகளில் ஏற்றி இந்தியாவுக்கு அனுப்பி பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. இதில் எத்தனை பேர் சமூக விரோத செயல்களில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை ஏன் கட்டுரையாளர் மறைக்கிறார். புலிகள் அமைப்பில் நேர்முகத் தேர்வுடன் பலதரப் பட்ட தேர்வுகள் செய்தே ஆட்கள் சேர்க்கப்பட்டனர். அதனால் தான் இன்றைக்கும் கட்டுக்கோப்புடன் நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

அடுத்து சகோதர படுகொலை என்கிறார். ஒரு இயக்கம் போராட்டத்தை

எம்மக்களின் இறையாண்மையை மீட்டு அல்லது எம்மக்கள் எம்மண்ணில் சுயகௌரவத்துடன் வாழ்வதற்கு உத்தரவாதம் தரக்கூடிய நேசசக்தியாக காணப்பட்ட இந்தியாவின் மீது சேறுபூசி நண்பனை எதிரியாக்கி எம் எதிரிக்கு அவர்களை நண்பனாக்கும் செயல் என்று வர்ணித்து இருக்கிறார்.

விடுதலைப் புலிகள் என்றைக்கும் இந்தியாவை எதிரியாக்கக் கணித்ததே கிடையாது. இந்தியா என்ன மேற்குலக நாடென்ன எந்த நாடாக இருந்தாலும் நேசத்துடன் தான் எதிர்நோக்குகிறார்கள். 83இல் இருந்து இதுவரைக்கும் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் எவ்வளவோ பத்திரிகைகளுக்கு செவ்வி கொடுத்திருக்கிறார். இந்தியாவில் வெளிவந்த சகல

அவருக்குப் புரியவில்லை.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் சிங்களப் பேளத்த பேரினவாதிகளை எதிர்த்து போராட்டத்தை தொடர்வதாக உரை நிகழ்த்திய பிரபாகரன்தான் உருவாக்கிய எதிரிகளுக்கு இன்னமும் நேசக்கரம் நீட்டவில்லை என்கிறார்.

ஒரு போராட்டம் கூர்முனை அடைந்து வெகுசன போராட்டமாக முன்செல்கையில் எதிரி என்பவர் தன்னை உணர்ந்து தான் எதிரி ஆக்கப்பட்டேனா எதிரி ஆகினேனோ என்று சிந்தித்தாரா? இல்லை தாங்கள் சந்தேகம் அற்றவர்கள் என்று நிரூபித்தார்களா?

அடுத்து இல்லாமியர் பற்றியது. அவர்கள் எமது சகோதரர்கள். போராட்ட காலங்களில் இப்படியான துரதிஷ்டமான சம்பவங்கள்

தமிழர்களின் ஏகபிரதிநிதிகள் விடுதலைப்புலிகள் தான் என்று ஆனால் அவர்களுக்கு புரியவில்லை. சர்வதேச சமூகம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்வதேச சமூகத்திடம் கோரியதில் தவறில்லை. முழு உலகமே சந்திரிகா அரசின் பின் அணிதிரளும் போது தலைவர் அவர்கள் சர்வதேச சமூகத்திடம் ஒத்துழைப்பு கேட்பதில் தவறில்லையே. இது ஒரு யதார்த்தமான சூழ்நிலை தான்.

இப்போது நோர்வேயின் சமாதான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டம். எழுதுவது பேசுவது என்பதை சிந்தித்து செய்ய வேண்டும். விடுதலைப் புலிகள்

ஆயுதமோகம் கொண்டவர்களல்ல. யுத்த வெறியர்களும் மல்ல. இந்த கட்டுரையாளர் நட்டாமுட்டியன் எழுதுவதை பார்த்தால் ஏதோ விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதத்துடனேயே பிறந்தவர்களாகவும் யுத்தத்திற்காகவே தயாரிக்கப்பட்டவர்கள் போலவும் எழுதி இருக்கிறார். அகிம்சையில் காந்தியே, பாடம் படிக்க வேண்டும். தியாக தீயம் திலிபனிடம். இனிவரும் காலங்களில் நல்லவையாக, நம்பிக்கையாக, உண்மையாக நடைபெறுமான எதிர்்பார்ப்போம். மனிதன் என்பவன் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் இனத்தின் விடுதலைக் குரலாய் இருக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாய் இருக்க வேண்டும்.

சி.கி.தேவண்ணா



ஆதவன் 19.11.2000, 26.11.2000 இதழ்கள் வாசிக்கக் கிடைத்தன. முன்னரும் சில இதழ்கள் படிக்கக் கிடைத்தன. வன்னிப் படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை தொடர்ந்து பிரசுரிப்பது மகிழ்ச்சியே. எல்லோரையும் போல வன்னிப் படைப்பாளிகளை நீங்கள் ஒதுக்கவில்லை. எமது இனங்கவிஞர் அமரதான் அவர்களது நூலின் முன்னுரையினை வெளியிட்டது பயனுள்ள முயற்சியே. அவ்வாறே எமது வன்னிமண்ணின் வேறு ஒரு கவிஞரான முல்லைக்கமல் அவர்களின் மனமும் மனத்தின் பாலும் நூலின் முன்னுரையினையும் பிரசுரிக்க வேண்டும். வேறு பல கவிஞர்களும் உள்ளனர்.

பி. கணேசமூர்த்தி

விடுதலை இயக்கமானால் இறுக்கமான கட்டுப்பாடு தேவை

தான் வியக்க வைத்திருக்கிறார்கள். இனத்தின் விடுதலைக்கு இதுமட்டுமே போதாது என்றும் எந்த மக்களுக்கு போராடுகின்றோமோ அந்த மக்களின் பங்களிப்பு- நேச சக்திகளின் உதவி, சர்வதேசத்தின் ஆதரவு என நீண்டு கொண்டே போகும் என்றே கூறுகிறார். விடுதலை இயக்கம் என்றாலே முதலில் இறுக்கமான கட்டுப்பாடு தேவை. கட்டுப்பாடு இல்லை என்றால் ஏனைய அமைப்புக்கள் போல் எல்லாம் சிதறி இருக்கும். உலகில் இருக்கும் விடுதலை இயக்கங்கள் எல்லாம் கட்டுப்பாடு, தொடர் போராட்டத்தினால் தான் விடுதலை அடைந்திருக்கின்றன. இதை ஏன் கட்டுரையாளர் அறியவில்லை. ஒரு துப்பாக்கியில் ஆரம்பித்து போராட்டம் இன்று இமாலய முன்னேற்றத்துடன் செல்கிறது. அடுத்து விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்படைந்த காலம் 80 என்று சொல்கிறார். அது 77இல் வட்டுக்கோட்டை தீர்மானத்துடன் முனைப்படைந்து விட்டது. ஆனால் கூட்டணியினரின் பிற்போக்குத்தனத்தால் அவை கை கூடாததால் ஆயுதப் போராட்டத்துக்கு இளைஞர்கள்

முன்னெடுத்து செல்கையில் பல இடையூறுகள் வரும். ஆனால் சகோதரனே துரோகம், காட்டிக்கொடுப்பு செய்யும் போது மோதல் ஏற்படுவது உண்மை நிலை.

எந்த எதிரிக்கு எதிராக போராடப் புறப்பட்டார்களோ அந்த எதிரியுடனேயே அணிசேர வேண்டிய நிலைக்கு மற்றவர்கள் செல்ல அத்திவாரம் இட்ட வரலாற்று தவறுக்கு வித்திட்டவர்கள் விடுதலைப் புலிகளே என்று கட்டுரையாளர் சொல்கிறார். ஏன் இதற்கு முன் ஸ்ரீலங்கா அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து ஒரு சிலர் நித்தன அரசியல் நடத்தவில்லையா? விடுதலைப்புலிகள் அப்போதிருந்த ஐ.தே. கட்சியுடன் சேர்ந்து இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றுவதற்கு ராஜதந்திர நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டதே தவிர அரசுடன் சேர்ந்து பதவிக்காகவோ, அமைச்சர்கள் பதவிக்காகவோ இப்போதுள்ள துரோகக் குழுக்கள் போல் செயற்படவில்லை.

அடுத்த நிகழ்வு இதைவிட மோசம் என்றும் இந்தியா

ஆங்கில பத்திரிகைகளுக்கும் செவ்வி கொடுத்து இருக்கிறார், எந்தஒரு இடத்திலாவது இந்தியாவை பற்றியோ இந்திய அரசியலைப் பற்றியோ ஒரு வார்த்தை கூடப் பேசியதில்லை. ஆகவே இந்தியா மீது சேறு பூசுகிறார்கள் என்பது எல்லாம் இந்த நேரத்தில் எழுதுகிறார். ஏதும் உள்நோக்கம் இருக்குமோ?

அடுத்து, இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தீர்வு, அதை உத்தரவாதத்துடன் தரவந்த இந்தியாவுடன் குத்தி முறிந்து எதிரிக்கு தமிழ் மக்களை ஏமாற்றும் செயலை துணியை ஜே.ஆருக்கு ஏற்படுத்தி விட்டது என்கிறார். இதற்கு முன் ஜே.ஆர். போர் என்றால் போர் என்றும் சமாதானம் என்றால் சமாதானம் என்று கூறிய போது தமிழ் மக்களை ஏமாற்றும் துணியை வரவில்லையா? இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தமே ஒரு தலைப்பட்சமானது. ஈழத் தமிழருக்கு எந்த ஒரு தீர்வும் கிடைத்து விடக்கூடாது என்பதற்காகத் தான் இந்தியப்படையே நுழைந்தது. இது ஏன்

நடைபெறுவதுண்டு. காலப்போக்கில் இவை சரியாகிவிடும். மேலும் தமிழ் இந்து பேரினவாத போக்கை இஸ்லாம் மக்களின் மீது திணிப்பது பற்றி சொல்கிறார். விடுதலைப்புலிகள் வளர்ச்சி அடைந்த உடனேயே சாதித்தியம், மேட்டுக்குடித்தியர்களுக்கு முடிவு கட்டியாசி விட்டது. இது அவருக்கு தெரியவில்லையா? எங்கள் எல்லோருக்கும் பொது எதிரி சிங்களப் பேரினவாதம் தான். சிங்களப் பொதுமக்கள் அல்ல. தமிழீழத்தில் சைவர், கிறிஸ்தவர், இஸ்லாமியர் என்ற எல்லோரும் தமிழர்கள் தான். இந்து என்ற சொல்லே இடையிட்டு வந்தது தான். இந்து என்பதற்கு அர்த்தம் தெரியாதவர் கூட இந்து என்கிறார். இவைகளை பெரிதுபடுத்த தேவையில்லையா?

மேலும் சுதுமலை கூட்டத்தில் தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பை இந்தியாவிடம் எதிர்்பார்ப்பதாக கூறிய பிரபாகரன் இன்று சர்வதேசிய சமூகத்திடம் எதிர்்பார்த்தா கூறுகிறார் என்கிறார் கட்டுரை யாளர்.

இந்தியாவுக்கு தெரியும்

நோர்வேயின் விஷேட தூதுவர் எரிக்கோல்ஹெய்ம் நவம்பர் மாதம் 1ம் திகதி விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனை சந்தித்த பின்னர் இதுவரை யாழ் குடா நாட்டில் மூன்று படைநடவடிக்கைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திற்கும் சாவகச்சேரிக்குமிடையிலான பிரதான விநியோகப் பாதையான கண்டி வீதியை இலக்கு வைத்தே கினிகிரி படை நடவடிக்கை கட்டம் கட்டமாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சமாதானப் பேச்சுக்களிற்காக மோதல் தவிர்ப்போ, யுத்த நிறுத்தமோ மேற்கொள்ளப்படமாட்டாதெனக் கூறிவரும் அரசு அதனை மேலும் வலியுறுத்தும் விதத்தில் படை நடவடிக்கைகளை குடா நாட்டில் மேற்கொண்டு வருகிறது. குடாநாட்டில் புலிகள் வசம் இழந்த பகுதிகளை மீட்பதே அரசினதும் படையினரதும்



உதவிகளைப் பெற்றுள்ளதுடன் இந்திய கடற்படையினரின் ரோந்து நடவடிக்கைகளும் தீவிரப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் புலிகளுக்கான ஆயுதக் கப்பலின் வருகையிலும் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. எனினும் ஏற்கனவே படையினர் வசமிருந்து கைப்பற்றிய ஆயுதங்கள் மூலம் புலிகள் பாரியதாக்குதல்களை நடத்தி வருகின்றனர். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டதையடுத்து தங்கள் நடவடிக்கைகளை அவர்கள் பெருமளவில் சுட்டுப்படுத்தி வருகின்றனர். எனினும் படையினர் தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டு வரும் தாக்குதல்களை அவர்கள் எந்தளவு தூரத்திற்கு அனுமதிப்பார்கள் என்பதே இன்றைய கேள்வியாகும். தாங்கள் குடாநாட்டில் கைப்பற்றிய

தொடரும் படை நடவடிக்கைகளுக்கு புலிகள் யதிலடி கொடுப்பார்களா?

அவசர தேவையாகும். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்காக முன்னர் படை வாபசை வலியுறுத்தி வந்த புலிகள் இம்முறை அவ்வாறு நிபந்தனை எதனையும் முன்வைக்காத நிலையில் படையினர் மேலும் மேலும் புலிகள் வசமுள்ள பகுதிகளை கைப்பற்றும் தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

படையினரின் இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் சமாதானப் பேச்சுக்களை பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதால் பேச்சுக்களை ஆரம்பிப்பதற்காக வாவது யுத்த நிறுத்தத்தை ஏற்படுத்தி சுமுகமானதோர் நிலையை தோற்றுவிக்க சர்வதேச சமூகம் இலங்கை அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென புலிகள் கோரிக்கை விடுத்துள்ளனர். நோர்வேயின் அனுசரணையுடன் சமாதானப் பேச்சுக்களை மட்டுமே நடத்த வேண்டுமென புலிகள் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகையில் நோர்வேயின் அனுசரணை முயற்சிக்கும் அப்பாற் சென்று அரசு போர் முனைப்புகளைத் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. சமாதானப் பேச்சுக்கள் மூலமே தீர்வை காண முடியுமென்பதை முழு உலகமும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. யுத்த நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து இன உறவில் விரிசல்களை ஏற்படுத்தி சமாதான தீர்வு முயற்சிகளை முற்றாக பாதித்து விடுமென்பதால் பேச்சுக்கள் நடைபெறும் போது இடம் பெறும் மோதல்கள் வெறுமனே அழிவுகளை ஏற்படுத்துவது மட்டுமன்றி சமாதானப் பேச்சுக்களையும் குழப்பம் ஏது நிலை உள்ளது என்பதையும் சர்வதேச சமூகம் உணர்ந்துள்ளது. இதேநேரம் பேச்சுக்களுக்கு முன்னர் யுத்த நிறுத்தம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை என்ற நிலையில் தற்போது யுத்த நிறுத்தம் அல்லது மோதல் தவிர்ப்புக்கு வருமாறு இலங்கை அரசை வற்புறுத்தும் நிலையில் சர்வதேச சமூகமும் இல்லை. எனினும் தொடரும் மோதல்களால் சமாதானப் பேச்சுக்கள் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலை தோன்றினால் இலங்கை அரசு யுத்த நிறுத்தமொன்றுக்கு உடன்படவேண்டுமென வற்புறுத்த சர்வதேச சமூகம் தயங்கமாட்டாதெனவும் சில தரப்புக்கள் சுட்டிக்காட்டுவதால் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமான பின்னர் யுத்த நிறுத்தமொன்று ஏற்படலாமெனவும் அனைவரும் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

எனினும் புலிகளுக்கு எதிரான படை நடவடிக்கையை தீவிரப்படுத்தவதிலேயே அரசும் படையினரும் குறியாகவுள்ளனர். கடந்த வாரம் நடைபெற்ற படைநடவடிக்கை மூலம் சாவகச்சேரி மற்றும் நுணாவில் பகுதிகளில் நிலைகொண்டிருந்த படையினர் கைதடிப்பாலும் வரை முன் நகர்ந்து வந்துள்ளதாக படைவட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அத்துடன் இந்த படை நடவடிக்கை [கினிகிரி-5(ii)] மூலம் தென்மராட்

யுத்த நடவடிக்கைகள் சமாதான முயற்சிகளைப் பாதித்து விடுமெனவும் சுமுகமானதோர் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி பேச்சுக்களை நடத்த முன்வராத இந்த அரசு எப்படி இந்தப் பிரச்சினைக்கு அமைதியானதும் நீடித்து நிலைக்கக் கூடியதுமான சமாதானத்தை உருவாக்க முன்வரப் போகின்றது என்ற கேள்வியையும் புலிகள் எழுப்பியுள்ளனர்.

சிக்கான மற்றொரு தரைவழிப்பாதையும் புலிகளின் அச்சுறுத்தலின்றி திறக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் படைவட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. தென்மராட்சிக்கும் வடமராட்சிக்கும் இடையே சரசாலை சுப்புதாவெளி யாக்கரு ஊடான தரைவழிப்பாதையே இதுவாகும். இதன் மூலம் இதுவரை தென்மராட்சிப் படையினருக்கு வரணி உடான கொடிகாமம் - பருத்தித்துறை வீதி ஊடாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்த விநியோகங்கள் இந்தப் பாதைஊடாக மேற்கொள்ளப்படுமெனவும் படை வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன. அத்துடன் புலிகள் கொடிகாமம் பருத்தித்துறை வீதியை உடனடியாகக் கைப்பற்றினால் கூட தென்மராட்சிப் படையினரின் தரை வழி விநியோகத்திற்கு எதுவித அச்சுறுத்தலும் ஏற்படமாட்டாதெனவும் கூறும் படையினர் கைதடிப் பாலத்திலிருந்து கைதடிச் சந்திக்கு நகர்ந்து விட்டால் கைதடி கோப்பாய் வீதியும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டினுள் வந்து விடுமெனக் கூறுகின்றனர்.

கினிகிரி-3 படை நடவடிக்கை மூலம் மட்டுவில் - புத்தூர் வீதியை படையினர் கைப்பற்றியிருந்த போதிலும் நுணாவில் கைதடிப்பகுதிகளில் நிலை கொண்டிருக்கும் புலிகளினால், இந்தப் பாதைக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்பட்டுள்ளது. எனவே கைதடிக்கு நகர்வதன் மூலம் மட்டுவில் புத்தூர் பாதையையும் கைதடி கோப்பாய் பாதையையும் புலிகளின்

அச்சுறுத்தலின்றிப் பயன்படுத்த முடியுமெனப் படையினர் கருதுகின்றனர். இதனால் சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு முன்னர் அல்லது பேச்சுக்கள் நடைபெறும் போது மேற்கொள்ளப்படும் தாக்குதல்கள் மூலம் கண்டி வீதியின் ஏனைய பகுதிகளையும் கைப்பற்றி குடாநாட்டினுள்



கௌதமன்

புலிகளின் இருப்பை கேள்விக்குறியாக்கி அதன் மூலம் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் தங்கள் கையை பலப்படுத்தலாமென அரசும் கருதுகிறது. இந்த நோக்கிலேயே குடாநாட்டில் படை நடவடிக்கைகளை படையினர் தீவிரப்படுத்தியுள்ளனர். வடக்கு கிழக்கில் இன்று யாழ் குடாநாடே முக்கிய போர்முனையாகவுள்ளது. குடாநாட்டை மீண்டும் கைப்பற்றும் முயற்சியை தாங்கள் தீவிரப்படுத்தப் போவதாக மாவீரர் தின உரையில் பிரபாகரன் குறிப்பிட்டிருந்தார். இதனால் பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பமாக முன்னர் குடாநாட்டில் தொடர்ந்தும் மோதல்கள் இடம்பெறும் சாத்தியங்கள் உள்ளன. பேச்சுக்கள் நடைபெறும் போதாவது யுத்த நிறுத்தத்தை அரசு ஏற்படுத்தவேண்டுமென சர்வதேச அழுத்தம் கொடுக்கப்படலாமென்பதால் அதற்கு முன்னர் முக்கிய இராணுவ வெற்றிகளைப் பெற்று விட அரசும் படையினரும் முற்படக் கூடும்.

இதேநேரம் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன், எரிக்கோல்ஹெய்மை சந்தித்த பின்னர் தங்கள் பாரிய தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை இடை நிறுத்தியுள்ள புலிகள் சிறு சிறு தாக்குதல்களையே மேற்கொண்டு வருகின்றனர். குடாநாட்டினுள் இவ்வருட முற்பகுதியில் நுழைந்த புலிகள் பின்னர் சர்வதேசத்தின் தலையீடு காரணமாக தங்கள் தாக்குதலை சற்றுத் தளர்த்திய போது அந்தக் கால இடைவெளியில் பல்வேறு நாடுகளிலுமிருந்து பெருந்தொகை ஆயுதங்களை வாங்கிக் குவித்த படையினர் இன்று அவற்றை கணக்கு வழக்கின்றி பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அத்துடன் இந்திய கடற்படையின் பல்வேறு

பகுதிகளை மீள் படையினர் வசம் இழப்பார்கள் என எவரும் எதிர்பார்க்க முடியாது. சில வேளைகளில் பதங்கியிருந்து பின்னர் புரியக்கூடுமென்ற எதிர்பார்ப்பே அனைத்துத் தரப்பிலும் நிலவுகிறது.

இதே நேரம் படையினர் மேற்கொண்டு வரும் தாக்குதல்கள் சமாதானப் பேச்சுக்களை குழப்பிவிடுமென்பதால் சர்வதேச சமூகம், சமாதானப் பேச்சுக்கள் சுமுகமானதோர் நிலையில் தொடர்வதற்கு வசதியாக அரசுமீது அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டுமென புலிகள் அண்மையில் அறிக்கையொன்றை விடுத்துள்ளனர். யுத்த நடவடிக்கைகள் சமாதான முயற்சிகளைப் பாதித்து விடுமெனவும் சுமுகமானதோர் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி பேச்சுக்களை நடத்த முன்வராத இந்த அரசு எப்படி இந்தப் பிரச்சினைக்கு அமைதியானதும் நீடித்து நிலைக்கக் கூடியதுமான சமாதானத்தை உருவாக்க முன் வரப் போகின்றது என்ற கேள்வியையும் புலிகள் எழுப்பியுள்ளனர். சமாதானப் பேச்சுக்களுக்காக நிபந்தனை எதனையும் விதிக்க வேண்டாமென புலிகளிடம் சர்வதேச சமூகம் கேட்ட போது புலிகள் அதனை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டனர். புலிகள் நிபந்தனை விதிக்காமல் விடுவதால் மட்டும் இந்த சமாதானப் பேச்சுக்கள் சுமுகமாக நடைபெறாமென சர்வதேச சமூகம் கருதுகிறதா? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. ஏன் இலங்கை அரசு, போரைத் தவிர்த்து சமாதான சூழ்நிலையில் பேச்சுக்களை நடத்த முன்வர வில்லை என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. முதலில் சர்வதேசத்தின் கோரிக்கையை புலிகள் ஏற்க மாட்டார்கள் என்ற கணிப்பீடு இலங்கை தரப்பில் நிலவியது எனினும் நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கு தயாரான அறிவித்ததன் மூலம் புலிகள் இலங்கை வசம் பந்தைத் தள்ளி விட்டிருந்தது. பந்தை எடுத்து கோல் போடுவதும் வெளியே அடித்து விடுவதும் இலங்கையின் பொறுப்பாக இருக்கையில் போட்டியின் நடுவரான எரிக்கோல் ஹெய்ம் அடுத்து என்ன செய்யப்போகிறார்.

இராணுவ நடவடிக்கை ஒரு புறம் பேச்சுக்கள் மறுபுறம் என்பரா, இராணுவ நடவடிக்கை வேண்டாம் பேச்சுக்களை நடத்துவோம் என்பரா, இல்லை ஒரு தரப்பு படை நடவடிக்கையை மேற்கொள்கையில் மற்றத் தரப்பை நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்களை தொடர்ந்து நடத்து என்பாரா, இல்லை சர்வதேசத்தின் அழுத்தத்துடன் சுமுகமானதோர் சூழ்நிலையில் பேச்சுக்களை முன்னெடுத்துச் செல்வரா என்பதை அவர் விரைவில் தீர்மானிக்கா விட்டால் ஆட்டம் முடிந்து விடலாம்.

1990 ஜூன் மாதத்திற்குப் பின்னதாக யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டு டனான தரைவழி விநியோகப் போக்கு வரத்துப் பாதைகள் யாவும் துண்டிக்கப்பட்டு விட்டன. இதன் பின்னர் குடா நாட்டுக்கான அத்தியாவசியப் பொருட்கள் யாவும் கப்பல்கள் மூலமே அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. 1996 இல் குடாநாடு படையினர் கட்டுப்பாட்டில் வந்த பின்னர் குடாநாட்டுக்கான சகல விநியோகங்களும் காங்கேசன் துறை, பருத்தித்துறை ஆகிய இரு துறைமுகங்கள் மூலமே இடம் பெற்று வருகின்றன.

அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானதாக வோ அல்லது தனியாருக்கு சொந்தமானதாகவோ இருக்கக் கூடிய பொருட்கள் கப்பல்கள் மூலமே குடா நாட்டு மக்களுக்குச் போய்ச் சேர்கின்றது. இவ்வாறு பெரும் பிரதயத் தனங்களுக்கும் மத்தியில் யாழ்ப்பாண மக்களுக்குச் சென்றடையும் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலை பெருமளவில் உயர்வாக இருப்பது குறித்து அரசாங்கத் தரப்பில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

ஒற்றையாட்சி என்றும் யாழ்ப்பாணம் அரசின் பூரணமான கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறதென்றும் வெளியுலகிற்குப் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கம் மக்களின் அன்றாட விலைவாசிப் பிரச்சினைக் கேளும் தீர்வு காண முற்படவில்லை. இந்த விலை உயர்வு இன்று நேற்று ஏற்பட்ட அவலமல்ல. 1990இல் போர் வெடித்த பின்னர் அரசு கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத பிரதேசங்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகளையடுத்தே இந்நிலை தோன்றியது.

பின்னர் யாழ்ப்பாணம் அரசு கட்டுப்பாட்டில் வந்த பின்னரும் கூட இந்த விலை உயர்வுப் பிரச்சினை தீர்ந்த பாடிவலை. போக்குவரத்துச் செலவினைக் காரணம் காட்டி இந்த விலை உயர்வு அரசாங்கத்தினாலேயே அங்கீகாரம் செய்யப்படுவது தான் வேடிக்கை. உண்மையில் அரசாங்கம் தென்னிலங்கைக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையில் பொருட்களுக்கு வேறுபட்ட விலையைத் தீர்மானிக்கின்றதன் மூலம் ஒரு "பிரிவினையை" உருவாக்கிக் கொள்கின்றது.

தென்பகுதியில் ரூபா 23இற்கு வாங்கக் கூடிய அரிசியை ரூபா 35 கொடுத்தும், ரூபா 32 இற்கு தென்பகுதியில் வாங்கக் கூடிய சீனியை ரூபா 42 கொடுத்தும் யாழ்ப்பாண மக்கள் கொள்வனவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது இது ஒரு உதாரணமே. ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் இதே மாதிரியான நடைமுறையை பின்பற்றப் படுகிறது. தனியாரிடம் தான் இவ்வாறு விலை உயர்வு என்றில்லை. அரசாங்கம் நிவாரணத்துக்காக தானே அனுப்பிவைக்கும் அரிசிக்கு 30 ரூபாவையும் சீனிக்கு 36 ரூபாவையும் அறவிட்டுக் கொள்கின்றது.

இவ்வாறு யாழ்ப்பாண மக்கள் அதிகரித்த விலை கொடுத்துப் பொருட்களை வாங்குவதால் அவர்களின் வாழ்க்கைச் செலவு எந்தளவுக்கு அதிகரித்திருக்கும் என்பதை ஏனையோரால் கற்பனை செய்து பார்ப்பது கடினம். இவ்வாறு அதிகரித்த வாழ்க்கைச் செலவுக்கு ஈடாக யாழ்ப்பாண மக்களுக்கென ஏதாவது அதிகரித்த

கொடுப்பனவையாவது அரசு வழங்குகிறதா? அதுவும் இல்லை.

எல்லாம் எமது கட்டுப்பாட்டில் என்று கூறிக் கொள்வதில் உள்ள உரிமையை அவர்களுக்குரிய உறுதிகளைச் செயலிலும் காட்ட வேண்டும். ஒரு நாட்டுக்குள்ளேயே வேறுபட்ட விலைகளை, நடைமுறைகளைத்

அரவின்

தீர்மானித்து அவர்களைத் தனிமைப் படுத்துவது எந்தவகையிலும் ஒற்றையாட்சி என்ற பதத்துக்கே ஒத்துவராத விடயம் என்பதை அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் புரிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

போக்குவரத்துச் செலவைக் காரணம் காட்டி அரசாங்கமும் தனியாரும் யாழ்ப்பாண மக்களின் வயிற்றில் அடிக்கும் விடயம் எந்தளவுக்கு அநியாயமானது என்பதைப்

வித்திருக்கின்றதை அடுத்தே பொருட்களை ஏற்றும் வர்த்தகர்கள் கப்பல் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமெனவும் அதுவரையில் பொருட்களை ஏற்றுவதில்லை என்றும் தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இத் தீர்மானம் குடா நாட்டில் பொருட்களின் விலையை அதிகரிக்கச் செய்யப் போகின்றது. கிறிஸ்மஸ், புதுவரும், தைப்பொங்கல் என்று இந்து, கிறிஸ்தவ பண்டிகைக் காலம் நெருங்கி வரும் நிலையில் விலை உயர்வு என்ற விடயம் எல்லா மக்களையும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கப் போகின்றது. எனவே இந்த விடயத்தில் அரசு ஒரு இணக்க நிலைக்கு உடனடியாக வரவேண்டும். ஆனால் இதுவரையில் எந்த ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாதது தெரியவில்லை.

தரைவழியாக கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குப் பொருட்களைக்

நூறு மைல் பயணத்தூரமுள்ள யாழ்ப்பாணத்துக்கு மட்டும் அதிகரித்த கப்பற் கட்டணத்தை அறவிடுவது எந்த வகையில் நியாயம் என்று தெரியவில்லை.

இந்த விடயத்தில் அரசாங்கம் எந்த உருப்படையான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடவில்லை. தமிழ் மக்கள் மீது தானே கட்டியடிக்கிறார்கள் என்ற தோரணையில் தான் இச் செயல் அமைந்திருக்கின்றது. இதே கப்பற் கட்டணத்தை சிங்களப் பகுதி ஒன்றின் மீது அரசினால் அறவிட முடியுமா? முடியாது. ஏனென்றால் அது அரசையே ஆட்டம் காண வைத்துவிடும்.

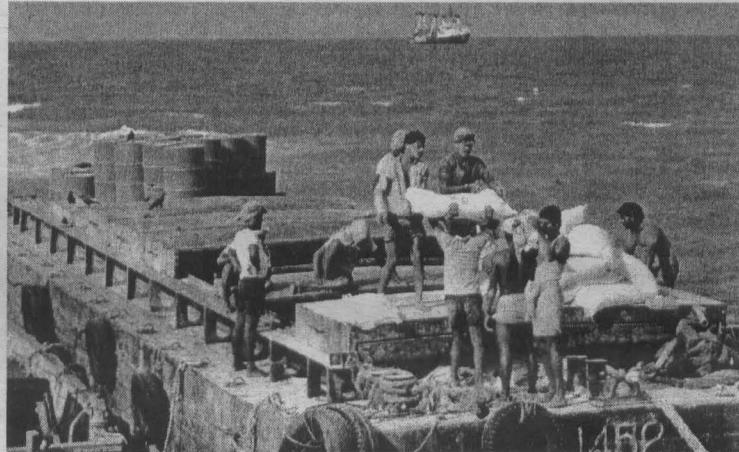
அரசாங்கம் இந்தக் கப்பல் நிர்ணயத்தில் கணிசமான பங்களினை வகித்து வருகின்றது. அத்தியாவசிய சேவைகள் ஆணையாளர் திணைக்களத்தினால் சேவைக்கு விடப்பட்டுள்ள கப்பல்களுக்கு கொழும்பிலிருந்து பொருட்களைக்

அரசின் பொருளாதாரத் தடைக்குள்ளாகியுள்ள குடா நாடு

பெரும்பாலானவர்கள் அறிந்து கொள்ள வில்லை. ஒரு உள் நாட்டுப் போக்குவரத்துக்கு கப்பல் கட்டணமாக அறவிடும் பணம் வேறு எங்கும் அறவிடப்படக் கூடிய நிலை இல்லை என்றே சொல்லலாம்.

சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு கப்பலில் பொருட்களை அனுப்பும் வர்த்தகர்கள் கூடி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவினை எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த முடிவு உடனடியாக யாழ்ப்பாண மக்களின் விலை வாசிப்பிரச்சினையை அதிகரிக்கும் அச்சத்தை உருவாக்கியிருக்கின்ற போதும், விலை உயர்வுப் பிரச்சினையைக் குறைக்கும் நோக்குடைய தென்பகுதி குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு மேர்ச்சன்ரைல் சிப்பிங் நிறுவனம், வலிவில் லங்கா லிமிட்டெட் ஆகியவையும் அத்தியாவசிய சேவைகள் ஆணையாளர் திணைக்களமும் கப்பல்களை சேவைக்கு அமர்த்தியுள்ளன. இவற்றின் மூலமே பொருட்களை யாவும் அனுப்பப்படுகின்றன. கொழும்பிலிருந்து



கொண்டு செல்ல மெ. தொன் ஒன்றுக்கு ரூபா 600 மட்டுமே செலவாகும். ஆனால் கப்பல் கட்டணத்துடன் ஜீ.எஸ்.பி. வரி மற்றும் ஒரு வித ஆவணக்கட்டணம் என்று தற்போது பல ஆயிரம் ரூபாய்களை செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. முன்னர்

கொண்டு செல்ல இதே கட்டணமே அற விடப்படுகின்றது. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு அனுப்பப்படும் பொருட்களுக்கான கட்டணத்தை பார்த்தால் தமிழருக்கு இழைக்கப்படும் அநீதி தெரியும்.

ஒற்றையாட்சி என்றும் யாழ்ப்பாணம் அரசின் பூரணமான கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறதென்றும் வெளியுலகிற்குப் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்க மக்களின் அன்றாட விலைவாசிப் பிரச்சினைக் கேளும் தீர்வு காண முற்படவில்லை. இந்த விலை உயர்வு இன்று நேற்று ஏற்பட்ட அவலமல்ல. 1990இல் போர் வெடித்த பின்னர் அரசு கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத பிரதேசங்கள் மீது விதிக்கப்பட்ட பொருளாதாரத் தடைகளையடுத்தே இந்நிலை தோன்றியது.

ஒரு மெற்றிக் தொன் பொருட்களை அனுப்பக் கட்டணமாக 40 டொலர் (சுமார் ரூ. 3200) அறவிடப்பட்டு வந்தது. இது தற்போது இரண்டு மடங்குகளாக 80 டொலராக அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அதிகரிப்பானது யாழ்ப்பாணத்தில் பொருட்களின் விலையை மேலும் அதிகரிக்கக் கூடிய நிலையை தோற்று

யாழ்ப்பாணத்துக்கு 40 டொலரை கப்பல் கட்டணமாக அறவிட்டிருந்த போதும், சர்வதேச ரீதியான போக்குவரத்துக் கட்டணத்தை விட இது அதிகமெனவும் கட்டிக் காட்டப்படுகின்றது.

பிறேசிலிலிருந்து கொழும்புக்கான கப்பல் கூலி மெ. தொன் ஒன்றுக்கு 30 டொலராக இருக்கின்ற நிலையில், சில

பழுதடையக்கூடிய பொருட்களை கப்பல் கட்டணம் இன்றியும் மற்றைய வெங்காயம், புகையிலை, கருவாடு போன்ற வற்றுக்கு மெ. தொன் ஒன்றுக்கு 4 டொலருமே கட்டணமாக அறவிடப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாண விவசாய, கைத் தொழில் முயற்சிக்கு கை கொடுத்து சந்தை வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுக்கும்

வகையிலேயே இந்தக் குறைந்த கட்டணம் அறவிடப்படுவதாக அரசு சொல்லிக் கொள்கிறது. இதைப் பலரும் நம்பி விடுகின்றனர்.

உண்மையில் இதன் பின்னால் உள்ள விடயங்களை யாருமே சிந்தித்து நோக்குவதில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் உற்பத்தியாகும் வெங்காயம், புகையிலை என்பன தென்பகுதிக்குத் தேவை. ஆனால் அவற்றை யாழ்ப்பாண சேவைக்குரிய வழமையான கட்டணத்துடன் சந்தைக்கு அனுப்பினால் தென்பகுதியில் பாரிய விலை உயர்வு ஏற்படும். இதைத் தடுத்து நியாயமான விலையில் யாழ்ப்பாண உற்பத்தியைத் தென்பகுதி மக்கள் நுகரக் கூடியவகையில் தான் அரசு கப்பல் கட்டணத்தை மிகவும் குறைவாக நிர்ணயித்திருக்கின்றது.

தென்பகுதி மக்களின் நலனுக்காக பழுதடையக் கூடிய பொருட்களின் கட்டணத்தை இல்லாமற் செய்தும், குறைத்தும் நிர்ணயிக்கும் அரசு வட பகுதி மக்களின் நலனுக்காக அதைக் குறைக்க முனையவில்லை. ஒரு கப்பலுக்குரிய வாடகைக் கட்டணமானது போவதற்கு ஒரு தொகையாகவும் திரும்பி வருவதற்கு ஒரு தொகையாகவும் மாறுபாடானதாக இருப்பதில்லை. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்துக்கான கப்பல் கட்டணம் மட்டும் இப்படி மாறுபாடானதாக இருக்கின்றது.

யாழ்ப்பாண மக்களின் உற்பத்திகளுக்கு சந்தை வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுப்பதாகக் கூறிக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கம் அங்கே ஒரு கிலோ வாழைப்பழம் ஒரு ரூபாவுக்கு மேல் விற்கப்பட முடியாதிருந்த போது அதைத் தென்பகுதிக்குக் கொண்டு வந்து நல்ல விலையைப் பெற்றுக் கொடுக்க முனையாதது ஏன்?

இப்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கப்பல்களில் வெங்காயம், புகையிலை உள்ளிட்ட உள்நூர் உற்பத்திகளைத் தென்பகுதிக்குத் தருவிப்பதில் தீவிர நாட்டம் காட்டப்படுகிறது. இதனால் குடா நாட்டில் வெங்காயம் 60 ரூபாவுக்கு மேல் போய் விட்டது. கொழும்பிலிருந்து வெங்காயத்தை இந்தக் வேண்டிய நிலை உருவானால் கூட ஆச்சரியமில்லை.

திட்டமிட்ட அடிப்படையில் தமிழரின் பொருளாதார வளங்கள் சுரண்டப் படுவதனாலேயே இந்த நிலை ஏற்பட்டது. கடந்த பெரும் போகப் பயிற்சி செய்கையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட வெங்காயம் விலை போகாமல் கொழும்புக்கு ஏற்ற வசதி செய்யப்படாமல் இருந்ததால் வியாபாரிகள் தமது முயற்சிகளைக் கைவிட்டிருந்தனர். இப்போது உற்பத்தி குறைவாக உள்ள நேரத்தில் அதை தென்பகுதிக்குக் கொண்டு வருவதால் குடா நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவு பெரிதும் அதிகரித்திருக்கிறது.

அரசாங்கத்தினது திட்டமிட்ட பொருளாதாரப் புறக்கணிப்புக் கொள்கைக்குள்ளாகியுள்ள குடா நாட்டில் விலைவாசி உயர்வினை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் இலாபம் சம்பாதிக்கும் வர்த்தகர்களும் இந்த விடயத்தில் கணிசமான கருமமாற்றியிருக்கிறார்கள். இதே நிலை தொடருமேயானால் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒட்டு மொத்தப் பொருளாதாரமும் சுரண்டப்பட்டு அதைப் பலர் கையாளும் நிலை ஏற்படும்.

(தொடர்ச்சி 17ம் பக்கம்)

இந்த தலைப்பை மிகவேதனையுடன் தான் இக்கட்டுரைக்கு கொடுத்துள்ளேன். ஏதோ இரு அணிகள் விளையாட்டு மைதானத்தில் காப்பந்தாட்டம் ஆடுவது போலவும், நாம் கண்டுக்களிப்பது போலவும், கடந்த 17 வருடங்களாக உக்கிரமடைந்த இனமோதலின் போதும் இரு தரப்பாரும் பேசவிளைகின்ற வேளையில் எல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் மடக்கும் அறிக்கைகளை விட்டுவிட்டு சொல்கின்ற பிரபலமான சொந்தொடர் தான் ("பந்து அவர்களின் பக்கமே" த போல் இஸ் இன் தெயார் சோட)

ஆக இனப்பிரச்சினை, அதில் உதைபட்டு உழலும் மக்கள், இவர்களால் பந்தாடப்படும் நிலையே இந்த தலைப்பானது.

மாவீரர் தின உரையை அடுத்து சமாதான விரும்பிகள் அனைவரும் ஒருமித்த குரலில் சொன்ன விடயம் "நல்ல தருணம் இது, எந்த நிபந்தனையும் விதிக்கப்படவில்லை. பேச்சுவார்த்தை உடன் ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டும் என்பதே, ஆனால் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் செய்வோர் (அண்ணர் அமிர்தலிங்கத்தின் பாசையில் சொன்னால் அரசியல் விபத்தால் பதவிக்கு வந்தவர்கள்) புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்தால் தங்கள் இருப்பு நிலைக்கு ஆபத்து என்பதை உணர்ந்தவர்கள், உரத்த குரலில் புலிகள்

காரணங்களால் தான் அவர்கள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வருகிறார்களா? என்ற அனைத்து கேள்விகளுக்கும் ஒரே பதில்... இல்லை என்பது தான்.

புலிகள் பலவீனமாக இல்லை என்பது ஆணையிறவு அதிரடித் தாக்குதல். மூலம் நிரூபிக்கப்பட்ட விடயம். பொருளாதாரத் தடை புலிகளை அல்ல சாதாரண பொதுமக்களைத் தான் பாதிக்கின்றது. புலிகள் தமக்கு வேண்டியதை தமது கப்பல்கள் மூலமும் இராணுவத்திலும், மாற்று இயக்கங்களிலும் இருக்கும் பணத்திற்கு வாங்கக் கூடியவர்களின் மூலமும் கடத்தி வருவது பகிரங்க உண்மையல்லவா?

தானே பகிரங்கமாக திரியமுடியாத



தீர எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய சிங்கள பேரினவாதிகள் இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற உண்மை புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு தெளிவாகத் தெரியும்.

சேர் பொன் அருணாசலம் முதல் சேர் பொன் இராமனாதன், ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம், தந்தை செல்வா, அண்ணர் அமிர்தலிங்கம் மட்டுமல்ல பெருமானை முதலமைச்சராக கொண்ட மாகாண அரசைக் கூட வெறும் பொம்மை அரசாக்கி எந்த அதிகாரத்தையும் வழங்க மறுத்து தங்கள் பேரினவாத புத்தியை காட்டி, எதையும் கொடாது, கொடுத்ததையும் பறித்து, கூட்டி வந்த இந்தியாவையும் இலங்கையில் எம்பணி முடிந்தது என



அரசு, அசிலமெங்கும் தம்மை பயங்கர வாதிகள் என முத்திரை குத்த முயலும் போது தாம் தம் இருப்பு நிலையை காக்க வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

சர்வதேச ரீதியாக தடைகள் ஏற்பட்டால் தம் செயல்பாடு சர்வமும் நாசமாகிவிடும் என்ற சமோஜித்தால் விடுப்பட்ட சமாதான பேச்சுவார்த்தை அழைப்பின் மூலம் அவர்கள் பந்தை மீண்டும் அரசின் பக்கமே அடித்திருக்கின்றார்கள்.

அரசு என்ன செய்யப்போகின்றது என எம்க்கு தெரியாது, என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மட்டும் எதிர்பார்க்கலாம்.

அரசின் அறிக்கையை ஒப்புவித்த



வைத்த தமிழ் கட்சிகளின் கனவும் தான்.

3. போருக்கும் சகல வகையான பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளுக்கும் முடிவுகட்டல் என்ற கோரிக்கை ஏதோ இந்த நாட்டில் சகல இனத்தவரும் சமமாக நடத்தப்படுவது போலவும் அதில் இருந்து சம்பல் பள்ளத்தாக்கு கொள்ளையர் போல் புறப்பட்ட புலிகளை அடக்கத்தான் போர் நடப்பது போலவும், அரசுபடைகள் சட்டம் ஒழுங்கை கடைப்பிடிப்பது போலவும், புலிகள் தான் போரை நிறுத்தவும், பயங்கர வாதத்தை கைவிடவும் மறுப்பதாசவும் கூற விளையும் அமைச்சர், சுதந்திரம் கிடைத்தது முதல் கட்டம் கட்டமாக பறிக்கப்பட்ட தமிழரின் சுதந்திரம் இந்த நாட்டில் அவர்களை இரண்டாம் தர பிரஜைகள் என்ற நிலைக்கு தள்ளிய நிலையில் ஏற்பட்ட உரிமைப் போராட்டத்தின் உச்சக் கட்ட வெளிப்பாடு புலிகளின் போர்நிலை வளர்ச்சியும் அதன் எதிர் நடவடிக்கையான அரசு பயங்கரவாதத்தின் பிரதிபலிப்பே புலிப் பயங்கரவாதம் என்பதையும் ஏற்பாரா?

புலிகளை மட்டும் காரணம் காட்டி இந்த நாட்டில் வாழும் தமிழர்களின் உரிமைகளை வழங்காமல் இழுத்தடிக்கும் வரை பந்து மீண்டும் மீண்டும் அரசின் பக்கம் தான் வரும். ஏமாற்றப்பட்ட தமிழர்களின் எதிர்வலையின் வெளிப்பாடு தான் புலிகளின் வளர்ச்சி. தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சினை இருக்கும்வரை புலிப்பிரச்சினையும் தொடரத்தான் செய்யும்.

தமக்கு தலையாட்டும் கட்சிகளை அரசவணைப்பதிலும் அமைச்சர் பதவி கொடுப்பதிலும் மட்டும் அரசு திருப்திப் படுமானால் பந்து நிரந்தரமாக அரசின் பக்கமே தங்கிவிடக் கூடும்.

நிதி வழங்கும் நாடுகளை திருப்திப்படுத்தும் செயற்பாட்டிற்கு அப்பால் தமிழர்களின் அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்யக் கூடிய முழுமையான அரசியல் தீர்வை அரசுதான் வைக்க வேண்டும்.

இன்று சர்வதேச சமூகத்தின் நெருக்குதலால் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன் வரும் பிரபாகரனை அரசு தன்னுடைய இரட்டைப் போக்கு நிலையால் மீண்டும் தன் தனிநாட்டு கோரிக்கையை நியாயப்படுத்தி சர்வதேச சமூகத்திடம் முறையிடும் நிலைக்கு தள்ளிவிடக் கூடாது.

ஏனென்றால் இன்று புலிகளின் சுட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் மக்களை விட இராணுவக் சுட்டுப்பாட்டில் உள்ள பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களே பலவிதமான சுட்டுப்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றார்கள். பொலிஸ் பதிவு முதல் பாஸ் முறை வரை பலதரப்பட்ட நாளைந்த பிரச்சினைகள். பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தால் சிறை அடைப்புகள், அவசர கால சட்ட அத்துமீறல்கள் என பலவிதமான நெருக்குதலை கொடுத்து தமிழ் மக்களை புலிகளை நோக்கித் தள்ளி பந்தை தன்பக்கமே வைத்துக் கொள்ளும் செயலத்தான் அரசு இதுவரை செய்து வருகிறது.

பிரிவினை என்பது தமிழர்களால் விரும்பி ஏற்படுத்தப்பட்ட கோரிக்கை அல்ல என்பதை அரசு இனியாவது புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

பந்து மீண்டும் அரசின் பக்கம் தான்

பலவீனமடைந்து விட்டனர், மீள் அமைப்பு செய்ய கால அவகாசம் தேடுகின்றனர், எமது செயல்பாடு அவர்களுக்கு சிம்ம கொடுக்காமலாகிவிட்டது எனவே தான் பிரபாகரன் பேசுவந்துள்ளார் என புலிகளின் நிலையை துல்லியமாக கண்டு பிடித்து கூறுகின்றனர்.

அரசும் மிக நீண்ட மெனதத்தின் பின் லக்ஷ்மன் சுதிர்காமர் மூலம் மிக நீண்ட ஆராய்ச்சி அறிக்கையை பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் வெளியிட்டுள்ளது.

மாமியார் உடைத்தால் மண்குடும், மருமகன் உடைத்தால் பொன்குடும் என்றொரு நாட்டு மொழி உண்டு. அதுபோல அரசாங்கம் சமாதானம் பேசினால்; சமாதானத்திற்கான யுத்தம் நடத்தினால் அது விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டது, உண்மையானது, நேர்மையானது.

ஆனால் புலிகள் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்தால் அதன் உள் மறைந்திருக்கும் சகல விடயங்களும் தோண்டித் துருவி ஆராயப் பட்டு பூதக்கண்ணாடியால் பெருப்பிக்கப் பட்டு பின் பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் தெரிவிக்கப்படும.

இங்கு எழும் கேள்வி புலிகள் பலவீனமடைந்து விட்டார்களா? பொருளாதாரத் தடை அவர்களை திக்குமுக்காட செய்துவிட்டதா? புதிய தமிழ் அமைச்சரும் அவரது அமைச்சும் அவர்களுக்கு பெரும் சவாலா? இந்த

புதிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு எப்படி சிம்மசொப்பனமாக முடியும். அவர் அமைச்சின் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு கடிதம் போதுமே சகலதையும் புலிகளுக்கு சாதகமாகவும் அளப்பு அறிக்கைகளை அமைச்சருக்கு கொடுக்கவும், நிலைமை இப்படி இருக்க எப்படி அவர்களை பலவீனத்தால் பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்ததாக கூறமுடியும். உள்நாட்டில் புலிகள் பலமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.

அப்படியென்றால் ஏன் பேசவருகிறார்கள். ஆணையிறவு படைத்தள வெற்றியின் பின் யாழ்ப்பாணத்தை கைப் பற்ற முயன்ற வேளையில் சர்வதேச சமூகம் கொடுத்த உதையில் பந்து புலிகள் பக்கம் போனதுதான் காரணம். பிரபாகரன் மாவீரர்தின உரையில் குறிப்பிட்டு சொன்ன அந்த நிகழ்ச்சி தான் புலிகளின் நிலைப்பாட்டில் பெரும்மாற்றத்தை, நெருக்குதலை கொடுத்தது. அந்த யதார்த்தத்தை உணர்ந்ததால் தான் பிரபாகரன் பேச்சுவார்த்தைக்கு வரத்தயார் என பந்தை மீண்டும் அரசின் பக்கம் அடித்து விட்டார்.

இலங்கையில் தமிழரின் ஆயுதப் போராட்ட வரலாற்றிற்கு முன்பிருந்தே மிதவாதிகள் பல தடவைகள் சிங்கள பேரினவாதிகளால் பேச்சுக்காட்டப்பட்ட வரலாறு தெரிந்து தான் பிரபாகரன் இந்த முடிவிற்கு வந்துள்ளார். வாய்கிளிய சமாதானம் பேசுவார்கள், இனவாத நோய்

வெற்றிகரமாக வெளியேறச் செய்ய பேரினவாத செயல்பாடும் பிரபாகரன் அறியாததல்ல.

புலிகள் மோதியதால் மட்டும் தான் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தப்படி தமிழர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டியது கிடைக்காமல் போனதென்று கூறுபவர்களுக்கு கலைக்கப்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபைக்கு ஒரு தசாப்தமாக நடாத்தப்படாத தேர்தல் தான் பதில்.

ஸ்ரீலங்காவின் அரசியல் அமைப்பை பேணப்பாதுகாக்க வேண்டிய அரசு அதன் 13வது திருத்த சட்ட முலத்தை வடக்கு-கிழக்கில் செயல்படுத்தவில்லையே. பாதுகாப்பான சூழல் இல்லை என

நட்டா முட்டியன்

சத்துமாத்து பண்ணுவர்களால் எப்படி ஜனாதிபதி தேர்தலையும், பாராளுமன்ற தேர்தலையும் நடாத்த முடிகிறது.

ஆக தமிழர்களின் தலைமையில் எந்த ஒரு அரசியல் நிர்வாகமும் இடம் பெற இவர்கள் அனுமதிக்கப் போவதில்லை என்பதும் புலிகளுக்கு புரிந்திருக்கின்றது.

அவர்களின் கவலையெல்லாம் ஆணையிறவு வெற்றிக்கு பின் எட்டாக்கணியான யாழ்ப்பாண மீட்பில் பந்தை தம்பக்கம் வரச் செய்த சர்வதேச சமூகத்தின் ஆதரவைப் பெறுவது தான். சமாதானத்திற்கான யுத்தத்தை நடத்தும்

லக்ஷ்மன் சுதிர்காமர் மூன்று கட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை முன்வைத்திருக்கிறார்.

1. அரசாங்கத்தின் நேர்மையான அரசியற் பற்றுறுதி; இது கேள்விக்குட்பட்டதாகும். 1994ல் சமாதானத்திற்கான தேர்தலை சந்தித்த சந்திரிகா அரசு அன்றில் இருந்து இன்றுவரை முன்வைத்த தீர்வு திட்டம் தான் என்ன? புலிகளை விடுவோம்; அவர்கள் அரசின் கூற்றுப்படி பயங்கரவாதிகளாகவே இருக்கட்டும். ஆனால் அரசின் அழைப்பை ஏற்று சந்திரிகாவின் தலைமையை நம்பி வந்த நீலன் திருச்செல்வன் உட்பட ஏனைய தமிழ் கட்சி தலைவர்கள் பலவருடங்கள் பேசியும் ஒரு பூரணமான அரசியல் தீர்வு திட்டத்தை அரசால் முன்வைக்கப்பட முடிய வில்லையே.

இதில் காலம் கடத்தல் என்ற நிகழ்ச்சி போரைத் தொடர்தல் என்ற நிலைக்குத் தானே தள்ளியது.

2. சகல இலங்கையரினும் பெரும்பான்மையோரின் தெளிவான இணக்கப்பாடு என்ற விடயத்திற்கான விடையைத்தான் நாம் கடந்த பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட அரசியல் சீர்திருத்த யாப்பு விடயத்தில் பார்த்தோமே. விவாதத்திற்கு கூட எடுக்கப்படாமல், எழுந்த எதிர்வலையால் கிடப்பில் போடப்பட்டு கலைந்தது, பாராளுமன்றம் மட்டுமல்ல அரசின் மேல் நம்பிக்கை

ஆங்கிலத்தை கட்டாயப் படுத்தல் பற்றிய ஒரு குரல் இப்போது பல இடங்களில் இருந்தும் எழ ஆரம்பித்துள்ளது. இந்தக் கட்டாயப்படுத்தல் என்பதன் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படுவது என்ன? இந்தக் கேள்வி மிக முக்கியமானதொன்றாகும். ஆங்கில அறிவை சர்வசலாசாலைப் பிரவேசத்திற்கோ அல்லது தொழிலொன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகக் கட்டாயப்படுத்துவதொன்றென்றால் அது ஆங்கிலம் பேசும் வகுப்பினருக்கு வழங்கப்படும் இன்னொரு பரிசாகும். அதனால் அதற்கு சாதாரண பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வது கடினமான காரியமொன்றாகும்.



கலாநீதி
விக்ரமபாடு
கருணாகர்
பிரிர்வையில்

மறுபுறத்தால் ஆங்கிலக் கல்வி அனைத்து பாடசாலைகளுக்கும் கட்டாய பாடமொன்றாக ஆக்கப்படுமேயானால், அனைத்து ஸ்தாபனங்களும் முக்கிய பொறுப்பொன்றாக அது ஆக்கப்படுமேயானால் அதனை எவரும் எதிர்க்க மாட்டார்கள். ஆங்கிலம் ஒரு செல்வமாகும். அந்தச் செல்வம் தமக்குக் கிடைக்குமேயானால் எவரும் அதனை விரும்பாமலிருக்கமாட்டார்கள். மற்றது, அது தமிழ் சிங்கள உறவுக்கும் ஒரு பாலமாக அமையும்.

அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அவ்வாறானதொரு பயணத்தை மேற்கொள்வதா? அவ்வாறாக எமக்குத் தெரியவில்லை. நாடு பூராவும் ஆங்கில அறிவை விருத்தி செய்வது முதலாளித்துவ அளவுகோலின்படி அது நல்லதொரு மூலதனமாகும். மனித வள அபிவிருத்தி நோக்கில் பார்க்கும் போதும் மிகவும் இலாபகரமான முயற்சியொன்றாகும். கம்யூட்டர் அறிவைக் கிராமத்துக்குக் கொண்டு செல்ல தற்போது முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இருந்தாலும் அதற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஆங்கில அறிவை கிராமங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல அரசு எந்தவொரு முயற்சியையும் மேற்கொள்வதில்லை. அதற்குப் பதிலாக கட்டாயப்படுத்த முயற்சி செய்வது ஆங்கில அறிவையே. இது தெளிவான வகுப்பு வாதச் சூழ்ச்சியொன்று.

ஆங்கிலத்தை இலங்கை பூராவும் கலப்பான மொழியொன்றாக மாற்றுவது அவ்வளவு கடினமான காரியமொன்றல்ல. அதற்குத் தேவையாவது தேசிய அடிப்படையிலான திட்டங்களும் ஒழுங்கு முறைகளும். முதலில் அதற்காக வேண்டி கல்வி அமைச்சின் கீழ் தனியானதொரு ஸ்தாபனத்தை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

இதற்காக வேண்டி பிரத்தியேகமான ஒரு அமைச்சோ அல்லது அந்த அளவிலான ஸ்தாபன முறையொன்றையோ ஏற்படுத்துவோமேயானால் மிகச் சிறந்த காரியமாகும். அந்த அமைச்சால்

ஆங்கிலமயமாக்கல் யாருக்கு இலாயம்?

1. சர்வசலாசாலை 2. சட்டக் கல்லூரி, 3. பாடசாலைகள், 4. ஆரம்பப் பாடசாலைகள், 5. தொழில் நிறுவனங்கள் என்ற வகையில் தேவையானவாறு ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கான முறைகளை ஒழுங்குபடுத்தி அந்தந்த நிலைகளுக்கு ஏற்றவாறு திட்டங்களை அமைக்க வேண்டி வரும். இங்கு கிராமப்புறப்பாடசாலைகள் பற்றி முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டி வரும். அது போன்ற தற்போது தொழிற் துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோர்கள் பற்றி வளர்தோர் கல்வி முறைகள் பற்றி வேறான திட்டமொன்றை அமைக்க வேண்டி வரும். தமிழ் முஸ்லீம் மக்களை அதிகளவில் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டி வரும்.

காரணம் அதிகமான கிராமிய பாடசாலைகளுக்கு ஆங்கில ஆசிரியை ஒருவரையே பெற்றுக் கொள்வது மிகக் கடினமான காரியமொன்றாக உள்ளது. ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களுள் அதிகமானவர்கள் ஆண்களை விட பெண்களாவதால் ஆங்கில ஆசிரியர்களுள் அதிகமானவர்கள் பெண்களாகவே இருக்கின்றனர். நன்கு ஆங்கிலம் தெரிந்த பெண் ஒருவருக்கு ஆசிரியர் பதவி கிடைத்த போதிலும் தூர இடங்களில் சேவையாற்ற அவர்கள் விருப்பவதக்கில்லை. அதனால் எவ்வளவு கடினப்பட்டுமே அவர்கள் நகர்புறப் பிரதேசங்களுக்குச் செல்கின்றனர். அல்லது சேவையிலிருந்து விலகி வேறு தொழில்களைத் தேடிக்கொள்கின்றனர். அதனால் கிராமப் புறப் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் ஆசிரியர்களுக்கு அதிகமான சலுகைகளை வழங்க வேண்டி வருகின்றது. இல்லாவிட்டால் இந்த ஆசிரியர் பற்றாக குறைவைத் தீர்க்க வேறு வழியில்லை. இருந்தாலும் இதுபோன்ற திட்டங்கள் பற்றி இன்றுவரை நினைத்துப் பார்த்தும் கூட இல்லை.

இதன்படி தற்போது மேற்கொள்ள முயற்சிக்கும் நடவடிக்கையின் மூலம் ஏற்படுவது நாட்டில் வாழும் மேல் வகுப்பினருக்கு இலாயம் கிடைப்பது மட்டுமேயாகும். தற்போதும் கூட ஆங்கில அறிவின்படி இந்த நாடு வெள்ளையர் மயமாக மாறியுள்ளது. இங்கிலாந்திலிருந்து வரும் வெள்ளைக்கார ஆசிரியர்கள் ஆட்சி செய்யும் இடந்நணல் பாடசாலைகள் எல்லா இடங்களிலும் பரவிக்கொண்டு வருகின்றது. முதலில் இப்பாடசாலைகள் கொழும்பில் மட்டுமே இருந்தன. அந்தப் பாடசாலைகள் மூலம் மேல் வகுப்பினருக்குத் தேவையான ஆங்கிலக் கல்வியை பணம் கொடுத்து வாங்க முடியும். இப்போது எல்லா பிரதான நகரங்களிலும் இதுபோன்ற தனியார் பாடசாலைகள் உருவாகியுள்ளன.

இப்போது இந்தப் பாடசாலைகளின் படிப்பிற்கு, விளையாட்டுப் பயிற்சிக்கு, பரிபாலனத் துறைகளுக்கு இங்கிலாந்தில் இருந்து வெள்ளைக்காரர்களை வரவழைக்கின்றனர். இக்காரியங்களுக்காக அவர்களுக்கு பாரிய அளவிலான சம்பளமும் வழங்கப்படுகின்றது. இருந்தாலும் இதற்குத் தேவையான ஆசிரியர்கள், பயிலுனர்கள், பரிபாலகர்கள் தேவையான அளவு எது நாட்டில் இருக்கின்றனர். இருந்தாலும் பாடசாலைகளின் கம்பீரத் தன்மையைப் பெறுவதற்காக வெள்ளையர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது அதிக அளவாக நடந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இந்த வெள்ளைக்காரர்களுக்கு சம்பளம் வழங்குவதற்காக செலவழிக்கும் பணம் இந்த நாட்டு உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் வெளிநாட்டுச் செலாவணியிலிருந்தேயாகும்.

இந்த வெள்ளைக்காரர்களின் வருகையின் காரணமாக இந்தப் பாடசாலைகளுள் நிற இனவெறி மோதல்களும் தளைத்தோங்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரே காரியத்தை செய்வதற்காக வெள்ளைக்காரர்களுக்கு கூடிய சம்பளமும் சுறுப்பினதவர்களுக்கு குறைவான சம்பளமும் வழங்கப்படுகின்றது. அதற்குச் சிறந்த உதாரணம் என்னவெனில், உயிரியல் விஞ்ஞானம் படிப்பிக்கும் இலங்கையைச் சேர்ந்த பட்டதாரி ஆசிரியர் ஒருவருக்கு பத்துப் பதினைந்தாயிரம் ரூபாக்கள் செலவிடப்படும் போது ஒரு வெள்ளைக்கார ஆசிரியரின் சம்பளம் ஐம்பதாயிரத்துக்கும் மேலாகும். இது போன்ற அசாதாரணமான தன்மைகளைக் கொண்டு நாடத்துவது எந்தச் சட்டத்தின் கீழ்?

தொடர்ச்சி 17ம் பக்கம்.....

மலையகத் தலைமைகளும் மறைந்திருக்கும் உண்மைகளும்!

சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி.....

பின்னர், அவர் மலையக மக்கள் முன்னணி என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார். படித்த ஆசிரியர் கூட்டம் ஒன்று அவர் பின்னால் அணி திரண்டது. பயங்கரவாதிகளுக்கு புகலிடம் அளித்தார் என்ற ரீதியில் பயங்கரவாத தடை சட்டத்தின் கீழ் சந்திரசேகரன் முன்னணியின் செயலாளர் பி.ஏ. காதர் விடி. தர் மலிங்கம் ஆகியோர் கைது செய்யப்பட்டனர். சிறையிலிருந்துவாறு மாகாணசபை தேர்தலில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். பின்னர் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று ஜனாதிபதி சந்திரிகா அமைச்சரவையில் பிரதி அமைச்சராகவிருந்தார்.

கடந்த தேர்தலுக்கு சிறிது முன்னர் அரசிலிருந்து வெளியேறி ஐக்கிய தேசிய கட்சியில் போட்டியிட்டு பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினரானார். முன்னணியில் சேர்ந்த ஒருவரே தேசிய பட்டியலில் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகியுள்ளார். மலையக மக்கள் முன்னணியிலும் இ.தொ.காவைப் போல தனி மனித ஆதிக்கம் நிலவுகிறது. பி.ஏ.காதர் முன்னணியிலிருந்து விலகிய பின்னர் பெ. சந்திரசேகரன் தனிக் காட்டு ராஜாவானார்.

அமைச்சரும், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் தலைவருமான தொண்டமான் தனக்கு பின்னர் தனது வாரிககளில் ஒருவரையே தலைவராக கொண்டு வர திட்டமிட்டு, தனது மைந்தன் இராமநாதனை மத்திய மாகாண சபைக்கு போட்டியிடச் செய்து அமைச்சராகினார். தந்தையின் "தந்திரம்" புரியாததால் அமைச்சராக மட்டும் இருந்து விட்டு பின்னர் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் நிழலில் குளிக்காய்கிரார்.

மீண்டும்... அமைச்சர் தொண்டமான் சென்னையில் ஏயார் வங்கா ஏஜென்டாக இருந்த பேரன் ஆறுமுகம் தொண்டமானை அழைத்து, வளர்ச்சிக்கு பெரும்பாடுபட்ட நிதிக்காரியதரிசி அண்ணாமலையை அகற்றி விட்டு, அந்த இடத்திற்கு தனது பேரனை நியமித்தார். இந்த துரோகத்திற்கு துணையானவர் அப்பொழுது பொதுச் செயலாளராக விருந்த எம்.எஸ். செல்லச்சாமி. பின்னர் செல்லச்சாமியும் வெளியேற்றப்பட்டார். பேரன் ஆறுமுகம் தொண்டமான் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸை ஆட்டிபடைக்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் லிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் போராடி பார்த்தார். சட்டம் ஒரு இருட்டறை என்பது வெளிச்சமாகியது. "இலங்கை தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரஸ்" என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்.

எந்த அரசியல் கொள்கையுமின்றி மீனுக்கு தலையையும் பாம்புக்கு வாலையும் காட்டும் விலாங்கு தன்மை கொண்ட தொழிலாளர் தேசிய சங்கம்

பொதுசன ஐக்கிய முன்னணியுடன் இணைந்து போட்டியிட்டு தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தைச் சேர்ந்த டி. அய்யாத்துரையும், எல்.வி. கந்தையாவும், செங்கொடிச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஓ.ஏ. இராமையாவும் மாகாண சபைக்கு தெரிவானார்கள். மாகாண சபை மூலம் "ருசி" கண்ட பூணையாளர்கள். மறுமுறை போட்டியிட்டு தோல்வி கண்டார்கள்.

இவர்கள் தங்கள் தோல்விக்கு காரணம் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என்று தீர்மானித்தார்கள். அதே நேரத்தில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் முக்கியஸ்தர்களுடன் இரகசிய தொடர்பு வைத்திருந்த இராமையாவும், பி.பி. தேவராஜும் முயற்சி செய்து "இலங்கை இந்திய வம்சாவளி பேரணி" என்ற அமைப்பை உருவாக்கினார்கள். இதில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் இணைந்து கொண்டன.

இலங்கை இந்திய வம்சாவளி பேரணியின் தலைவராக அமைச்சராக விருந்த எஸ்.தொண்டமானும், செயலாளராக தொழிலாளர் தேசிய சங்க செயலாளர் பி.வி. கந்தையாவும் தெரிவானார்கள். மலையகத்திலும், கொழும்பிலும் பேரணி போட்டியிடுவது என முடிவு செய்யப்பட்டது. அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த ஓரிருவருக்கு மாகாணசபை தேர்தலில் போட்டியிடும் அண்ணம் ஏற்பட்டது.

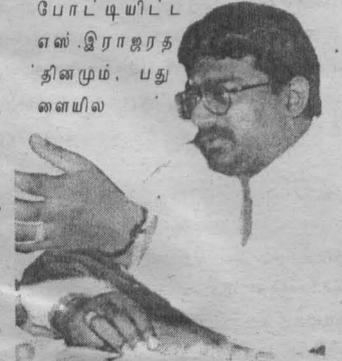
இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் "சேவல்" சின்னத்தை பேரணி பெற்றக் கொள்ள முயற்சி செய்தது. ஆனால் சட்டத்தின் மூலம் அதனை பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலைமை எம். எஸ். செல்லச்சாமி ஏற்படுத்தியிருந்தார். உடனடியாக "பேரணி" பதிவு செய்ய முடியாத படியால் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் "மயில்" சின்னத்தில் பேரணியினர் போட்டியிட்டனர்.

இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஏற்கெனவே கலைக்கப்பட்ட மாகாண சபைகளில் 17 பேர் இருந்தனர். பேரணியின் சார்பில் 09 பேர் மாத்திரமே பதிவு செய்யப்பட்டனர். தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் தலைவரான டி. அய்யாத்தரை தேர்தலில் தோல்வியுற்ற பின்னர் பேணிக்கு எதிராக அறிக்கை விட்டார். "தொழிலாளர் தேசிய சங்கத் தலைவரின் அறிக்கைகளை பெரிதுபடுத்த வேண்டாம்" என தலைவருக்கு எதிராக பொதுச் செயலாளர் கந்தையா அறிக்கை விடுத்தார். (தினக்குரல் 17.4.1999)

மாகாணசபை தேர்தலில் போட்டியிட்ட ஒருவருமே வெற்றிப் பெறவில்லை. மலையக சமூக மேம்பாட்டிற்காக வெளிநாடுகள் தந்த பண உதவிகளை தேர்தலில் தங்களுக்கு செலவழித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் வெற்றிபெற முடியவில்லை.

பேரணியும் பிளவுண்டது. பேரணி இ.தொ.கா. தனது உடமையாக்கிக் கொண்டது. அமைச்சர் தொண்டமான் மறைவுக்கு பின்னர் ஆறுமுகம் தொண்டமான் இ.தொ.கா தலைவரானார். அமைச்சராகவும் அவரே நியமிக்கப்பட்டார். அவரின் தன்னிச்சையான செயலுக்கு எதிராக சுருத்து தெரிவித்த ஜவர் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

வெளியேறிய ஜவரும் இ.தொ.கா. அதிருப்தியாளர் என அழைக்கப்பட்டனர். இந்த ஜவருள் பாராளுமன்றத்தில் தீர்வு திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பொழுது, அரசுக்கு ஆதரவாக செயற்பட்டனர், ஆனால் அரசு இறுதி நேரத்தில் இவர்களை "கை" கழுவியது. பின்னர் ஐக்கிய தேசிய கட்சியுடன் இணைந்து செயற்பட்டனர். நுவரெலியாவில் போட்டியிட்ட எஸ். சதாசிவம் மாத்திரம் வெற்றி பெற்றார். கண்டியில் போட்டியிட்ட எஸ். இராஜரத்தினமும், பதுளையில



போட்டியிட்ட சென்னும் தோல்வியுற்றார்.

ஜவர்களில் ஒருவராகிய பி.பி. தேவராஜ் தேசிய பட்டியலின் மூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான ஏனைய முவரும்-மத்திய, ஊவா, சப்பிரகமுவ மாகாணசபை உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த ஜவரும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸின் நிதி மோசடி சம்பந்தமாக வழக்கு தொடுத்துள்ளனர்.

வழக்கும் "கோட்டில்" இழு-பறி நிலையிலிருப்பதால் தங்களுக்கு ஆதரவான தொழிலாளர் நிலை கருதி "இலங்கை தொழிலாளர் ஐக்கிய முன்னணி" என்ற அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளனர். இதன் ஆரம்ப விழா கடந்த முதலாம் திகதி நுவரெலியாவில் நடைபெற்றது. இதன் தலைவராக பதுளை சென்னும், செயலாளராக நுவரெலியா எம்.பி. சதாசிவமும், பொருளாளராக கண்டி முன்னால் எம்.பி. எஸ். இராஜரத்தினமும் தவிசாளராக பி.பி. தேவராஜும், துணைத் தலைவராக ஏ.எம்.பி. ராஜமும் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

காலம் காலமாக மலையகத்தில் நடந்து வரும் நாடகம் இது. ஒரே குட்டையில் ஊறிய மட்டைகள். குட்டையை குழப்புவார்களா? வெற்றி கொடி நாட்டுவார்களா? என்பது போகப் போகத்தான் தெரியும்.

-சிவம் சித்தார்த்தன்

மாற்று இலக்கியங்கள் சமூகத்தின் மேற்செல்கைக்கு வழிகாட்ட வேண்டும்

ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றில் முதலாவது கட்டத்தில் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை சமயம் சார் இலக்கியங்களே ஆதிக்க நிலையில் இருந்தன. இதில் சைவத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் முதலாவது நிலையிலும், கிறிஸ்தவத்தை பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் இரண்டாவது நிலையிலும் இருந்தன. சமயம் சாரா இலக்கியங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையிலேயே இருந்தன. அவற்றில் பல பேணப்படாமல் அழிந்தும் போயுள்ளன.

சமயம் சாரா இலக்கியங்களில் சாதாரண மக்களைப் பற்றிய விடயங்களும், சமூக சீர்திருத்த விடயங்களும் அடங்கியிருந்தன. இவ் இலக்கியங்களை முன்வைத்தவர்களுள் ஏழாலை சுப்பையா புலவர், வசாவியாளர், ஆசகவி வேலுப்பிள்ளை, அச்சு வேலி, தம்பிமுத்துப் புலவர், தி.த. சரவணமுத்துப் பிள்ளை போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

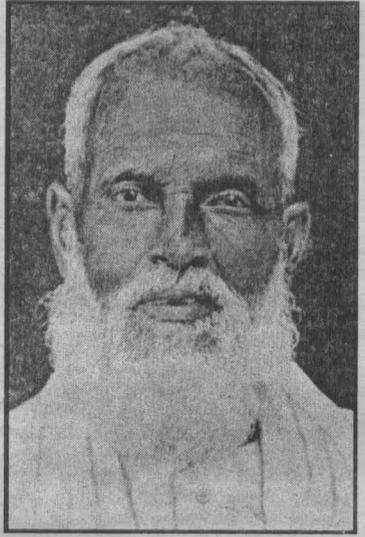
ஏழாலை சுப்பையா புலவர் வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்த நட்பு சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். ஏழாலையில் வாழ்ந்தவர். இவரது கனகபிராணம் என்ற நூலே இவரை இலக்கிய உலகிற்கு வெளிக்காட்டியது. இக் கனகபிராணம் என்ற நூல் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலில் இருந்த கனகி என்னும் தேவதாசியை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும். இந்நூலில் அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த பிரபுக்களுக்கும் தேவதாசிகளுக்கும் இடையேயான தொடர்பு பற்றியும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

தேவதாசிகள் இந்தியாவிலிருந்து கோவில்களில் நாட்டியமாடுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டவர்களாவர். சோழப் பேரரசு இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த காலத்திலிருந்தே இவ்வருகை இடம் பெற்றிருந்தது. பிற்காலத்தில் கோவில்களில் ஆட்பெற்ற "சிவன மோனம்" என்ற ஆட்கலை இவர்களின் தொடர்ச்சியினாலேயே ஏற்பட்டது.

நாவலர் சமஸ்கிருத மயமாக்கலை முன்வைத்தபோது கோவில்களில் இவர்களின் ஆட்கலை இடம் பெறுவதை காரணமாக எதிர்த்தார். இவர்களினுடைய கலைகள் ஆலயங்களின் தூய்மையைக் கெடுக்கின்றது என்பதே நாவலரின் வாதமாக இருந்தது. நாவலர் மரபுவழி வந்தவர்களே நாவலரின் இக் கருத்தையே வலியுறுத்தினார். இதனாலேயே சுப்பையா பிள்ளையின் கனகபிராணம் புறக்கணிக்கப்பட்டு அழியவிடப்பட்டது.

நாவலரின் இச் செயற்பாடுகளால் கோவில்களில் பேணப்பட்ட இத் தேவதாசிகளின் ஆட்கலைகள் அழியவிடப்பட்டதோடு, இது தெய்வபிராடுகளோடு தொடர்புடைய

கலைகளும் அழியவிடப்பட்டன. இன்று இக் கலைகளில் சிறிதளவையாவது பார்க்க வேண்டுமானால் மாரியம் மன்கோவில்களிலும், கண்ணகை அம்மன் கோவில்களிலும், அம்மன் கோவில்களிலும், செல்வச் சந்நிதி முருகன் கோவிலிலுமே பார்க்கலாம். இவற்றில் பல இன்று ஆகம மயப்பட்டு வருகின்ற போக்கும் நிலவுகின்றது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின்



கோவில்களிலும் அவர்களுக்கே சொந்தமான கலைகள் பேணப்பட்டாலும் ஆகம மயமாக்கலின் செல்வாக்கிற்கு அவையும் விடுபட்டதாக இல்லை.

சுப்பையா பிள்ளைக்கு அடுத்ததாக வளத்திருநியவர் வசாவியாளனைச் சேர்ந்த ஆசகவி வேலுப்பிள்ளையாவார். "சுதேச நாட்டியம்" என்ற பத்திரிகையையும் நடாத்தியவர். கிண்டலாகவும், குத்தலாகவும் கவிதை எழுதுவதில் வல்லவர். சமூகச் சீர்கேடுகள் என அவர் கருதுகின்ற விடயங்களை அவர் கிண்டலாக கவிதையில் எழுதினார். இவரால் எழுதப்பட்ட "யாழ்ப்பாண வைபவம் கௌமுதி" என்னும் நூல் யாழ்ப்பாணத்தின் பழைய வரலாற்று சம்பவங்களையும், குடியேற்றங்களையும், சாதி அமைப்புகளையும் தெளிவாக விளக்குகின்றது. இதைவிட இவரது அழகம்மாகும்மி, கோட்டுப் புராணம், தாவபுராணம் போன்ற கவிதை நூல்கள் சிறந்த சமூகத் தொடர்புடன் எழுதப்பட்டவையாக விளங்கின.

ஏணைய முவரும் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை இலக்கியத்தினூடாக முன்வைத்தவர்கள் ஆவர்.

இவர்களில் முதலாவதாக குறிப்பிடத்தக்கவர் அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த தம்பிமுத்து புலவர். (1857-1937) ஆவர். தமிழ்ச் சூழலில் புலமை மட்டத்தில் சமூக மாற்றக் கருத்துக்களை தொடக்கி வைத்தவர் இவரென்றே கூற வேண்டும். சுவாமி ஞானப்

பிரகாசரின் தாயார், கணவர் இறந்த பின் இவரை இரண்டாம் தாரமாக மணமுடித்திருந்தார். இவருடைய புலமைத்துவ செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவராகவே சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் விளங்கினார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரிடம் இருந்த பரந்த மனப்பான்மையுடன் கூடிய செல்நெறி இவரின் வழியாகவே அவருக்கு வந்தது.

கத்தோலிக்கப் புலவராகிய தம்பி முத்துப் புலவர் 1884இல் அச்சு வேலியில் ஞானப் பிரகாச அச்சியந்திர சாலையை உருவாக்கினார். சமயக் குழுவாதம் சாராமல் "சன்மார்க்க போதினி" என்னும் பத்திரிகையை வெளியிட்டார். அன்றைய காலகட்டத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த சமயக் குழுவாத இலக்கியத்திலிருந்து விலகி அறவொழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது கருத்துக்களை முன்வைத்தார். இதனூடாக சகலருக்கும் பொதுப் படையான விடயங்களை முன்வைக்கும் நவீன தமிழ் இலக்கியப் போக்கு ஒன்றை தொடக்கி வைத்தார். பொதுப் படையான அம்சங்கள் பற்றி நோக்கும் போக்கு நவீன தமிழிலக்கியத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்றான மதசார்பின்மைக்கு அடிக்கோலுவதாகும்.

இரண்டாமவரான தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் ஊர், பிறப்பு இறப்பு பற்றிய விபரங்கள் தெரியவில்லை. தமிழ் இலக்கியத்தில் முக்கியமான ஒருவராகக் கருதப்படுகின்ற தி.த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை (1863 - 1922) யின் சகோதரர் என்பது மட்டும் தெளிவாக உள்ளது.

தி.த. சரவணமுத்துப் பிள்ளையே ஈழத்து தமிழ்ப் புலவர்களிடையே பெண்விடுதலைக் கோசத்தை முதன் முதலில் முன்வைத்தவராவார். இவரால் எழுதப்பட்ட 1892இல் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட "தத்தை விடுதலை" என்னும் பிரபந்த நூலில் பெண் விடுதலைக் கோசமே இலக்குப் பொருளாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந் நூலின் பொருளை கலாநிதி பூலோக சிங்கம் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறினார்.

"சிறுவயது முதலே ஒரு சேரப்பழகிய தலைவனும், தலைவியும் காதலராக மாறினர். ஆயினும் கலைகளின் அருள் பெற்ற தலைவனுக்குத் திருமகள் அருள் பாலிக்க வில்லை. எனவே தலைவியின் பெற்றோர் தாம் முன்பு துண்டிவிட்ட அன்பின் தொடர்பினைத் துண்டிக்க முற்பட்டனர். தலைவிக்குச் செல்வந்தன் ஒருவன் நிச்சயிக்கப்பட்டான். அதனை அறிந்த காதலன் தன் காதலிக்கு அவன் மனநிலையை அறிந்துவர தந்தையை தூது விடுகின்றான்"

இப் பிரபந்த நூலில் கணவனைத் தெரிவுசெய்யும் உரிமை பெற்றோருக்குரியதல்ல திருமணம் செய்யும் பெண்ணுக்குரியது என்பதை புலவர் வற்புறுத்துகின்றார். அத்தோடு சமூக எதிர்ப்புணர்வையும் முன்வைக்கின்றார்.

முன்னாமவரான பாவலர் தெ. துரையாப்பாபிள்ளை (1872 - 1929) தெல்லிப்பழையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தெல்லிப் பனை மகாஜனாக் கல்லூரியை கட்டுவித்தவர். இவருடைய எழுத்துக்களில் முக்கியமானவை

தமிழ்த் தேசிய அரசியல் அன்றிலிருந்து இன்று வரை

அரசியல் தொடர் 28

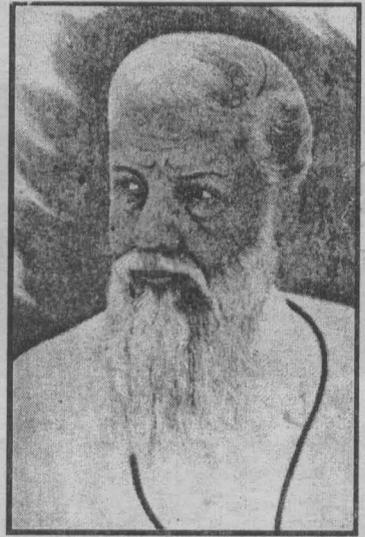
- ஆதிசங்கரர் -

1960இல் "சிந்தனைச் சோலை" எனும் தொகுதியாக வெளிவந்தது.

"யாழ்ப்பாண சுவதேசக்கும்", "ஈதோபதேச கீதரச மஞ்சரி" என்பன இவரது முக்கிய ஆக்கங்களாகும்.

இவரது ஆக்கங்கள் பற்றி பேராசிரியர் கா. சிவதம்பி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

"ஈழத்து தமிழ்க் கவிதை மரபிற் சமூகப் பிரச்சினைகளைக் கவிதைப் பொருளாக்கும் பண்பு இவரிடத்திற் துல்லியமாகக் காணப்படுகின்றது. தமது பாடல்களை மக்களை நோக்கி பரப்பிய முறைமை, கையாண்டுள்ள யாப்பு (கும்பி, பதம், கீர்த்தனை) ஆகியவை யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து நோக்கும் பொழுது இவரது முக்கியத்துவம் புலனாகின்றது. கிறிஸ்தவராக இருந்து சைவராக மாறிய இவர் திவகர், கோசலே காலத்தில் பம்பாயில் ஒவியராகவியிருந்த படியினால் நவீனத்துவ நோக்கத்தைப் பிரக்கூறு பூர்வமாக ஈழத்து கவிதையுலகினுட்கொண்டு வந்தார் என்று கூடக் கொள்ளலாம்"



இவர் சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகவோ, பெண்ணிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகவோ குரல் எழுப்பினார் எனக் கூற முடியாது. ஆனால் ஆதிக்கம் செலுத்திய சமயக் குழு இலக்கியத்திலிருந்து அதனை விடுவித்து சமகால சமூகப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசும் முறைமைக்கு இலக்கியத்தைக் கொண்டு செல்ல உதவினார். சமூகமாற்றத்துக்கான ஆரம்பப் படிநிலை என்பது ஆதிக்க நிலைக் கருத்திலிருந்து விலகுவதேயாகும். இந்த வகையில் இவரது செயற்பாடுகளே பின்னர் சமூகமாற்றத்துக்கான இலக்கியங்கள் எழுச்சியடைவதற்கும் உந்து சக்தியினை வழங்கியிருந்தன.

இந்த இடத்தில் சமூகமாற்றத்துக்கான இலக்கியம் என்பது "சமூகத்தின் மேற் செல்கைக்கு வழிகாட்டுவதோடு அதனைச் சாதிப்பதற்கான அதன் அனுசூ முறை வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளைத் தெளிவுபடுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும்" என்ற சமூக மாற்றத்துக்கான இலக்கியத்தின் கோட்பாட்டு அம்சத்தையும் பாவலர் துரையாப்பா பிள்ளையின் செயற்பாடுகளோடு பொருத்திப் பார்க்கின்ற போதே அவரின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

நிறைவுரை

இந்த இதழுடன் ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றின் முதலாவது கட்டத்தினை நிறைவு செய்து கொள்கின்றேன். 1833- 1921 காலப்பகுதியை உள்ளடக்கிய இந்த முதலாவது கட்டம் ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தக் காலகட்டத்தில் உருவாக் கப்பட்ட கருத்து நிலைகள் இன்றுவரை தமிழர் அரசியலில் தர்க்கம் செலுத்துபவையாகவே உள்ளன. அரசியல் மாற்றங்கள் பல வந்த போதும் அதற்கேற்ப கருத்து நிலைகள் போதியளவிற்கு மாற்றம் பெறவில்லை என்பது தான் தமிழர் அரசியலில் நிலவுகின்ற துரதிர்ஷ்டமான அம்சம். தமிழ்த்தேசிய அரசியலில் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ள யாழ், சைவ, வேளாள கருத்து நிலைகளின் ஊற்று இக்கால கட்டத்திலேயே ஆரம்பமாகின்றது. அதனை மறுதலிக்கும் வகையில் மாற்றுக் கருத்துக்கள் இன்னமும் எழுச்சியடையவில்லை. தமிழ்த்தேசிய அரசியலின் தேக்க நிலை இந்த மாற்றுக் கருத்துக்கள் எழுச்சியடையாததினால் ஏற்பட்டதொன்றே!

யாழ், சைவ, வேளாள கருத்து, கருத்து நிலைகளுக்கு அப்பால் இவ்வளவு அனுபவத்திற்கு பின்னரும் இலங்கை என்ற நாட்டுக்குள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல் என்ற மனோபாவமும் இக்கால கட்டத்தின் தாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட ஒன்றே! இன்னமும் நாம் இலங்கை என்ற கட்டமைப்புக்குள் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவே விரும்புகின்றோம் என்பதே உண்மை நிலை.

மீண்டும் கூறுவதானால் இக்கால கட்டத்தில் உருவாகிய கருத்து நிலைகளில் இரண்டு முக்கியமானது. ஒன்று யாழ், சைவ, வேளாள மேலாதிக்கம். இரண்டாவது இலங்கையர் என்ற அடையாளம்.

இந்த இரண்டையும் முழுமையாக மறுதலிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கான கருத்து நிலைகள் மக்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் அளவிற்கு போதியளவாக முன்வைக்கப்படவில்லை.

இவ் இதழுக்கான உசாத்துணை நூல்கள்

1. சிவத்தம்பி- கா. "ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்"
2. சிவத்தம்பி- கா. "யாழ்ப்பாணம், சமூகம், பண்பாடு, கருத்து நிலை"
3. சிவத்தம்பி- கா. "ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத் தடம், பார்வையும் விமர்சனங்களும்"
4. கணபதிப்பிள்ளை. சு. "ஈழத்து வாழ்வும் வளமும்"
5. கனக. செந்திரநாதன் "ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி"
6. திருச்சந்திரன்- செல்வி "தமிழ் வரலாற்றுப் படிமங்கள் சிலவற்றில் ஒரு பெண் நிலை நோக்கு"

சின்களத் தேசம் இனவாதப் பிடியிலிருந்து விடுபடாமல் தமிழர்களுக்கு எதிரான அடக்குமுறையைத் தொடருமானால் நாம் பிரிந்து சென்று தமிழீழத் தனியரசை அமைப்பதை விட வேறு வழியில்லை. காலமும், வரலாறுகளும் எமது போராட்ட இலட்சியத்துக்கு நியாயம் வழங்கியே தீரும். அப்போது உலகமும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளும். சத்திய இலட்சியத் தீயில் தம்மை அழித்துக் கொண்ட மாவீரர்கள் சரித்திரமாக நின்று

அற்புதமான படமத்தில் நான் ஒரு தாசினத்தைக் காண்கிறேன்; அக்கினியாக பிரகாசித்த படி ஆயிர மாயிரம் மனித தீபங்கள் நெருப்பு நதிபோல் ஒளி காட்டி, வழி காட்டிச் செல்லும் ஒரு அதிசயக் காட்சி, திடீரென மனத்திரையில் தோன்றி மறையும்" என்று ஒரு கவிஞனுக்குரிய இரசனையுடன், நெகிழ்ச்சியான தொனியில், முன்னால் சுடரேற்ற விருந்த பல்லாயிரம் மக்களின்

அஞ்சலி செலுத்தும் பிரபாகரன் இந்தத் தடவை பெயர் குறிப்பிடாத கடற்கரையில் இருந்து மாவீரர் தின உரையை நிகழ்த்தியதோடு, கரும்புலிகளையும் தன்னோடு சேர்த்து மாவீரர்களுக்கு அஞ்சலி செய்தமை இரானுவ ரீதியிலான புலிகளின் அடுத்த கட்டம் பற்றிய ஐயங்களுக்குத் தீளி போடுவதாக இருக்கும்.

எனினும் புலம் பெயர் வாழ் தமிழ் மக்களையும், வன்னியில் எழுச்சி கொண்டுள்ள மக்களையும், "எத்தனை சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தாலும், எத்தனை இடையூறுகளை எதிர்

தமிழினத் துரோகிகளாக பிரபாகரன் ஈ.பி.டி.பியினரை வர்ணித்தது, சமாதானப் பேச்சுக்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டால் ஈ.பி.டி.பியினரின் பங்கு எப்படி அமையும் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. அதே போன்று அரசில் பங்கெடுத்திருக்கும் இனவாதப் போக்குடையவர்களைச் சாந்தப் படுத்துவது சந்திரிகாவிற்கு கைகூடாத காரியம் என்பதையும் அவர் புரிந்து கொண்டுள்ளதாகவே தெரிகின்றது.

இதைவிட சந்திரிகாவின் பாராளுமன்ற அமர்வு உரை குறித்த தனது கருத்துக்களை முன்வைத்த பிரபாகரன், ஜனாதிபதியின் அந்த உரையில் எந்த அரசியல் ஆய்வாளர்களும் நோக்காத ஒரு விடயத்தை விசனத்துடன் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். தமிழர்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட அநீதிகள் அனைத்திற்கும் அந்நிய காலனித்துவம் மீது பழியைப்போட்டு தானும், தனது பெற்றோரும் எரியும் இனப் பிரச்சினைத் தீயை மேலும் வளர்த்து விட்ட பொறுப்பில் இருந்து நழுவிக்கொள்ள முனைந்ததைக் கடுமையாகச் சாடிய பிரபாகரன், சிங்கள அரசியல் வாதிகளால் அமைக்கப்பட்ட அரசியல் மைப்புச்

சந்திரிகாவும் நேரெதிரே அமர்ந்து பேசுவதன் மூலம் சாத்தியமாகி விடமாட்டாது. தமிழர்கள் சார்பில் பிரபாகரன் ஒரு புறம் அமர்ந்திருப்பதில் எவ்வித தடங்கலும் இருக்கப்போவதில்லை. ஆனால் சந்திரிகாவின் நிலை அப்படிப்பட்டதல்ல. அத்துடன் பிரபாகரன் நேரடிப் பேச்சுக்கு வருவதென்றால் தமிழர்களின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்கக் கூடிய நிலையில் அரசாங்கம் இருக்க வேண்டும். அதே போன்று, அரசாங்கமும் தனது எதிர்கால அரசியல் இருப்பினைச் சிங்கள மக்களிடம் அடகு வைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

இதுவரையும் வெளிப்படையாக புலிகளும்- அரசும் பேச்சுவார்த்தை அரங்கிற்குள் இறங்கவே இல்லை. இந்த முயற்சிக்காகவே சர்வதேசம் கடுமையாக உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு கூட சிங்கள கடும்போக்காளர்கள், அரசில் அங்கம் வகித்திருக்கும் இனவாதப் போக்குடையோர் என எதிர்ப்பலைகள் பலமாகவே இருக்கும் போது, சமாதானம் மேலும் முன்னோக்கி நகரசையில் தென்னிலங்கை மக்களிடம் எதிர்ப்பு வலுவடையாமல் இருக்கும் என்பதற்கு எவ்வித உத்தரவாதமும் இல்லை.

சத்திரியன்

சட்டங்களும் பேரினவாதத்தின் ஒரு வடிவமே என்றிருக்கிறார். அத்துடன் தமிழர்களுக்கு எதிரான அநீதிகளை இழைத்து வருவது அந்நிய காலனித்துவம் அல்ல இலங்கை அரசுகளே என்றும் கூறியுள்ளார்.

பிரபாகரனது இவ் வருட மாவீரர் தின உரையில் என்னமோ மாற்றங்கள் இருப்பதாகப் பலர் கருத்துக்கள் தெரிவித்து வருகிறார்கள். உண்மையில் அவர் இதற்கு முன்னர் மாவீரர் தினங்களின் போது

பிரபாகரன் கூறுகின்ற தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வு காண எந்தவொரு ஆட்சியாளர்களும் இலகுவில் இணங்கி விடமாட்டார்கள். அதேபோல் தமிழ் மக்களும் பெரும்பாலும் மனதளவில் என்றோ இலங்கையிடமிருந்து பிரிந்து விட்டார்கள். தமிழ் மக்களை, இலங்கை நாட்டிலிருந்து பிரித்தது மட்டுமன்றி இன்றைவரைக்கும் அதனை தவறாமல் கடைப்பிடித்துவரும் பெருமை எல்லாம் மாறி மாறி ஆட்சியில் அமரும் சகல ஆட்சியாளர்களையே சாரும்.

தமிழ் மக்கள் இலங்கை என்ற

சமாதான யுத்தம் நீடித்தால் தமிழீழம் அமைவது உறுதி

எமக்கு வழிகாட்டுவார்கள். அந்தத் தர்மத்தின் வழியில் சென்று நாம் எமது இலட்சியத்தை அடைவோம் என்பது உறுதி. மாவீரர் தின உரையை மேலுள்ள உறுதியான, திடசங்கற்பம் பூண்ட வரிகளோடு, தமது "தாகத்துடன்" நிறைவு செய்திருந்தார் பிரபாகரன். மாவீரர் தின உரை தொடர்பான பல்வேறு கருத்துக்கள் பலமுனைகளிலிருந்தும் இன்னும் தான் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. எல்லோரையும் ஈர்த்த சமாதானம் பற்றிய நம்பிக்கை என்றும், சமாதானத்தினை பொறியாக வைத்து பிரபாகரனை உணர முழுவதும் யுத்த முனைப்பே உள்ளடங்கியுள்ளது எனவும், பிரபாகரன் கூறாமல் விட்ட செய்திகள் என ஏகப்பட்ட குரல்கள்

அரசியல் கட்சிகள், அரசியல் ஆய்வாளர்கள், இராஜதந்திரிகள் எல்லோரும் இது ஒரு புதிய மாற்றம், சமாதானத்திற்கான தகுந்த சந்தர்ப்பம் என்றவாறு கருத்து தெரிவித்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லோரிலும் யார் இனப் பிரச்சினையின் ஆழம் பற்றியும், அதன் இப்போதைய பிரதிபலிப்பு என்னவாக உள்ளது என்பதையும், புலிகளின் பலம் பற்றியும் சரியான புரிதலைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் பதிலுக்கு முழி பிதுங்க வேண்டியுள்ளது.

பிரபாகரன் உரையாற்றிய பின்னர் புலிகள் தங்கள் வானொலியில் யாழ். மீட்பு உறுதியானது என்பதையும், நிபந்தனையற்ற பேச்சுக்கு புலிகள் தயார் என்பதையும் பிரதானப்படுத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் அரசு ஊடகம் "இந்தவிண்" புலம்பலையும், இன்னும் இரவல் களையுமே கூற வேண்டியுள்ளது. எனினும் சர்வதேச ஊடகங்கள் பிரபாகரனின் சமாதான சமிக்ஞையை மட்டுமே செய்தியாக குசின்றன. இந் நிலையில் பிரபாகரனது உரையை இன்றைய நடப்பு நிலைமைக்குள் இருந்து நோக்குவதே பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

மாவீரர்களைத் தனது பேச்சின் முற்பாதியில் மனம் கசிந்துருகி நிறைவு கூரும் பிரபாகரன், இம்முறை அழகிய, அற்புதமான சொற்பரியோகங்கள் மூலம் மாவீரர்களின் தியாகங்களை மெச்சுவார். "மாவீரர் நிறைவாக ஈகைச் சுடரை ஏற்றுப் போது அந்த எரியும் கடரில், அந்தத் தீ நாக்குகளின் அபூர்வ நடனத்தில், அந்த

உணர்வுகளைச் சுண்டி இழுக்காமல் விட்டிருக்காது.

அத்தோடு தொடரும் ஓயாத அலைகள் சமர் மூலம் மகத்தான இரானுவ வெற்றிகளை ஈட்டிய போராடிகளையும், தளபதிகளையும் புகழ்ந்து பாராட்டிய பிரபாகரன், தமது உடனடி யாழ். மீட்பைச் சிதைத்த சந்திரிகாவின், அந்நிய நாடுகளின் காலடியில் போய் விழுந்த இயலாமைத்தனத்தையும் சுட்டிக் காட்டி, வெளிநாட்டுச் சக்திகளையும் குறிப்பாக இந்தியா, இஸ்ரேல், சீனா ரஷ்யா, பாசிஸ்தான் நாடுகள் ஒரு தலைப்பட்சமாகத் தமிழ் மக்களின் அவலங்களைக் கண்முடிப்பு பார்த்து இரசித்ததையும், எழுச்சிகளை நகக்க முற்பட்டதையும் கண்டிக்கவும் தவற வில்லை.

கொண்டாலும், எத்தகைய சக்திகள் எதிர்த்து நின்றாலும் எமது விடுதலை இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தை மீட்டெடுத்தே தீரும்" என்ற பேச்சின் மூலம் பிரபாகரன் மேலும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகியுள்ளதோடு, அரசு படைகளுக்கும், இரானுவ உதவிகளை வழங்கும் உலக நாடுகள் புலிகளின் இரானுவத் திட்டத்தினைக் கால தாமதப்படுத்தவே முடியாமையொழிய அடக்கிவிட இயலாதென் பதையும் தெளிவாக்கியுள்ளார்.

அதேபோல், ஜனாதிபதி சந்திரிகா பற்றிய தனது நம்பகத் தன்மையையும், எண்ணப் பாடுகளையும் தமிழ் மக்களின் மன வெளிப் பாடுகளையே உள்ளடக்கியதாக "தமிழ் மக்களையும், விடுதலைப் புலிகளையும் பொறுத்த வரையில் சந்திரிகா ஒரு சமாதானப் பிரிகை அல்ல. இரானுவத் தீர்வில் நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு கடும்போக்காளராகவே அவரை நாமும், எமது மக்களும் கருதுகிறோம்" என்றிருக்கிறார்.



இதைவிட இதுவரை காலமும் இல்லாமல் இம்முறை 158 தரை, கடற் கரும் புலிகளுடன் மாவீரர் தினத்தை நிறைவு கூர்ந்திருக்கிறார் பிரபாகரன். சமாதானம் பிறக்க அவரிடமிருந்து என்ன வார்த்தைகள் வந்து விழும் போகின்றன என்று அனைவரும் காத்து நிற்க, கரும் புலிகளுடன் இணைந்திருந்து உரையாற்றிய, சுடரேற்றிய பிரபாகரனின் புதிய தோற்றம், இனிவரும் காலத்தில் நடக்கப்போகும் சமர்களுக்கு புலிகளின் கடல் சார் ஆதிக்கமும், கரும் புலிகளின் தியாகமுமே முதன்மை பெறப்போவதை எதிர்வு கூறுவதாகவும் அமையலாம்.

ஏனெனில் கரும் புலிகள் தினத்தில் மட்டுமே கரும் புலிகளுடன் இணைந்து வீரச் சாவடைந்த அனைத்து கரும் புலிகளுக்கும்

வழமை பேர்லவே சந்திரிகாவை கடுமையான வார்த்தைகளால் தாக்கியிருக்கும் பிரபாகரன், "சந்திரிகா அரசு மேற்கொள்ளும் சில குருட்டுத்தனமான அணுகுமுறைகளும் இனப் பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு முட்டுக்கட்டையாகவும் அமைந்து விடுகின்றன என்றும், இனவாதிகளையும், தமிழினத் துரோகிகளையும் நிர்வாக உயர் பீடங்களில் அமர்த்தி, அவர்களது தயவில் தங்கி நிற்கும் சந்திரிகா அரசு, தமிழ் மக்களின் தேசியப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கத் தெளிவான முடிவு எடுக்குமா என்பது சந்தேகமே" என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

தனது பேச்சு முழுவதிலும் சந்திரிகா பற்றியும், ஆட்சியாளர்கள் குறித்தும் பிரபாகரன் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்கள் யாவும் நிஜமானவை என்பதை சிறு மழுலைகள் கூட ஒத்துக் கொள்ளும். ஏனெனில் மக்களின் மனோநிலையைப் படம் பிடித்ததாகவே அவரது கருத்துக்கள், எல்லாமே வந்து விழுந்தன.

அரசு புரிந்து கொள்ளுமா ?

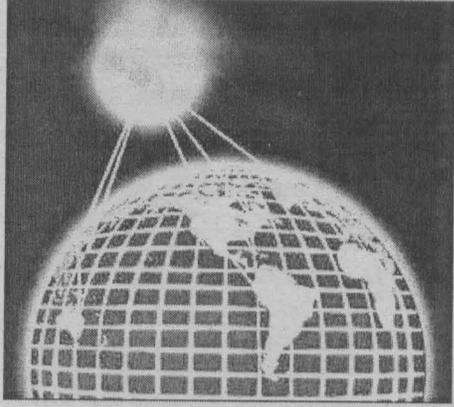
ஆற்றிய உரையை இந்தத் தடவை பல புதிய வார்த்தைகளால் புகுத்தி மாற்றிய மைத்திருக்கிறாரேயொழிய தன் விடுதலை உறுதியில் மனந்தளர்ந்தவராகவோ, நெருக்கடிக்குள்ளாவராகவோ இல்லாமல், பீனிக்ஸ் பறவை போன்று எந்த இடர்களிலிருந்தும் புலிகள் புத்த தெம்புடன் வீறு கொண்டெழுவார்கள் என்னும் செய்தியும், விடுதலைப் போராட்டத்தின் வெற்றி மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கையும், உறுதிப்பாடும் என்று, சமாதானம் பற்றிய நம்பிக்கையோடும் தனது உரையில் விடுதலை வேட்கையையே அவர் அதிகம் சேர்த்திருக்கிறார்.

சர்வதேச சமூகத்தின் சமாதான எதிர்பார்ப்பையும், இலங்கை அரசிற்கு அரசியல் நெருக்கடியையும் உண்டு பண்ணும் விதத்திலும் சமாதானப் பேச்சுக்கள் தொடர்பாக தனது நிலைப்பாட்டினை பிரபாகரன் தெளிவாக்கியிருந்தாலும்- சமாதானப் பேச்சுக்களின் நீடிப்பு அரசின் அணுகுமுறைகளிலும், சர்வதேசத்தின் அழுத்தத்திலுமே தங்கியிருப்பதும் பிரபாகரன் அறியாததல்ல.

உண்மையில், சமாதானம் என்பது பலரும் கூறுவது போன்று பிரபாகரனும்,

தேசத்தின் கீழ் இனிமேல் வாழ்வது என்றால் பிரபாகரன் கூறியது போன்று, தமிழரின் பிரச்சினைக்குச் சமாதான, நிரந்தரமான அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டுமாயின் தமிழர் பற்றிய சில அடிப்படை உண்மைகளைச் சிங்கள தேசம் ஏற்றுக் கொண்டே ஆக வேண்டும். அத்தோடு தமிழ் மக்கள் எத்தகைய தீர்வை விரும்புகின்றார்கள் என்பதையும், அவர்களது அடிப்படை அபிலாஷைகள் என்ன என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு அரசு இணங்கும் பட்சத்தில், அது தமிழ் மக்களிடமிருந்து பல கசப்பான உண்மை நிலவரத்தினைக் கண்டு தனது முடிவில் பின்வாங்கவேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்படுவது தவிர்க்க இயலாதது தான். ஏனெனில் அரசு நினைத்துக் கொண்டிருப்பதுபோன்று தனது சில கைக் கூலிகள் காட்டும் கணக்கும், ஜனநாயக வழிகாட்டலும் தமிழ் மக்களின் பிரதிபலிப்புத்தான் என்றால் அது, இன்னொன்றையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஏற்படும்.



“அகண்ட தமிழகம்” இணையத்தளம்

தீவுகள் என்பவற்றுடன் இலங்கையின் தமிழ் பகுதிகளும் இணைந்த பகுதியே தமிழ் தேசம் எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாடு விடுதலை முன்னணியின் கோரிக்கைகளைப் பின்வருவன இந்த வெப்பசட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1. செயற்கையாக “இந்திய யூனியன்” என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள இந்தியாவிலிருந்து தமிழ்நாடு தனியாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும்.
2. விடுதலையடைந்த தனித்தமிழ் நாட்டின் கேரளத்தை மீண்டும் இணைக்க வேண்டும்.
3. ஏற்கெனவே “இழக்கப்பட்ட” பகுதிகளான லட்சத்தீவுகள், மொரீஷியஸ் கோலார் தங்க வயல் போன்ற வற்றை மீட்டு, தமிழ் தேசத்தோடு இணைக்க வேண்டும்.

துல்லியமான பாடங்கள் இதில் காணப்படுகின்றன.

அகண்ட தமிழ்த் தேசத்தை அமைப்பதற்காகத் தமிழ் நாடு விடுதலை முன்னணி எவ்வாறான செயற்திட்டத்தை முன்னெடுக்கப்போகின்றது என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான அகண்ட தமிழ்த் தேசத்தை உருவாக்குவதற்கு மக்கள் தி.மு.க.வுக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என இதில் வெளியாகியுள்ளதாகக் கூறப்படும் செய்திதான் தமிழக முதலமைச்சர் மு. கருணாநிதிக்குப் பெருஞ்சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. இதனை ஜெயலலிதா தனது அரசியல் நலன்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக, தமிழ்த் தீவிரவாதக் குழுக்களுக்கும், கருணாநிதிக்கும் இடையேயான தொடர்புகளைத்தான் இது வெளிப்படுத்துகின்றது என பகிரங்கமாகக் குற்றஞ் சாட்டியிருக்கின்றார்.

இந்த இணையத் தளத்தை உருவாக்கியவர்களின் நோக்கமாகும்” எனவும் நெடுமாறன் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இவ்வாறு நெடுமாறன் இந்த வெப்பசட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடயங்களை நியாயப்படுத்துவது போலத் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள் அவர் மீது கண்டனங்கள் கிளம்புவதற்குக் காரணமாகவுள்ளன. ஜெயலலிதா மட்டுமன்றி காங்கிரஸ் தலைவர்களும், இது நெடுமாறன் குறிப்பிட்ட குழுவின்ருடன் வைத்துள்ள தொடர்புகளையே வெளிப்படுத்துகின்றது எனத் தெரிவித்துள்ளதுடன், இதற்காக நெடுமாறனைக் கைது செய்ய வேண்டும் எனவும் கோரிக்கை விடுத்துள்ளார்கள்.

இந்த இணையத்தளம் வீரப்பனுடன் இருக்கும்

பிரபல கன்னட நடிகர் ராஜ்குமார் கடத்தலுடன் தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்கு வீரப்பனால் “புத்துயிர்” கொடுக்கப்பட்டுள்ள அதேவேளையில் “அகண்ட தமிழகம்” தொடர்பாக

தமிழக அரசியலில் அதிர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது

வெளியாகியுள்ள இணையத்தளம் பற்றிய செய்திகள் தமிழக அரசியலில் பெரும் பரபரப்பையும் சர்ச்சைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. அமெரிக்காவிலிருந்து தமிழ் தேசியவாதிகளால் வடிவமைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ள இந்த இணையத் தளம் தமிழக அரசியல்வாதிகள் மட்டுக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலை கொடுத்திருக்கின்றது. இந்த “அகண்ட தமிழக” கோட்பாட்டின் பின்னணியில் பாசின்தான் உளவு நிறுவனமான “எஸ்.ஐ.எஸ்.” சம்பந்தப்பட்டுள்ளதாகவும் தமிழக பத்திரிகைகள் செய்திகளை வெளியிட்டுள்ள நிலையில் மத்திய அரசு வரையில் இப்பிரச்சினை சர்ச்சையைக் கிளப்பியுள்ளது.

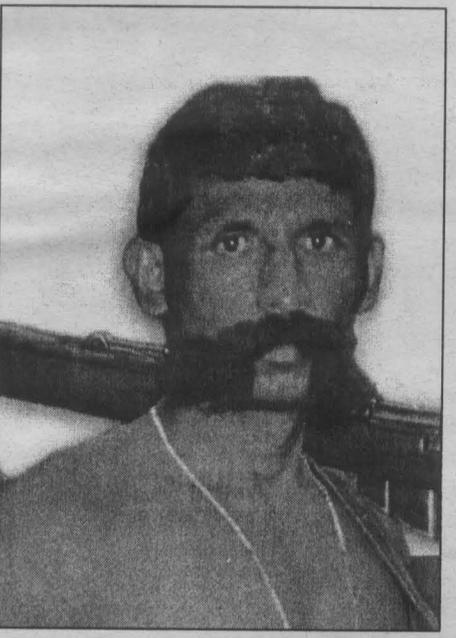
ராஜ்குமார் கடத்தல் சம்பவம் “தனித் தமிழ் நாடு” கோரும் ஆயுதக் குழுக்களுடன் சந்தனக் கடத்தல் வீரப்பனுக்குள்ள தொடர்புகளை தெளிவாக வெளிப்படுத்தியிருந்தது. ராஜ்குமாரின் விடுதலைக்காக வீரப்பனால் முன்வைக்கப்பட்ட நிபந்தனைகள், தமிழ்த் தேசியத்தின் பாதுகாவலனாக அவனை வெளிப்படுத்தியது. இது தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்கு புத்துயிரளித்து தேசியவாதிகளை உற்சாகமடையச் செய்த அதேவேளையில், அதற்கு எதிரானவர்களைக் கொதித்தெழும் செய்துள்ளது. வீரப்பன் குழுவினரை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டும் என்ற வேகத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ளது.

இந்த நிலையில் தான் புதிய இணையத்தளம் தொடர்பான தகவல்கள் இந்திய அரசியலில் அதிர்ச்சி அலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. “தமிழ்த் தேசியவாத அமைப்புக்களின் சார்பில் தமிழ்த் தேசம் அமைய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி வெப்பசட்ட அமைத்து, தேச விரோதப் பிரச்சாரம் செய்துவருவதை உடனடியாகத் தடுத்து இந்தப் பிரிவினைவாத அமைப்புக்களைத் தடை செய்ய வேண்டும். தேச விரோத பிரிவினைவாத சக்திகள்- தமிழகத்தில் உருவாகுவதையும், வளர்வதையும் ஊக்கமளித்து வரும் தி. மு. க. அரசை உடனே கலைக்க வேண்டும்” என அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. க. தலைவி ஜெயலலிதா கோரிக்கை விடுக்கும் அளவுக்கு நிலைமைகள் தமிழ் அரசியலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகவுள்ளன.

இது தொடர்பாகக் கருணாநிதி அரசின் மீது ஜெயலலிதா குற்றச் சாட்டுக்களைப் பொழிந்திருக்கின்றார். கலைஞரோ இந்தப் பிரச்சினையில் அகப்படாமல் தப்பிப்பதற்கான வழிகளை வழமைபோலத் தேடிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

தமிழக அரசியலில் ஒரு புதிய அலையைத் தோற்று வித்துள்ள இந்த வெப்பசட்டில் தமிழ்நாடு விடுதலை முன்னணியின் இலட்சியக் கனவான “அகண்ட தமிழ்த் தேசம்” எவ்வாறு அமையும் என்பதற்கான வரைபடம் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த வரைபடத்தில் தமிழகம், கேரளம், கர்நாடகத்தின் எல்லைப் பகுதிகள், ஆந்திர மாநிலத்தின் எல்லைப் பகுதிகள், அந்தமான், நிக்கோபார்

இந்தக் கோரிக்கைகள் தமிழ் நாடு விடுதலை முன்னணியில் இலட்சியங்களாக இங்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலட்சியப் போரின் களநாயகன்- தமிழ்நாடு விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் மாறன் என இந்த வெப்பசட்ட பிரகடனப்படுத்துகின்றது. மாறன் சத்திய மங்கலம் காட்டுப் பகுதியில் வீரப்பனோடு இருந்து செயற்படுபவர் என்பது அண்மைய ராஜ்குமார் கடத்தல் சம்பவத்துடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ராஜ்குமார் கடத்தல் தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட



அறிக்கைகளில் வீரப்பனும், மாறனும் கூட்டாகவே கையொப்பமிட்டிருந்தார்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. இதில் தமிழ் “நாபின் ஹூட்” எனவும், அனைவரும் பின்பற்ற வேண்டிய மாவினாகவும் “பிரிகேடியர்” வீரப்பன் வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றான். இந்த வெப்பசட்ட மூலமாகத்தான் வீரப்பனுக்கு முதன் முதலில் “பிரிகேடியர்” அந்தஸ்த்து வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

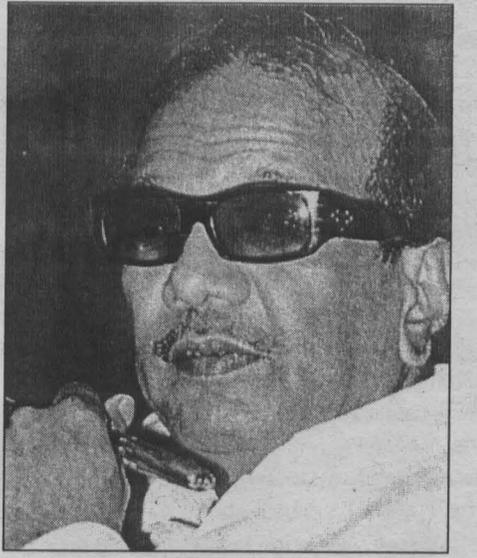
தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் தலைவனாக வீரப்பனை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான ஒரு முயற்சியாகவும், வீரப்பனின் “கதாநாயக” அந்தஸ்த்தை தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு செயற்பாடாகவும் இந்த வெப்பசட்ட அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

வீரப்பனின் புகழ், தமிழ்த் தேசியவாதத்தைப் பரப்பதில் என்பவற்றுக்கப்பால், யுத்தத்தை எப்படி நடத்துவது என்பதை விளக்கும் “கைட் ரூ கொம்பார்” என்ற யுத்தம் தொடர்பான வெடி குண்டுகளையும், ஆயுதங்களையும், தோட்டாக்களையும் எப்படித் தயாரிப்பதென்பதை விளக்கும்

இது தொடர்பாக ஜெயலலிதா காரசாரமான அறிக்கை ஒன்றை சென்னையில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். “நாட்டின் ஒற்றுமையையும், இறையாண்மையையும் சீர்குலைத்து, சின்னாயின்னப்படுத்தக் கூடிய இத்தகைய பிரிவினைவாதக் கனவு நனவாக வேண்டுமானால், தமிழ்நாடு விடுதலை முன்னணி அமைப்பின் ரகசியமான சட்டவிரோத, தேசவிரோத நடவடிக்கைகளைக் கண்டு கொள்ளாமலிருக்கும் ஒரு மாநில அரசு ஆட்சியிலிருப்பது அவசியம். தமிழகத்தின் அத்தகைய ஆட்சியை கருணாநிதி தலைமையிலான தி.மு.க. நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.” இவ்வாறு கூறியிருக்கும் ஜெயலலிதா, தமிழ்நாடு விடுதலைப் படை, தமிழ்நாடு விடுதலை முன்னணி ஆகிய பிரிவினைவாத அமைப்புக்கள் தடை செய்யப்பட வேண்டும் எனவும் கேட்டிருக்கின்றார். இதனைவிட வீரப்பன், மாறன் போன்றவர்களைத் தேடிப் பிடிக்க உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் எனவும் ஜெயலலிதா வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் எழுச்சி தமது அரசியலை மிகவும் மோசமான முறையில் பாதிக்கும் என ஜெயலலிதா அஞ்சுவது தெரிகின்றது. கலைஞர் கருணாநிதியோ தான் ஆட்சியிலிருப்பதால் அதனையிட்டுப் பெரிதாக விமர்சிக்க முடியாதவராக இருக்கின்றார். அத்துடன் இது அவருடைய அரசியலுக்கும் ஆபத்தானதாகவே உள்ளது. கலைஞர் தன்னையும் ஒரு தமிழ்த் தேசியவாதியாகக் காட்டிக் கொள்ள முயன்றாலும் கூட, அவர்களது கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வோ அங்கீகரிக்கவோ அவரது அரசியல் இடங்கொடுக்காது.

இந்தப் பின்னணியில் தமிழ்த் தேசிய இயக்கத்தின் தலைவர் பழ. நெடுமாறன் இந்த வெப்பசட்ட தொடர்பாக வெளியிட்டுள்ள தகவல்கள் தமிழக அரசியலில் பரபரப்பையும் புதிய சர்ச்சைகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. இதற்காக நெடுமாறனைக் கைது செய்ய வேண்டும் எனவும் குரல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சர்ச்சைக்குரியதாகப் பேசப்பட்டவரும் தமிழ் நாடு விடுதலை இணையத்தளம், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகாலமாக ஒடுக்கப்பட்டவரும் பிராமணர் அல்லாத மக்களை ஒடுக்கிணைக்கும் நோக்கத்துடனேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என அவர் தெரிவித்திருக்கின்றார். “இந்தியாவில் சூத்திரன்தான், தலிஸ்தான், திராவிடன்தான், மெக்கல்ஸ்தான் என பிராமணர் அல்லாத மக்கள் தங்கள் பகுதிகளில் தங்களுக்கென தனிநாட்டை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை இந்த இணையத்தளம் வெளிப்படுத்துகின்றது என்பது உண்மை. இந்த இணையத்தளத்தின் முகப்பில் தங்களுடைய நோக்கம் என்ன என்பது தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டாயிரமாம் ஆண்டு காலமாக இந்தியாவில் பிராமணர்களால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளை மீட்டுகக்க வேண்டும். இந்த மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்க வேண்டும் என்பதே



மாறன் குழுவினரால் இப்போது தன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது போல பிரச்சாரங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இது பல வருடங்களுக்கு முன்னரே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வருட ஏப்ரல் மாதத்தில் இதில் பல புதிய அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இப்போது, வீரப்பன், மாறன் குழுவினருக்கு இதில் அதிகப்பட்ச முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, தமிழ்த் தேச விடுதலை தொடர்பாக அதிகளவுக்குக் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது தான் தமிழக அரசியலில் பெரும் சர்ச்சைகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றது. இது அமெரிக்காவில் வடிவமைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் இந்திய அரசாங்கத்தால் அது தொடர்பாக எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது.

தமிழகத்தில் இது சர்ச்சையைக் கிளப்பியுள்ள அதேவேளையில், பத்திரிகைகள் பல தமிழ்த் தேசியவாதத்துக்கு எதிராக இதனைத் தீவிரமாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளன. தமிழ்த் தீவிரவாதக் குழுக்கள் பாசின்தான் மற்றும் அமெரிக்காவின் ஆதரவுடன் செயற்படத் தொடங்கியுள்ளது போலவும், இவர்கள் இந்தியாலைப் பிளவுபடுத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது போலவும் இப்பத்திரிகைகள் பரபரப்பான செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளன. தமிழ்த் தேசியவாத வளர்ச்சியைக் கண்டு அஞ்சுவதால் தான் இவ்வாறான அவதூறுப் பிரச்சாரங்களைப் பிராமணப் பத்திரிகைகள் நடத்துவதாக நெடுமாறன் குற்றஞ்சாட்டியிருக்கின்றார். பெரும்பாலான அரசியல் தலைவர்கள் அச்சமடைந்திருப்பதும் இதனால்தான். தீவிரவாத தமிழ்த் தேசியவாதிகள் நீண்ட காலத்திட்டத்துடன் செயற்பட முற்பட்டுள்ளமையைத் தான் இந்த வெப்பசட்ட உணர்த்துகின்றது. தமிழ்த் தேசியவாதத்தின் இந்த வளர்ச்சி இந்திய அரசுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது மட்டும் உண்மை!

சிறுகதை

பஞ்சவர்ணத்திற்கு சொல்லி முடியாத கவலை. தன் கூட படிக்கிற ஒண்ணாம் வகுப்புப் பிள்ளைகள் கூட விளையாட வற்ற தில்லை. முன்னாலெல்லாம் ரெண்டாப்பு முணாப்பு பிள்ளைகளெல்லாம் நல்ல சோட்டாளிகளாக இருந்தார்கள். அவளோட கூட்டுக்கு பிள்ளைகளுக்குள் போட்டியாயிருக்கும்.

அதுக்காகவே அத்திலி புத்திலி மக்கசுக்கா பால் பறங்கி ராட்டுளம் கூட்டுளம் அடுமா துடுமா அடைக்கஞ்சங்கிலி மாவூர் மரலஏறி என்று வரிசை நிறுத்தி பாடி தன்னோட ஆள் சேர்ப்பாள். கள்ளன் போலீஸ் விளையாட்டுள்ளா அவள் போலீஸாயிருந்தா நான் போலீஸ் நானும் போலீஸ் நான் பஞ்சவர்ணக் கூட என்று வந்து ஒட்டிக்கொள்வார்கள். அவள் நான் கள்ளன் என்று சொல்லிவிட்டால் எல்லோரும் கள்ளன் என்று வந்து தொற்றிக் கொள்வார்கள்.

அவள் கூட்டுத்தான் ஜெயிக்கும். போய் ஒளிந்து கொண்டால் மாயமாய் மறைந்து போவாள். யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. தேடிப் போனாலும் ஏழுமலை தாண்டியிருந்தாலும் கண்டுபிடித்து விடுவாள். இதில் மட்டுமில்லை. கண்ணாமூச்சி, கிளியா கிளியா, குலைகுலையா முந்திரிக்கா, திரிதிரி பொம்மக்கா எல்லா விளையாட்டிலும் அவள்தான் செட்டி. பஞ்சவர்ணம் வராத நான் பிள்ளைகளுக்கெல்லாம் சியின்னு இருக்கும். அப்படியே விளையாடினாலும் ஆட்டம் காமாசோமாவாத்தானிருக்கும்.

இந்த சிங்கப்பூர்காரர் பேரணும் பேத்தியானும் வெளியூரிலிருந்து வந்து இந்த ஊரில் பிரவேசித்ததிலிருந்து பிள்ளைகளுக்கு விளையாட்டின் பேரில் இருந்த பிரியமே போய்விட்டது. நல்லா விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர்கள் ரெண்டு பேரும் வந்து பிள்ளைகளுக்கு மத்தியில் நின்று கொண்டு இன்னக்கி எங்க வீடல காளைங் குழம்பு கையெ மோந்து பாரு என்று உள்ளங்கையை கூப்பி எல்லார் முக்கிலேயும் வைப்பார்கள். அப்படியொரு ரம்மியமான வாசனையறியாத பிள்ளைகள் எங்கே இன்னொரு தரம் என்று கையை பிடித்து முச்சை உச்சம் வரை தம்பிடித்து அந்த ஷண நேரம் எங்கோ சுற்பக வனத்திலிருந்து வந்த தேவதைகளாய் அந்த ரெண்டு பேரையும் சுற்றி சுற்றி வர ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

டி.வியில் வற்ற எல்லா டப்பாவும் அவர்கள் வீட்டில் இருக்கிறதாம். மிக்னி, ஃபேன், கிரைண்டர், மனோராமா சொல்ற மசால் பொடி முதற்கொண்டு.

அதிலிருந்து பிள்ளைகள் ஓடியாடி விளையாடுவதில் பெரிசாய் ஆர்வங்காட்டறதில்லை. எல்லோரும் அவரவர்கள் வீட்டில் என்ன குழம்பு ஷார் கையில் வாசனை அதிகமாய் இருக்கிறது என்று ஒவ்வொருவரும் வாசனை பிடிப்பதில் மும்முர மாயிருந்தார்கள். சிங்கப்பூரார் வீட்டுப் பிள்ளைகள் குழம்பு வாசனைக்கு சர்டிபிகேட் கொடுத்தார்கள் அவர்கள் வீட்டு டி.வியில் சொன்ன மசால் பொடி குழம்பையே ரொம்பவும் பீத்திக் கொண்டார்கள்.

சில குழந்தைகள் தொடுகறியை கை வாசம் மூலம் வெளிப்படுத்த முடியவில்லையே என்று ரொம்ப ஏக்கமாயிருந்தன. இப்படி அதிகமாக ஒன்றை சாப்பாட்டில் சேர்த்துக் கொண்டதால் கூடுதல் வாசனைக்கு சமமாகி விடலாம் என்ற நினைப்புகள் அந்த கூட்டத்தில் எடுபடாமல் அடிபட்டுப்போயின.

இந்த ஆட்டையில் முற்றிலும் ஒதுங்கிப் போன பஞ்சவர்ணம் அன்றைக்கு எல்லோர்க்கும் முந்தி வந்து உட்கார்ந்திருந்தான். இந்த பிரச்சினையில் அவளை யாருமே கண்டு கொள்ளாமல் அவர்களுக்குள் புகுத்து கொழிக்க ஆரம்பித்தார்கள். தனியாகவே வந்து போய்க் கொண்டிருந்த பஞ்சவர்ணம் இந்த வட்டத்தில் இன்றைக்கு விட்டால் இனி வாய்ப்பு கிடைக்காது என்று சிநேகம் பிடிப்பதற்கு நின்று கொண்டிருந்தான். பிள்ளைகள் வரிசை வரிசையாய் நின்று கைகளை நீட்டினார்கள்.

சிங்கப்பூர் வீட்டு பிள்ளைகள் டி.வியில் வருகிற குலோப் ஜாமுன், நெல்லுச்சோறு, பருப்பு, நெய் வாசம் எல்லார் முகத்தையும் விரித்து விரித்து காண்பித்து. அடுத்து கம்மஞ்சோறு, கத்திரிக்கா புளிக்குழம்பு, கேப்பை களி, தாட்டாம் பருப்பு, சோளச் சோறு, மகிழ்ச்சிரை, குதிரைவாலி சோறு ரசம் வரிசையாய் பெரிய வீட்டுப் பிள்ளைகளிடம் அங்கீகாரம் ஆகிக் கொண்டிருந்தன. தன் சேக்காளிகள் அவர்களிடம் ஒட்டிக் கொண்டது நியாயம்தான் என்று அவளுக்குப் பட்டது. தனக்கு இன்று அங்கீகாரம் உறுதி என நம்பினாள். பஞ்சவர்ணம் ரொம்ப வெட்கத்தோட அந்தப் பிள்ளைகளைப் பார்த்து நின்று கொண்டிருந்தான்.

இன்று அவர்கள் எல்லோரையும் விட தான் ரொம்ப ஓசத்தி என்று அவளுக்கு நம்பிக்கை அந்தப் புதுப்பிள்ளைகள் போடும் சட்டைகளும், பேச்சும், அவர்கள் நிறமும் அவளுக்கு பக்கத்தில் போக சந்தோசமாகவும் பயமாகவும் இருந்தது. எங்க வீட்டுல நான் முட்டை பொரிச்ச சாப் பட்டு வந்தேன்.

சுற்றுநாள்



உடம்பை நெளித்து கையை முதுகுக்கு பின்னாடி மறைத்தான். கொண்டா பாப்பம் சிங்கப்பூரார் பேரன் வலிய கையை பிடித்து முகர்ந்து பார்த்து த்தா... புளிச்ச கஞ்சி வாடை அடிக்கி என்று முகக்கை சுருக்கவும் பிள்ளைகளெல்லாம் சிரிச்சதுகள்.

பஞ்சவர்ணத்துக்கு ரொம்ப கேவலமாகியிருந்தது. கஞ்சி வாடைதான் அடிக்குதா பொரிச்ச முட்டை வாடை ஏன் அடிக்கலை. எங்க அம்மா அறிய சத்தியம் எங்க வீட்டுல வேணுணா வந்து பாருங்க இன்னும் மிச்சமுக்கு தன் கூட்டாளிகளை யெல்லாம் மீண்டும் தன் பக்கம் இந்த முட்டை பொரியல் மூலம் கொண்டு வந்து விடவேண்டும் என்று பிள்ளைகளை வீட்டிற்கு வேசமாய் கூட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

தூரத்தில் வரும்போதே அக்காவிடம் அம்மா தன்னைத் திட்டுவது வந்திருந்த எல்லோர் காதிலும் விழுந்தது.

"இந்த சின்னவா எங்கடி போனா? வரட்டும் இன்னக்கி, ஒங்க அய்யா காட்டுலருந்து ரெண்டு கெளதாரி முட்டைய கொண்டு வந்தாருன்னு அந்த மனுசனுக்கு வெஞ்சனத்துக்கு பொரிச்சா வச்சா இவெ தின்னுட்டு போயிட்டா! வெறுங்கஞ்சி ஏறங்கலையோ சின்ன முண்டெக்கி, வரட்டும் வரட்டும் அந்த வாய்கிழக்கேன். அம்மாவுக்கும் அய்யாவுக்கும் சின்ன சின்ன விசயத்துக்கெல்லாம் சண்டை ரெண்டு நாளைக்கொருதரம் கஞ்சிப் பானையை நாய் உருட்டிட்டுப் போறதில் அய்யாவுக்கு அம்மா மேல ரொம்ப வெழும். இதிலே இந்த வெஞ்சன விவகாரம் வேறயா. அதுதான் பஞ்சவர்ணத்திற்கு

சொல்லி முடியாத கவலை.

அன்றைக்கு மழை சொரு சொருவென்று ஊத்திக் கொண்டிருந்தது. அய்யாவு நல்லம்மா ரெண்டு பேருக்கும் வேலையில்லை. பெரிய வீட்டார் வீட்டில் போய் அய்யாவு தாங்கி தடுக்கி முனுபடி தவசம் வாங்கி வர நல்லம்மா அதை குத்தி உலை வைத்து கஞ்சி காய்ச்சினாள்.

"ஏட்டி பஞ்சவர்ணம் சூடா கஞ்சிய குடி அடை மழைக்கி நல்லாருக்கும், குழம்புத் தண்ணி வக்கே ஒண்ணும் வகையில்லை."

எனக்கு கஞ்சி வேண்டாம். பசிக்கெல முகட்டைப் பார்த்து முஞ்சியை திருப்பிப் படுத்துக் கிடந்தான். இப்போ ஒரு பத்து நாளா சரியா ஆகாரம் பாக்காமா கெடக்கயாமே அக்கா சொல்றா. முஞ்சிய உம்மன்னுதொங்கப் போட்டுக் கிட்டு...ம் சேட்டமில்லையாதாயி."

புறங்கையால் தலையிலும் கழுத்துப் பக்கமாகவும் மாறி மாறி தடவிப் பார்த்தான்.

அம்மாலை அப் படியே கழுத்தை

போட்டு திண்ணையில் நின்று கொண்டான்.

அங்கிருந்து பார்த்தால் சிங்கப்பூரார் வீடு நன்றாகத் தெரியும். ஜன்னல் வழியே அந்தப் பிள்ளைகள் வீதியைப் பார்த்தவாறு சூடாக வடையை தின்று கொண்டும் மேலும் கீழுமாய் போட்டும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தன.

பஞ்சவர்ணம் அவர்களைப் பார்த்து கையை ஆட்டினான். ரெண்டு கையையும் முகர்ந்து காட்டி வாங்க வாங்க என்று கையைசைத்து 'வரச்சொல்லி மேலும் கீழும் குதித்தான். ரொம்ப நேரமாய் அவர்களை வரவழைக்க முயற்சி செய்தும் அவர்கள் வந்தபாடில்லை. பதிலுக்கு ஆட்காட்டி விரலை மடக்கி வடையை தின்று கொண்டே லும்லும்லும் மென்று வக்கலம் வேறு காட்டினார்கள். பஞ்சவர்ணத்திற்கு கை வாசம் பூராவும் போன மாதிரி தெரிஞ்சது. பழையபடி மழை வலுக்கத் தொடங்கியது. ஒரு பிள்ளைகளையும் காணோம். சாட்சிக்கு கூட யாருக்கும் முகர காட்ட முடியாமல் மழையில் நனைந்து கொண்டே வீட்டுக்குப் போனான். பாவம் அவளுக்கு வருத்தமான வருத்தம்.

அன்றைக்கு கடைசி ஆடி குழந்தைகள் விளையாடுகிற மந்தை முழுவதும் திடீரென்று கடைகள் முளைத்திருந்தன. ஆட்டை உரித்து தலைக்கீழாய் தொங்க விட்டு சுற்றியிருக்கிற ஆட்கள் கேட்க கேட்க ஈரல், குடல், கரி, ரத்தம் எலும்புக் கறியென்று முண்டத்தில் வைத்து பொடிதாய் நறுக்கி வாழை இலையில் பூக்கடையில் பூவை சுற்றி கொடுத்த மாதிரி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எதிர்தரப்பில் கறிகோழியை வெந்நீரில் போட்டு சுத்தம் செய்து வில்லைகளாய் நறுக்கி சிலோவுக்கு நாலு முட்டை ஒசி என்று பாவிதீன் பைகளில் போட்டி போட்டு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். சாயங்காலம் மூணுமணி வரையில் பஞ்சவர்ணத்திற்கு அங்கேயே பொழுது போனது.

அவள் வீட்டிற்கு வருவதை அய்யாவிடம் நல்லம்மா காண்பித்து சொன்னாள். பாருங்க பிள்ளை இந்நேரம் வரைக்கும் அங்கனயே கெடந்து வாரா. இப்போ ஒரு பத்து பன்னெட்டு நாளா இதே நென்புத்தான்... நான் சொல்ற மாதிரி செஞ்சிருவோம் இதுலெ என்ன ரொசன வேண்டிக்கிடக்கு.

நல்லம்மாள் வெளிக்கிடுக்க வேலிப்பக்கமா போனபோது எதுத்தவிட்டு பலகாரக்கார அம்மா கொக்குநோய் வந்து செத்துப்போன கோழியை வேலியிலே எறிந்து விட்டு வந்தான். நல்ல வெடைகோழி ரெண்டு முட்டையோ முனு முட்டையோ தான் இட்டது. அதைத்தான் புருசனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இப்பத்தான் அஞ்ச நிமிசமிருக்கும். ரொம்ப நெரமெல்லாம் ஒண்ணும் ஆகீறல. செத்த நேரஞ்செண்டு ஆள்நடமாட்டம் குறையவும் நான் எடுத்திட்டு வந்திற்றேன். அரைச் செலவு சாமான் மட்டும் வாங்கியாந்துருங்க. பிள்ளைகளும் நீங்கலும் இன்னைக்காவது எலும்பு கடிச்சுகிடுவீகளவ.

நல்லம்மா நடுசாமம் வரையில் வேலிக்கும் வீட்டுக்குமாய் அலைந்து கொண்டிருந்தான். ஆள் அரவம் ஒடுங்கணமே. அதற்குள் நாய் ஏதாவது போய் வாய் வைத்து விட்டால்? பஞ்சவர்ணம் முழித்துக் கொண்டேயிருந்தான்.

அம்மா வீட்டிற்குள்ளேயே அரக்கபரக்க ஓடிக் கொண்டிருந்தான். சிம்னி விளக்கில் திரியை பொட்டுப் போல சுருக்கி வைத்துக் கொண்டு பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களுக்கு தெரிந்து விடாமல் சுற்றி சுழன்று கொண்டிருந்தான்.

அம்மியில் அவள் அரைக்க ஆரம்பித்தவுடன் அந்த ரம்மியமான வாசனையில் பஞ்சவர்ணம் அந்தரத்தில் பற்றபது போல் குதாசலமாய் சிரித்து கிடந்தான். இந்த ஊருபூராவும் அந்த வாசனை



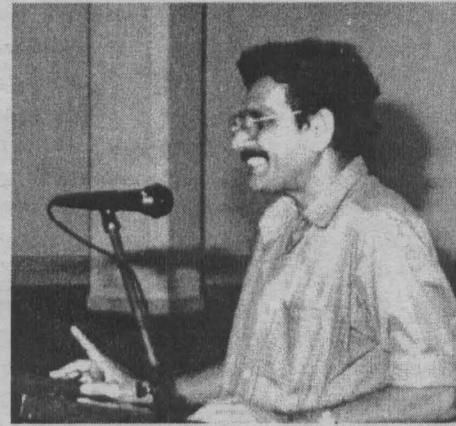
கே.விஜயனின் பெற்றோர் மலையாளிகள். மலையாள இலக்கிய நிழல், இளைஞனை விஜயனை எழுத்துத் துறைக்கு கொண்டு வந்தது. வளர் இளம் பருவத்திலேயே மார்க்சிம் கோர்க்கி, தகழி சிவசங்கரம் பிள்ளை, ஜெயகாந்தன், கேசவதேவ் ஆகியோரது எழுத்துடன் பரிச்சயம். யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் 1960ல் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றதின் மூலம் இலக்கியத் துறைப்பிரவேசம். பின்னர் தமிழக இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் பரவலாக எழுதினார். கலை இலக்கிய அரசியல் பத்திரிகை நறுக்குத் தெறித்தாற்போல வீரகேசரி, ஈழநாடு பத்திரிகைகளில் எழுதி வாசகர்களின் கவனத்தைப் பெற்றவர். 1977ல் விடிவுகால நட்சத்திரம் என்ற நாவல் வீரகேசரி வெளியீடாக மனநதியின் சிறுஅலைகள் வெளியாகத் தயாராயுள்ள புதிய நாவல். அச்சில் வரும் நிலையிலே இன்னும் பல சிறுகதைகள், நாவல்கள் உள்ளன. சிறந்த படைப்பாளி என்பதில் கொள்ளும் பெருமையை விட நல்ல மனிதன் என்ற பாராட்டில் பெருமை கொள்ளும் விஜயன், பத்திரிகையாளனாகவும் பெருமை அடைபவர்.

படைப்பாளனாக இருந்து பத்திரிகையாளனாக மாற்றம் பெற்ற உங்களின் இப்போதைய விருப்பம், அல்லது நெருக்கமாக எந்தத்துறையைக் கருதுகின்றீர்கள், இதுபற்றி.....?
பத்திரிகையாளன் படைப்பாளியாக இருக்க முடியாது என்கிறார்கள். இதற்கு உதாரணமாகக் தமிழக எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் அவர் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் எழுதத் தொடங்கியதன் பின்னர் கதைகள் எழுதுவதை விட்டு விட்டார். அந்த ஆற்றல் அவரிடமிருந்து போய்விட்டது என்பதே இவர்கள்

ஒவ்வொரு கதைக்குப் பின்னாலும் நமது சமூகத்தின் யதார்த்தபூர்வமான செய்தி ஒன்று இருக்கிறது என்று ஆணித்தரமான நம்பிக்கை என்னுள் வேரோடி இருக்கின்றது. இதனால் தான் பத்திரிகையாளனாக செயல்பட்டு வருகின்ற போதும், படைப்பாளியாகவும் செயல்பட முடிகிறது. இதில் விசேஷம் என்னவென்றால் எமது ஆக்க இலக்கிய படைப்பாளிகளில் அநேகர் விமர்சகர்களில் கணிசமானவர்கள் எனது இதழியல் துறை பங்களிப்புகளை கண்முடித்தனமாக இருட்டடிப்புச்

இன்றைய இலக்கியப்போக்குகள் பற்றி.....
சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு விளக்கமளிக்கும் விதமாக கொள்கைப் பிரகடனங்கள் வெளிவந்துமுள்ளன. இந்த மழைக்காளான்களில் பின் நவீனத்துவமும் ஒன்று. இயக்கவியல், இயக்க மறுப்பியல் என்ற இரு நிலையில் மட்டுமே சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு பதில் அளிக்க முடியும். கொள்கைப் பிரகடனங்கள் அனைத்துமே இவை இரண்டில் ஒன்றுக்குள் அடங்கிப் போகின்றன. என்பதே உண்மையான நிலையாகும். கொள்கைப் பிரகடனங்களை வெறுமனே தட்டிக்கழிப்பது சரியான முறையில், அது இயக்க மறுப்பியல் தன்மையின் கூறு எனலாம். புதிய பிரகடனங்களை மேடைக்கு அழைத்து அவற்றை தோலுரித்து, நிர்வாணப்படுத்தி, வெளிச்சப்படுத்தி விடுவதே சரியான இயக்கவியல் சிந்தனையின் தன்மை. அரசியல் முதல் கலை இலக்கியத்துறை சகலவற்றிலும் இந்த சிந்தனைப் போராட்டம் நடத்தப்படுவது சரியான இயக்கவியல் நடைமுறையாகும். கலை இலக்கியத்துறையில் கலாசாரப் புரட்சியாக மாவோ இதனை நடைமுறைப்படுத்தினார். நாம் இன்னும் இத்தகைய சிந்தனைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடவில்லை. 1960களில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வு முன்னெடுத்தது செயல்படவில்லை. அரசியலிலும், கலை இலக்கியத்துறையிலும் நமது பின்னடைவுகளுக்கு இதுவே அடிப்படைக்

நன்றாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இலக்கியம் சம்பந்தமான பிரக்ஞை இல்லாதவர்கள் பத்திரிகைகளில் தொழில் என்ற ஒரே காரணத்தால் தமது நிலைப்பாட்டை உறுதி செய்வதற்காக எழுதுவதுதான். சில பத்திரிகை எழுத்துக்கள் சிறந்த அறிமுகங்களாகத் திகழ்கின்றன. சிலரோ புத்தகங்களின் அறிமுகத்தை முதன்மைப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக தமது விவாதத்தையும், பதிவையும் கருத்திற் கொண்டு செயல்படுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. எது எப்படிப் போனாலும் இச்செயல்பாட்டினால் வெளியிடப்படும் நூல்கள் வாசகர்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமாகின்றன என்பதைத் தவிர, எமது புனைகதை இலக்கியத்தின் தரமான வளர்ச்சிக்கு ஆதார கருதியாக இல்லை. எழுதுபவர் தம்மைப்பற்றி நாலு புகழ்வார்த்தைகளை எழுதுவேண்டும் என்பதே நூலாசிரியரின் ஒரே அவாவாகும். கொழும்பில் விபவி போன்ற நிறுவனம்



சிறுகதைமேம்பாட்டு அரங்குகள் நூல்கள் பற்றிய ஆய்வுகளையும் செய்து வருகின்றன. தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை மாதத்தோறும் வெளியிடும் நூல்வெளியீட்டு விழாக்களையும் விமர்சன ஆய்வு விழாக்களாகவே நடாத்தி வருகின்றது. இங்கெல்லாம் நடைபெறும் கலந்துரையாடல்கள் மிகவும் சிறந்த விமர்சனங்களாக நடைபெறுகின்றன என்றபோதும், இங்குகூட நமது முத்த எழுத்தாளர்கள் திறனாய்வாளர்கள் மற்றும் நூல் அறிமுகம் செய்பவர்களிடமிருந்து சிறந்த அறிவுடைகளை பெறமுடிவதில்லை. இயக்கவியல் ரீதியாக கருத்தோட்டங்களை உறுதி செய்து கொள்வதற்கு இவர்கள் உறுதுணையாவதில்லை மாறாக, முரணான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றபோது இவர்களெல்லாம் ஈகோவால் எப்படி பதறுகிறார்கள் என்பதை மிகவும் பரிதாபமாக அவதானிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம்மிடம் சிறந்த படைப்புக்கள் உருவாகவில்லை என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றபோது, அதற்காக போர்கொடி தூக்குவது அல்ல பரிசாரம். அதற்கான தர்க்கரீதியான ஆதாரத்தை தேடி முயல்வதே திறனாய்வு கருத்தரங்குளில் விசாலமான நோக்காக இருக்க வேண்டும். உங்கள் படைப்புகள் பற்றி..... மனிதநிழல்கள், மனநதியின் சிறு அலைகள் ஆகிய இருநாவல்களும் எனக்கு ஓரளவுக்கு மனநிறைவை தருகின்றன. இவற்றில் யதார்த்தத்தின் எல்லையைத் நான் தொடுவதாக எனக்குப் பிரமை. நமது விமர்சன உலகம் அக்கினிப் பரிட்சைக்கு அவற்றை உட்படுத்த வேண்டும். மனநதியின் சிறு அலைகள் மட்டும் அச்சில் வெளிவந்துள்ளது. விமர்சகர்கள் அதனை கையில் எடுத்துக்கொள்வார்களாக.

இயக்கவியல், இயக்க மறுப்பியல் என்ற இரு நிலையில் மட்டுமே சமூகப் பிரச்சினைக்கு பதில் அளிக்க முடியும்

-கே.விஜயன்

வாதம். இந்தக் கருத்துடன் என்னால் பொருந்திப் போக முடியவில்லை. படைப்பாளியாகவிருந்து பத்திரிகையாளனாக பரிணாமம் பெற்றவன் நான். எழுத்துலகில் எனது முதல் பிரவேசம் சிறுகதைதான். எனது எழுத்துப் பிரவேசம் ஆக்க பூர்வமானதேயன்றி பயிற்சிச் சளமாக ஆரம்பமாகவில்லை. ஏனெனில், சிறுகதை என்பது என்ன என்ற தெளிவுடனே எழுத்ததொடங்கினேன். இரு கைகள் முதன் முதலாக அச்சில் வெளிவந்த எனது சிறுகதையாகும். இயந்திரத் திற்கு கைகளை பறிகொடுத்துவிடும் ஒரு தொழிலாளியின் கதை இது. இது ஓர் உண்மைச் சம்பவம் என்னை உறுத்திய இச்சம்பவம் ஒரு கதை வடிவம் எடுத்தது. 10 வருடங்களுக்குப் பின்னர் அதுவே ஒரு கட்டுரை வடிவமும் எடுத்தது. என் கதை வாசித்தவர்களுக்கு மன நெகிழ்வை கொடுத்தது. அதனால் ஒரு சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசினை பெற்றது வீரகேசரி பத்திரிகையிலும் பிரசுரமானது. இதில் பிரதான அம்சம் என்னவென்றால் 1960களில் போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற கதைகள் தரமானவர்களால் பரிசீலனைக்கு உட்பட்டதை எவரும் மறக்க முடியாது. அதே கரு, கட்டுரை வடிவில் தொழிலாளர்களுக்கு நெஞ்சக் குமுறலை கொடுத்தது காரசாரமானதொரு விவாதத்திற்கும் காரணமாக அமைந்தது. இதனை ஏன் குறிப்பிடுகின்றேன் என்றால், ஆக்க இலக்கிய படைப்பாளியொருவன் சிறந்த பத்திரிகையாளனாக திகழ முடியும் என்பதை நிலை நிறுத்துவதற்காகவே. ஒரே விசயம் இரண்டு வடிவம், இரண்டும் வாசிப்பவர்களுக்கு எதனைக் கொடுக்கவேண்டுமோ அதனை வழங்கின. தமிழில் மிகவும் கொச்சைப்படுத்தப்படுகின்ற பதங்களில் பத்திரிகையாளன் -ஜேனலிஸ்ட் என்பதும் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு செய்திக்குப் பின்னாலும் யதார்த்த பூர்வமானதொரு கதை இருக்கின்றது.

செய்துவருகின்றபோதும் என்னை ஒரு பத்திரிகையாளனாக அதுவும் அவர்களுடைய செய்தியாக மட்டும் பிரசுரிக்கக்கூடிய ஓர் எழுத்தாளனாக மட்டுமே புறம் தள்ளி வைக்கிறார்கள். இது நமது ஆக்க இலக்கியத் துறையில் மலிந்து காணப்படுகின்ற மிகப் பெரும் பலவீனமாகும். பொதுவாகவே பத்திரிகையாளன் தொழில், காலத்தை விழுங்குகின்ற ஒன்றாகும். அதிலும் மிகவும் கொச்சைப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையிலிருக்கும் தமிழ் பத்திரிகைத்துறை ஆக்க இலக்கியப்படைப்பாற்றல் பெற்றவர்களுக்கு சிறந்த வழித்துணையாகவில்லை. நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் பத்திரிகையாளனை டென்சன் மிகுந்தவனாக மாற்றும் ஒரு கைங்காரியத்தை செய்கின்றனவே அன்றி வேறெதனையும் செய்யவில்லை. எனது சொந்த அனுபவங்களின் மனக்குமுறல் இது. சில வருடங்களாக எனது ஆக்க இலக்கியப்படைப்புகள் தேக்க நிலை எய்தியதற்கு இந்த நிலையுடன் இலக்கியப் படைப்பில் ஈடுபடுவதற்கு காலம் அரிதாக கிடைத்ததேயன்றி வேறு காரணங்கள் இல்லை. என்ற போதும், பத்திரிகைத்துறை சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளுக்கும் அப்பால் இலக்கியக் கட்டுரைகள் நூல் அறிமுகங்கள் கருத்தரங்கு கண்ணோட்டங்கள் என்பனவற்றை அதிக அளவில் எழுதிவந்தபோதும் தொடர்கதைகள் சிறுகதைகள் எனவும் எழுதிவந்துள்ளேன். இவை பத்திரிகையின் தேவை கருதி உடனடியாக அவ்வப்போது எழுதப்பட்டவை. இவைகளை இயந்திரத் தீனிகள் என்றே சொல்ல வேண்டும். பத்திரிகையாளனாக முழுநேரத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த போதும் எனது இலக்கியப்படைப்புக்களும் தொடர்ந்து கொண்டு இருந்தன என்பதை கட்டுவதற்காகவே இதனை குறிப்பிடுகின்றேன். ஏன் ஜெயகாந்தன் கூட இலக்கியப்படைப்புகளுக்கு தான் இன்னும் முற்றுப்புள்ளி இடவில்லை என்றானே கூறுகின்றார்.

சமூக அமைதிக்கும் இடமும் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டவர்களும், தமது நடைமுறை பிரச்சினைகளில் எதிர்மாறாகவே இருந்து வருகிறார்கள். இத்தகைய போக்கு கலை இலக்கியம் முதல் சகலவற்றிலும் பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கே வாய்க்கால் வெட்டுகின்றது. இயக்கவியலின் நியதியாக போராட்டமும் பரிணாமமும் திகழ்கின்றன. இவை இல்லை என்றால் இயக்கவியலே கிடையாது. ஆனால் இயக்கவியலாளர்கள் என தம்மை பறைசாற்றிக் கொள்பவர்கள் இவை இரண்டையுமே புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். இதனால்தான் பின் நவீனத்துவம் போன்ற இயக்க மறுப்புச் சிந்தனை பலத்த அடியை கொடுக்க முடியாமல் போயிற்று. சில காலம் அவை கொடி கட்டிப் பறந்த மைக்கும் இதுவே காரணமுமாக அமைந்து விட்டது. கலை இலக்கியம் யதார்த்தவாதத்தை தனது முதுகெலும்பாக கொள்ளாவிட்டாலும், அவை வெறும் கடதாசிச் சமாச்சாரங்களாக ஆயுளை முடித்துக்கொள்ளும் ஆனாலும் யதார்த்தவாதம் என்னவென்பதில் அதனை ஏற்றுக் கொண்டவர்களின் மத்தியிலே தெளிவின்மை அரசோச்சுகின்றது. யதார்த்தபூர்வமான சிறுகதைகள், நாவல்கள், எம்மிடம் அரிதாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. என்பதாகும் அடிப்படைக்காரணம் இதுவாகவே அமைகின்றது. ஈழத்தின் இன்றைய திறனாய்வுப் போக்குகள் பற்றி பல அபிப்பிராயங்கள் சொல்லப்படுகின்றன, படிக்காமலே செய்யப்படும் திறனாய்வு குழு நிலைத்திறனாய்வு அதிகாரநாற்காலித் திறனாய்வு, மார்க்சிய நெறிப்பட்ட திறனாய்வு என்று பல்வேறு வகைப் பட்ட போக்குகள் உள்ளனவே. உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன? நமது விமர்சனத்துறை ஆக்கபூர்வமானதாக வளர்ச்சியடைவில்லை. அதன் அடிப்படைத்தளம்

நேர்காணல்
செ. யோகநாதன், த. நடராசா

நேரத்தைப் பார்த்தாள் கமலா, இரவு ஒரு மணி. அவன் கட்டிலில் நிம்மதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். மெல்லியவெளிச்சத்தில் குழந்தைத்தனமான இயல்புடன் பொம்மையொன்றையும் அருகாக வளர்த்தியபடி படுத்திருந்தாள் மகள்.

மௌனம் சூழ்ந்திருந்தது. கமலாவுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. உடம்பு புண்ணென நொந்தது. வேலை முடிந்து வீட்டுக்கு வரமணி. ஏழு ஐம்பதாசி விட்டது. பஸ்ஸில் ஒரே நெருக்கடி. இடிபட்டு நெருக்குப்பட்டு இருக்கையொன்று சிடைத்தது. சொல்லிவைத்தாற் போல அவளின் அருகே ஒருவன் வந்தான். கையிலே தங்கச் சங்கிலி. பெரிய பெரிய மோதிரங்கள் நீலக் கற்கள் பதித்தவை. வாசனை கமழ்ந்தது. இவளோடு இலேசாக உரசினான் மோதிரக் கையை. அவளிருந்த இருக்கையின் முன்புற இருக்கைக் கட்டத்தில் அழுத்தினான். அவளை லேசாகக் குனிந்து பார்த்தான். தற்செயலாக அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தவள், அவளது பார்வை குவிந்த இடத்தை ஊசித்து, கோபத்தோடு பார்த்து விட்டு முந்தானையைச் சரி செய்து கொண்டாள்.

தேநீர் குடித்துக் கொண்டிருந்த போதே அவன் வந்து விட்டான். கையிலே பெரிதாக ஒரு பார்சல். புன்னகையோடு அவளைப் பார்த்தான்.

“இதென்னவென்றா பார்ச்சிறாய்? கோழி... நீதான் நல்ல ருசியாகக் கோழிக்கறி சமைப்பியே. முழுக்கோழி... ஒன்றை விட்டொரு நாளைக்குச் சாப்பிடலாம். கோழிக்கறி சாப்பிட்டு எத்தனை நாள் இரவைக்கு சாப்பிடலாம்...”

சொல்லியவாரே குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் வைத்தான். பிறகு திரும்பி அவளைப் பார்த்தான்.

“கமலா...”

“ம்ம்..”

“குளிச்சிட்டு எந்த அலங்காரமும் இல்லாமல் நிற்கிற போது தான் நீர் நல்ல வடிவாக இருக்கிறீர். அப்படியே அள்ளிக் கொஞ்ச வேணும் போலை இருக்குது...” அவள் மனதினுள்ளே வெறுப்போடு அலுத்தவாரே சுவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“என்ன நான் சொல்லுறன் பேசாமலிருக்கிறீர்?”

“தேத்தண்ணீர் தரட்டுமோ?”

ரவி அவளை வெறுப்போடு பார்த்தான். முகத்திலே கோபம் அரும்பிற்று. வாய்க்குள்ளே பொரிந்தன

கமலா இரு கைவிரல்களாலும் நெற்றிப் பொட்டுகளை இறுக அழுத்திக் கொண்டாள்.

“ஓம்.. என்னைக் கண்ட உடனை தான் தலையிடி காய்ச்சலெல்லாம் உனக்கு வரும். காலையிலை எழும்பி என்ன மாதிரி பூசியினுக்கி அலங்காரம் பண்ணிக் கொண்டு போகிறாய்? அப்படியொரு மலர்ச்சியோடு போகிறாய்?”

அவளோடு கதைப்பதைத்



தொடர்ந்தால் என்ன நடக்குமென்பதை அவள் அறிவாள். இல்லாதது பொல்லாதது எல்லாவற்றையும் சொல்லிப் பேசுவான், மனம் நொந்து வலிக்கும், எழுந்தாள்.

“அம்மா” கனிவோடு அழைத்தவாரே வந்தாள் ஆனந்தி. பெரிய கண்களின் புன்னகையில் வேண்டுகோள் இருந்தது. தலையை மெதுவாக அசைத்தவாரே, “பால் குடிக்க வேணும் அம்மா... நித்திரையும் வருகுது...” என்றாள்.

செல்லமாக அவளது கன்னத்திலே தட்டினாள். “வாரும், பிள்ளைக்கு சரியாகப் பசிக்குதோ? தாயைப் பார்த்து புன்னகை செய்தாள் ஆனந்தி.

“ஓம்மா” “நல்லாகப்படிச்சீரோ?” “ஓம்மா...” “கெட்டிக்காரி...” ஆனந்தி பின்னாலே திரும்பி விட்டு தாயைப் பார்த்தாள்.

“அம்மா...” “என்ன குஞ்சு...?” ஆனந்தி மெல்லிய குரலிலே கேட்டாள்.

“ஏன்மா அப்பா வீட்டுக்கு வந்த உடனை உங்களைக் கோபிச்சு பேசிறவர்?...” கமலா திகைத்துப் போனாள். மறுகணமே தன்னைச் சமாளித்தவாரே புன்னகையை வலிந்து வருவித்தாள். ஆனந்தியின் தலையை அன்போடு தொட்டு உலுப்பினாள்.

“அப்பா, வேலை முடிஞ்சு

வீட்டுக்கு வாறபோது நல்லாகக் களைச்சுப் போய் வாறவர், அது தான் அப்படி? ஆனால் அப்பா நல்ல அப்பா, எங்களிலை நல்ல அன்பான அப்பா...”

ஆனந்தி மௌனமாக நின்றுள், உதட்டைச் சுழித்தவாரே அம்மாவைப் பார்த்தாள்.

“என்னடா?”

“நீங்க கம்மா

சொல்லறியள்...”

“இல்லையடா குஞ்சு...”

தொடர்ந்தால்

“அம்மா...”

“ம்ம்...”

“நீங்களும் வீட்டுக்கு வாற போது களைச்சு விழுந்து தானே அம்மா வாறனீங்கள்... நீங்கள் பேசாமல் தானே இருக்கிறீங்கள்...”

ஆனந்தியை வாரி அணைத்தாள் கமலா. பனித்த கண்களை அவளுக்குத் தெரியாமலே துடைத்தாள்.

“பாலோடை பிஸ்கட் தரட்டோடா...”

“சரியம்மா...”

“கொஞ்சநேரத்திலை பிள்ளைக்கு இடியப்பம் தருவன்... சாப்பிட்டுட்டு படுக்க வேணும்...”

“சரி... நான் உங்களோடை நிற்கிறன்...”

புன்னகையோடு அவளைப் பார்த்தாள் கமலா.

“நித்திரை வருகுது என்றீர்...”

கைதட்டியவாறு சிரித்தது அந்தப் பேசும்பொற் சித்திரம்.

“அம்மாவோடை கதைச்ச உடனை நித்திரையே பறந்து போயிட்டுது...”

குதூகலம் நிறைந்தது ஆனந்தியின் முகத்தில். கமலா கொடுத்த பாலையும் பிஸ்கட்டையும் வாங்கிக் கொண்டு அவளிற்கான சிறிய கதிரையில் உட்கார்ந்தாள்.

கமலா குளிர்சாதனப் பெட்டிக் குள்ளிருந்த கோழியை எடுத்தாள், பகுதிகளாக வெட்டினாள். ஒரு பகுதியை வெளியே வைத்துவிட்டு ஏனையவற்றைப் பாத்திரத்துள் வைத்து மீண்டும் அதை குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள்

வைத்தாள்.

வெளியே இருந்த இறைச் சியை கூரிய கத்தியினால் வெட்டிக் கொண்டிருந்த போது தனக்கு அருகே பஸ்ஸில் ஆபாசமாக உரசிக் கொண்டு நின்றவன் நினைவுக்கு வந்தான். பொறுக்கி, அருவருப்பான பொறுக்கி. அவனை இதே கத்தியால் வெட்டி, துண்டு துண்டாக இந்த இறைச்சியைப் போல் நறுக்க வேண்டும் என்ற ஆத்திரம் பொருமிற்று. கோழி இறைச்சியை அதேவேகத்தோடு துண்டு துண்டாக வெட்டினாள்.

தெங்காய்ப்பால் மிளகாய்த்தாள் கலவைக்குள் இறைச்சித் துண்டுகளையும் ஒற்றைக் காலையும் போட்டாள், அடுப்பில் கறியை வைத்துவிட்டு, தூங்கி விழுந்து கொண்டிருந்த ஆனந்தியை மடியில் தூக்கிவைத்து இடியப்பத்தை “தீத்தி” விட்ட பிறகு படுக்கையில் விட்டாள். ஆனந்தி இப்போது மிகவும் களைத்துப் போய்விடுகிறாள். பிஞ்சு, ஊட்டச்சத்து குறைவாக இருக்கலாம். இந்த மாத “ஓவர்டைம்” பணத்தில் ஆனந்திக்கு “சனடோஜன்” வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்தாள். தன்னையறியாமல் பெருமூச்சு விட்டாள்.

அவளை சாப்பிட அழைத்தாள், கோழிக் கறியோடு “பிய” ரும் சேர்த்தால் நல்லது, உடலுக்கும் சுகம் என்பது அவனுடைய தீர்மானம், கிளாஸிற்குள் நுரை “இஸ்” ஸிட பியரை ஊற்றினான், இறைச்சியோடு சேர்த்து சாப்பிட்டான். கமலாவுக்கு கைகாலில் நரம்புகள் இழுத்து வலித்தன. முதுகும் நொந்தது.

“எல்லாத்தையும் முடிவைச்சிட்டு வாருங்க...” சொல்லிவிட்டு உள்ளே போனாள்.

ஆழ்ந்த நித்திரையில் தன்மேல் ஒரு மிருகம் வலுக்கட்டாயமாக படர்வதை உணர்ந்தாள், அவளுக்கு பிடியாத பியர், சிகரட் நாற்றம். சினத்துடன் கண்ணை விழித்தாள். ரவி, இரண்டு கால் மிருகம், அவளுக்கு கண்ணீர் பெருகிற்று. எதையும் பேசாமல் மரமாய்க் கிடந்தாள்.

“ஆ...ஆ...அம்மா...” என்ற ஆனந்தியின் குரல் கமலாவின் யோசனையைக் கலைத்தது. அருகே சென்று அவளோடு படுத்தாள். நேரம் அப்போது இரண்டு மணி நடுச்சாமம்.

தொடரும்...



உடல்வலி கொஞ்சமும் குறையவில்லை. அலுவல்கள் முடிந்து வீட்டிற்கு வந்ததும் அப்படியே படுத்து விடவேண்டுமென்று உடல் கெஞ்சிமன்றாடிற்று. ஆனால் அது சாத்தியப்படவேயில்லை. குளித்துவிட்டு கட்ச் கடத்

சொற்கள், நான் சொன்னது கேட்கேல்லையோ?...” குரல் ஒங்கி ஒலித்தது. “எனக்கு சரியான தலைவலியாக இருக்குது. மண்டைவெடிச்சிடும் போலை இருக்குது...”

விக்ரமபாகு பார்வையில்... 10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கொழும்பின் ஒரு சர்வதேச பாடசாலையில் பாரிய மோதலொன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இந்த நிறுவாத சம்பள முறையின் காரணமாக இந்த முறை "போனஸ்" வழங்கும் போது வெள்ளைக்கார ஆசிரியர்களுக்கு 50வீதம், சுருப்பு ஆசிரியர்களுக்கு 10வீதம், இதன்படி 50,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் வெள்ளைக்காரரின் போனஸ் 25,000 ரூபாய், இந்தக் காரியத்தையே செய்யும் 20,000 ரூபாய் சம்பளம் பெறும் சுருப்பு இன ஆசிரியரின் போனஸ் 2000 ரூபாய் மற்றைய குறைந்த சம்பளம் பெறும் எல்லாச் சேவகர்களுக்கும் பூச்சியம்.

இவ்வாறு நிற, அடிப்படையிலான சிறு இராஜ்ஜியங்கள் போன்ற சர்வதேச பாடசாலைகளை கொண்டு நடத்த அரசாங்கம் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இது எந்தச் சட்டத்தின் கீழ்? எனது கருத்து என்னவென்றால், இந்த அனைத்து துஷ்பிரயோகங்களும் நடைபெறுவது அரசாங்க உயர் தரத்தார்களது குழந்தைகள் கல்வி கற்பு இந்தப் பாடசாலைகளில் என்பதனாலேயேயாகும். அதனால் அவைகளின் பரிபாலகர்கள் அரசாங்கத்தையும் விட மேலிடத்திலேயே உள்ளனர். ஜனாதிபதி தொடக்கம் அமைச்சர்கள் வரை மற்றைய உயர் பதவிகளில் இருப்பவர்களின் பிள்ளைகள் செல்வது இந்த வெள்ளைக்காரர்களின் பாடசாலைகளுக்கேயாயின் அவைகளில் இருக்கும் வெள்ளைக்காரர்கள் தன்னிச்சைப்படியான நிர்வாக முறையொன்றை நோக்கி முன்னேறுவது பதுமையானதொன்றல்ல.

இந்த சர்வதேச பாடசாலைகளின் உட்புறத்தை நோக்கும்போது எதிர்காலத்தில் இந்த நாட்டில் உதயமாவது எதுபோன்றதொரு யுகம் என்பதனை எம்மால் நினைத்துப் பார்க்க முடியும். ஆங்கிலக் கல்வியை ஒரு ஆயுதமாகக் கொண்டு மற்றவர்களை வெட்டித் தொலைக்க ஆயத்தமாவதே இதன் மூலம் புலப்படுகிறது.

இதன் மூலம் இன்னொரு ஆங்கில பிரபுக்கள் வகுப்பொன்று இயற்கையாகவே உருவாகும். வாழ வழியின்றித் தவிப்பவர்களுக்கு ஆங்கிலக் கல்வி வழங்கப்படுவது எவ்வாறாயினும் ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் வெள்ளைக்காரர்களோடு இணைந்து நாட்டை ஆட்சி செய்யும் யுகம் உருவாகும் என்பதனை இங்கு கூறிவைக்க வேண்டும். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

சமாதானம் நீடித்தால் ... 12ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அதாவது தமிழ் மக்களின் பிரதி நிதிகளாக புலிகளை சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைக்கும் போது புலிகளின் பின்னாலுள்ள மக்கள் பலத்தினையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்தாக வேண்டும். ஏனெனில் அரசுக்கே தெரியும் தான் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகளாக காட்டிக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் தலைமைகள் எல்லாம் வெறும் பொம்மைகள் என்பதும் தமிழ் மக்களின் இருப்பும் புலிகளின் இருப்பும் வேறுபட்ட தில்லை என்பதும்.

எனவே இப்போதைய அரசாங்கம் மட்டுமல்ல எந்தவொரு சிங்கள ஆட்சியாளர்களும் தமிழர்களுக்கு நீதியான உரிமையை வழங்க முன்வரமாட்டார்கள் என்பதை சர்வதேச சமூகம் முறையாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே பிரபாகரனது கணிப்பாக தற்போதைக்கு இருக்கும்.

அரசின் பொருளாதார... 8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

இதைத் தடுப்பதற்குரிய நடவடிக்கை களில் தம்மை மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்று கூறிக் கொள்ளும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மக்களின் நலனுக்காக அமைச்சுப் பதவியேற்றவர்கள் இந்த விடயத்தில் இன்னமும் கூட எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை.

தமிழ் மக்களுக்குப் புறம்பான அமைச்சுப் பதவியை மட்டும் பெற்றுக் கொண்டால் போதாது. அதனுடாக அவர்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் அணுகு முறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும். குடா நாட்டில் எரிபொருள், பொருட்கள் விலை உயர்வு தொடர்பாக

இந்த முட்டி மோதலின் பின் சர்வதேசம் தன் பக்கம் சார்ந்து வர வேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றுவதையும் பிரபாகரன் விரும்பாமல் இருக்க மாட்டார். சமாதானம் கடந்த செயலாகவே இலங்கைக்கு பொருந்தி வருகின்றது. ஆக எப்படியும் இப்போது தொடரும் சமாதானம் சந்தர்ப்பங்கள் நிச்சயமாக இறுதியில் பாரிய யுத்தமொன்றையே பெற்றுத் தரும். ஆனால் இனிமேல் தொடர்பு போகும் யுத்தம் என்பது நிச்சயம் ஆட்சியாளர்களுக்கு தகுந்த பாடம் புகட்டுவதாய் அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. மொத்தத்தில் தமிழீழம் என்ற தனியரசை இலங்கை அரசியல்வாதிகள் என்றைக்கோ நிச்சயித்து விட்டார்கள். பலருக்கு கசப்பாக இருந்தாலும் இந்த உண்மைகள் என்றைக்கும் தூங்கி விட மாட்டாது.

அண்மையில் பாராளுமன்றத்துக்கு மாட்டு வண்டியில் சென்று கண்டனம் தெரிவித்த சில நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் போராட்டத்தைக் கொச்சைப்படுத்தியுள்ள எவர்கள் தாம் அதற்குரிய எந்தப் பரிசாரங்களையாவது முன் வைப்பார்களா?

போரினால் சகல வழிகளிலும் புண்பட்டுப் போயுள்ள வடகுதி மக்களின் தலையில் பழுதடைந்த பொருட்களையும், அதிகரிக்கப்பட்ட விலையில் பொருட்களையும் கட்டியடிக்கும் போக்கில் மாற்றம் வருமா என்பது சந்தேகத்துக்குரிய தொன்றாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில் அவர்கள் தமிழர்கள்.

இலங்கையில் தேசியப் பிரச்சினை தொடர்பாக கலைந்துரையாடும் போது எழுகின்ற முக்கியமான தர்க்கமொன்று இருக்கின்றது. அந்த தர்க்கமானது தமிழ் மக்களுக்கு பிரிந்து போவதற்கான உரிமையை அங்கீகரிக்கின்றதைத் தவிர வேறு எந்த விதமான ஸ்திரத்தன்மைக்கொண்ட தீர்வொன்றையும் இப்பிரச்சினைக்கு பெற்றுக்கொடுக்க முடியாதென்பதேயாகும். இந்தத் தர்க்கத்தை பெரும்பாலும் முன்வைப்போர் "மார்க்சிச" முகமுடி அணிந்தோராவர். அதற்கு அப்பால் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களிலுள்ள டொலர் காக்கைகளாவர். சர்வதேச ரீதியில் அவதானிக்கிற பொழுது, இக்கருத்தானது பெருமளவில் கவனத்திலெடுக்கின்ற பிரதான நிறுவனங்களாக மாறியிருப்பவை ஏகாதிபத்திய அமைப்புகளாகும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை இன்று தேசியங்கள் பிரிந்துப் போவதைப் பற்றி பேசுகிறது. அண்மையில் இலங்கை வந்த எரிக் சேல்ஹெய்ம் பீட்டர் ஹேன், கார்ல் இன்டர்பேர்த் போன்ற கனவான்கள் தேசியங்கள் பிரிந்துபோவது தொடர்பாக லெனினைவிட ஒருபடி முன்னணியில் நிற்கின்றனர். அதற்கு சமாந்தரமாக சர்வதேச உதவி வழங்கும் அமைப்புகளால் வாழ்க்கை நடத்தும் இந்நாட்டில் செயல்படுகின்ற அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்களும் பிரிந்து போகும் உரிமைத் தொடர்பாக நிதமும் புலம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்நிலைமைகளை கவனத்தில் கொள்ளும்போது, பிரிந்து போகும் உரிமையானது "எல்லோரதும் கனவுக் கன்னியாக" மாறியிருப்பதை அவதானிக்க முடியும். எப்படியாயினும், நாம் கவனத்திற்கு கொள்ளவேண்டிய அடிப்படை பிரச்சினை என்னவெனில், இந்த

எல்லோரது கனவுக்கன்னி தற்கால நிலைமையின் கீழ் இலங்கைக்கு பொருந்துமா என்பதாகும். இலங்கை வரலாற்று ரீதியாக சிங்கள பெளத்த கருத்தியலின் அடிப்படை மீது கட்டியெழுப்பட்டிருப்பது தெளிவு. இந்த ஏகபோக கருத்தியலில் சிங்கள பெளத்த மைய அரசியல் எம்சு உரித்தாக்கியிருக்கின்றது. பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் சிடைத்த பின்பும் இந்நாட்டு ஆட்சியாளர்கள் அதனைத் தெரிந்து கொண்டு அதிகாரத் திறகாக அந்த சிங்கள பெளத்த மைய ஆட்சி முறை

இந்நிலைமைகளின் கீழ், தமிழ் இனவாதத்தின் ஊடாக தங்களுக்கே உரிய நாடு தொடர்பான கருத்தியல் வளர்ச்சி அழியத் தொடங்கியது ஆனால் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களில் பெரும்பாலானோர் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசத்தைவிட இலங்கையில் ஏனைய பகுதிகளிலேயே அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள் என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதனால் பிரிந்து போகும் சுலோகமானது தமிழ் மக்களிடையே வளர்த்தெடுப்பது அவ்வளவு இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை. 83 கறுப்பு யூலை கலவரமே

பிரிவினை யாரிடமிருந்து? எதற்காக?



மையை கொண்டு சென்றனர். அதேவேளை அதிகாரத்திற்காக தமிழ் மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்த தலைவர்களையும் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இந்நிலைமையின் கீழ் தமிழ் சமூக-அரசியல், கலாசார ரீதியில் இரண்டாம் தரத்துக்கு தள்ளப்பட்டனர் என்பது தெளிவான உண்மை. பழைய இடதுசாரிகள் சிங்கள தமிழ் அனைத்து சமூகங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் நடைமுறையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், அவர்களது சீர்திருத்த அரசியலின் காட்டிக்கொடுப்பானது அந்த மக்களின் அடித்தளத்தை சிதைவடையச் செய்தது. இந்த நிலைமையானது இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செயல்பட்ட இனவாத முதலாளித்துவ தலைவர்களுக்கு அரிய வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தது.

இந்நிலைமைக்கு சாதகமாகியது. அதேபோல் யாழ் நூலகத்தை தீவைத்தல்போன்ற பல்வேறு அடக்கு முறைகளும் இதற்கு மூலகாரணமாகியது. எது எப்படியாக இருந்தபோதும் இலங்கை என்பது சுயமாக இரண்டு தேசியங்களின் ஐக்கியத்தின் ஊடாக கட்டியெழுப்பட்ட நாடல்ல. முன்னால் சோவியத் தேசமானது, அதற்கு முன்பு சுயமாக நிலவிய ஜார் ஏகாதிபத்தியத்தால் பின்பு பலவந்தமாக கைப்பற்றப்பட்ட சுயமாக இயங்கிய பல்வேறு தேசியங்களின் நாட்டின் மீது கட்டியெழுப்பட்ட அரசாகும். இதன் காரணமாகவே அதற்கு முன்பு சுயமாக இயங்கிய தேசியங்களுக்கு பிரிந்து போவதற்கான உரிமையை வரலாற்று உண்மைக்கு மதிப்பளிப்பதன் காரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இவ்வாறான அடிப்படையிலேயே அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் உருவாகியது.

மிதி அடுத்த வாரம்...

விமல் வீரவன்சு

பிரச்சார செயலாளர் மக்கள் விடுதலை முன்னணி

அரசியல் தொடர் ... 11ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எனவே இத்தேவையைப் புரிந்து கொண்டவர்கள் இக்காலகட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்து அதனை பலதளங்களிலும் மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்பதே என் அவர். இக்கருத்து நிலைகள் அரசியலில் மட்டுமல்ல சமூகம், பத்திரிகைகள், சமூக நிதி வளங்கள், இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றிலும் பரவிக் கிடக்கின்றது. இதனால் எல்லாத் தளங்களையும் மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்துகின்ற போதே இதற்கான மாற்றுக் கருத்து நிலைகளை கட்டியெழுப்ப முடியும். தனித்து அரசியலோடு என் தொடரரை மட்டுப்படுத்தாமல் மேற்

கூறிய பல தளங்களுக்கும் கொண்டு சென்ற தற்கு இதுவே காரணமாகும்.

எனது முயற்சிகள் இக் கட்டம் பற்றிய ஓர் அறிமுகத்தை தருவது மட்டுமே! இது தொடர்பான தீவிர, முயற்சிகளைச் செய்பவர்களுக்கு எனது முயற்சிகள் தூண்டுதலாக அமையும் என்றே நம்புகின்றேன்.

நான் தொடரின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதை மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். "வரலாற்றில் உண்மைகளைக் கண்டு பிடிப்பது தனியொருவரால் இயலக் கூடிய காரியமல்ல. ஒரு கூட்டு முயற்சியி

னாலேயே அது முடியும்"

இதற்கிணங்க கட்டுரை தொடர்பான எதிர்வினைகளை நான் நிறையவே எதிர் பார்த்தேன். துரதிஸ்வசமாக எனக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சியது.

எழுத்து மூலமும் கிடைத்த எதிர் வினைகள் மிகவும் குறைவு. வாய்வழியாக சில எதிர் வினைகள் கிடைத்தன. அதுவும் போதியளவாக இருக்கவில்லை.

எனக்கு கிடைத்த எல்லா எதிர்வினை களுக்கும் அடுத்த இதழினூடாக பதில்களைத் தருகின்றேன்.

தொடரும்...

“வீரர் பிரான் குவளைபூர்க் கண்ணன் என்பான்” என்று பாரதி போற்றிய குவளைக் கண்ணன் பாரதியைக் காத்தார். அவரை, ராயப் பேட்டை ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள்.

காயங்கள் ஆறி பாரதி குணம் பெறச் சில நாட்களாயின. பாரதி யானையால் தாக்குண்டுதான் முடிவெய்தினார் என்று இப்போதுக் கூடச் சிலர் தவறாகச் சொல்கிறார்கள். இது சரியல்ல.

குணமான பாரதி, “கோயில் யானை” என்று ஒரு கட்டுரை கூட எழுதினார். யானை இஷ்டப்பட்டிருந்தால் தன்னை எளிதில் தூக்கியறைந்து மிதித்திருக்கலாம் என்று அவர் இக்கட்டுரையில் கூறியுள்ளார்.

யானைச் சம்பவம் நடந்து, குணமாகிவிட்ட பின்பும், பாரதி யானைக்குத் தேங்காய் பழம் கொடுத்து வந்தார் என்று பாரதியின் இளைய பெண் சகுந்தலா எழுதியிருக்கிறார். பாரதி, மீண்டும் வேலைக்குப் போனார் என்றும், முன்போல தேசிய பஜனை செய்வதும், கடற்கரைக்குப் போய் வருவதும், கூட்டங்களில் பேசுவதும் பாடுவதுமாக அவர் குதூகலமாக இருந்தார் என்று கூட சகுந்தலா கூறுகிறார்.

தமது “காலன் பாட்”-ஹில், பாரதி “ஆதிமூலா!” என்று அலறிய கஜேந்திரன் யானை பற்றிக் காலனுக்கு நினைவூட்டினாரல்லவா? யானை வடிவில் வந்து உயிரைக் கொண்டு போக யமன் துணியவில்லை போலும்.

கடைசி நாள்

ஆனால், போகும் காலம் வந்துவிட்டால், யமன் ஏதாவது ஒரு வழியில் வரத்தானே செய்வான்?

யானைச் சம்பவம் நடந்த இரு மாதங்களுக்குள் பாரதிக்கும் கடுமையான வயிற்றுப் போக்கு ஏற்பட்டது.

தமது காலம் நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்தாரோ, என்னவோ, அவர் மருந்து சாப்பிட மறுத்துவிட்டார். அவருடைய உடல் மிகவும் பலவீனமடைந்தது. ஆயினும் அவருடைய பிடிவாதம் தளரவில்லை. மனைவி செல்லம்மாள் எவ்வளவோ

நிலையில் இருந்தார்.

பாரதியின் நண்பர்கள் நீலகண்ட பிரமச்சாரி, பரலி சு. நெல்லையப்பர் ஆகியவர்களும், பாரதியின் உறவினர் சி. லக்ஷ்மண ஐயரும் கவலையுடன் பாரதி வீட்டில் இருந்தார்கள்.

அவர்களது முயற்சியால் ஒரு டாக்டர் வந்தார். பாரதியை நெருங்கி, உடம்பை என்ன செய்கிறது என்று கேட்டார். பாரதிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. “யாருக்கு உடம்பு சரியில்லையா? எனக்கல்ல. உங்களுக்கெல்லாம் வேறு வேலை இல்லையா?” என்று இரைந்தார். டாக்டர் வேறு வழியின்றிப் போய் விட்டார்.

முன் இரவில், மனைவி செல்லம்மாள், பெண் சகுந்தலாவை அழைத்து, “அப்பாவுக்கு நீ மருந்து கொடுத்தால் ஒரு வேளை

விரோதி; துணிச்சல் மிகுந்தவன்.

பாரதி சொன்ன இந்த வார்த்தைகளே அவரது கடைசி வார்த்தைகளாயின.

மறுநாள் தாம் நிச்சயம் ஆபீஸுக்கு வருவதாக அவர் சொல்லியிருந்தார்.

ஆனால், அன்றிரவே, சமார் ஒன்றரை மணிக்கு பாரதியின் உயிர் பிரிந்தது.

பொழுது விடிந்தது.

பாரதியாரின் மறைவுச் செய்தியை நண்பர்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினார்கள். வக்கீல் துரைசாமி ஐயர், ஹிந்தி பிரசாரகர் வி.ஹரிஹர சர்மா, நீலகண்ட பிரம்மச்சாரி.வி.சக்கரைச் செட்டி, சுரேந்திரநாத் ஆரியா, மண்டயம் ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார், சிருஷ்ணசாமி சர்மா முதலியோர் பாரதியின் பொன்னுடலைத் தூக்கிச் சென்று, சிருஷ்ணாமபேட்டை மயானத்தில் அக்கினிக்கு

பாரதியின் வரலாறு



இரையாக்கினார்கள். அக்கினி தேவனுக்கு உடலை சமர்ப்பிக்கும் முன்பு, பாரதியைப் பற்றி நண்பர்கள் தமிழிலும், தெலுங்கிலும் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். மொத்தம் இருபது பேர்களே கூடியிருந்தார்கள்.

தமிழ் மொழிக்கு யெளவனமும், தமிழ் மக்களுக்குப் புத்துயிரும், தமிழ் நாட்டுக்குப் புதிய பாதையும் என்ற மகாகவியின் வாழ்க்கை இவ்வாறு முடிந்தது.

பாரதி ஒரு இலட்சியம்

பாரதியிடமிருந்து இளைஞர்கள் கற்றுக்கொள்ளத் தக்கவை என்ன?

முக்கியமான மூன்று—
நாட்டுப் பற்று, சாதிமத வேற்றுமையின்மை, மாதர் விடுதலை—ஆகும்.

நாட்டுப் பற்று என்றால், அதன் ஆணீவோர் தாய்மொழிப் பற்றும், தாய் நாட்டுப் பற்றும் ஆகும். “எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே” என்றார் பாரதி. “செந்தமிழ் நாடு எனும் போதினிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்று தமிழ்நாட்டுப் பற்றையும் அவர் வற்புறுத்தினார். தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியையும் அவர் போற்றினார். தாய்மொழி, தமிழ்நாடு, பாரதநாடு இவையாவும் அழகுற இயைந்த தேச பத்தியே பாரதியின் தேசபக்தி.

பாரத நாட்டில் ஏழை எளியோர்க்கும் யாவர்க்கும் சாதி மத பேதமின்றி சகல செளக்கியங்களும் ஏற்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார் பாரதி. காந்தியடிகள் தீண்டாமை ஒழிப்பு இயக்கம் துவங்குவதற்கு முன்பே பாரதியார், தீண்டப்படாதவர் என்ற வகுப்பினருடனும் நண்பராக நெருங்கிப் பழகினார், சமூகக் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்து தீண்டத் தகாதவருடனும் உணவு உட்கொண்டார்.

பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு கருதுவது பாவம் என்றார் பாரதி. அதேபோல, மதம் காரணமாகப் பிரிவினை கொள்வதையும் அவர் வெறுத்தார். எல்லா மதங்களையும் மதிப்பிற்குரியவையாகப் போற்றினார் அவர். ஏகநாதரையும் பாடினார்; அல்லாவையும் பாடினார்.

சமூகத்தில் பாதி பெண்கள்; அப்படியிருக்க, பெண்களை அடிமைகள் போல நடத்திக் கொண்டே, நாட்டுக்கு விடுதலை வாங்கித் தந்தாலும், நாடு பாதி

விடுதலை தானே பெறும் என்ற நிவேதித்தாதேவி சொன்ன சொல் பாரதியின் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்தது. “மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம்.” “ஆண்களோடு பெண்களும் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்வோம் இந்த நாட்டிலே” என்று உரக்கக் கூவினார் பாரதி.

“தமிழா தெய்வத்தை நம்பு” என்று வற்புறுத்திச் சொன்ன பாரதி, தெய்வம் சோம்பேறிகளுக்கு உதவாது என்றும் சொன்னார். முட ஆசாரப்பழக்க வழக்கங்களினால் சோம்பிக் கிடப்பதை வெறுத்தார் அவர். காலத்துக்கொப்ப சமூகத்தில் மாறுதல் செய்ய வேண்டும், புதிய சாத்திரங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றார்.

பாரதி எந்த விஷயத்தைச் சொல்ல வந்தாலும், எவ்வளவு குழப்பமான நிலைமையைச் சொல்ல வந்தாலும், மனத்தளர்வு தருமாறு சொல்ல மாட்டார்; எப்போதும், துணிவும், நம்பிக்கையும் பிறக்குமாறு பேசுவார், எழுதுவார். இது அவரிடம் இளைஞர்கள் கற்கவேண்டிய ஒரு முக்கிய விஷயமாகும். சுயேச்சைத் தன்மையுடன் எப்போதும் உற்சாகம் குன்றாதவராக வாழ்ந்தார் அவர். அதனால் தான் எதிர்காலத்தில் ஏற்படப் போகும் சுபிட்சத்தை அவர் தீர்க்கதரிசனத்துடன் எடுத்துரைக்க முடிந்தது.

நேர்மையும், துணிவும், வாக்குத் தெளிவும் பாரதியின் அணிகலன்கள். அநீதியைக் கண்டால் அவர் முடி மழுப்ப மாட்டார், அஞ்சி ஒளிய மாட்டார். தீமையைக்கண்டால் “மோதி மிதித்து விடு பாப்பா” என்பதும் அவரது உபதேசம்.

தன்னம்பிக்கையும் மிடுக்கும் கொண்டவரெனினும், பாரதி, சிறிதும் செருக்கில்லாதவர். அனைத்துலகம் வியாபித்த சிந்தனையாளரெனினும், எவர்க்கும் எளியர் பாரதி. குழந்தைகளிடமும் பாமரரிடமும்

அன்பு பூண்டவர்.

அதுமட்டுமல்ல. மனிதர்கள் தவிர, காக்கை குருவிகளிடமும் அன்பு கொண்ட பெருந்தகை. ஏன், “கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம்” என்றும் முழங்கியவர் அவர்.

அவர் ஒரு நிமிடம் சும்மாயிருக்க மாட்டார். சுறுசுறுப்பும், சலியாத உழைப்பும் அவர் கொண்ட செல்வங்களாம்.

அவருடைய எழுத்துக்களைப் படித்தால் நமக்கேற்படுவதும் அதே உற்சாகம், சுறுசுறுப்பு, உழைப்பில் ஊக்கம் தான்.

பாரத நாட்டு மக்கள் மேம்பட்டு வாழ பாரதி எவ்வளவோ கனவுகளைக் கண்டார். அவற்றில் சில இப்போதே மெய்யாகி விட்டன. மற்றவையும் மெய்யாகுமாறு செய்வது இளைஞர் கையிலுள்ளது.

பாரதியின் கனவுகள் யாவற்றையும் விளக்கும் ஒரு சிறு பாடலுடன் நூலை முடிப்போம்—

மனதி லுறுதி வேண்டும்
வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்
நெருங்கிய பொருள் கைப்பட வேண்டும்
கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்.
கைவசாவது விரைவில் வேண்டும்
தனமும் இன்பமும் வேண்டும்
தரணியில் பெருமை வேண்டும்
கண் திறந்திட வேண்டும்
காரியத்தி லுறுதி வேண்டும்
பெண் விடுதலை வேண்டும்
பெரியகடவுள் காக்க வேண்டும்
மண் பயனுற வேண்டும்
வானசுமங்கு தென்பட வேண்டும்
உண்மை நின்றிட வேண்டும்
ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்.

முற்றும்.

கறிநாள்... 14ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நிறைந்து இருப்பதாக சந்தோசத்தில் புரண்டு புரண்டு படுத்தாள். அய்யா அரிவாள் மனையில் கோழிக்கடைகாரனை விட நேர்த்தியாய் கறியை நறுக்கி சட்டியில் நிரப்பிக் கொண்டிருந்தார்.

இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் வீட்டுக்காரப் பிள்ளைக சொன்ன மாதிரி டி.வியில் ரெண்டு முணு கிண்ணத்தில் போட்டு மாறி மாறி ரெண்டு கையாலும் எடுத்து கடிக்கிற மாதிரி... வாயில் ஊறிய எச்சியை கடக் கடக்கென்று விழுங்கியவாறு பல மாதிரி யோசனையில் இருந்த பஞ்சவர்ணம் சந்தோசத்தில் பக்கத்தில் படுத்திருந்த அக்காவை கட்டிப்பிடித்து தூங்கிப்போய் விட்டான்.

கயிற்றுப் கட்டிலில் படுத்துக் கிடந்த பருசனை தூக்க கலக்கத்தில் எழுந்து வந்த நல்லம்மாள் அவசரமாய் எழுப்பி காதோடு குசுகுகுவென்று சொன்னாள். ஐயையோ இப்பாடுபட்டு நாசமா போயிடும் போலிருக்கே. உள்ள எந்த நாயோ உருட்டுது. நொழஞ்சி எவ்வவு நேரமாச்சோ சத்தங்கேட்டு நா இப்பதான் முழிச்சேன். இந்த ஊரு நாய்களுக்கு ஒரு பேதி வரமாட்டேங்குதே.”

தடபுடலாய் எழுந்த அய்யாவு, இருட்டில் நல்லம்மாள் நிற்பதையும் அவள் சொன்ன செய்தியை நிதானிக்கவும் கொஞ்சம் நேரமாகியது.

சரி சரி சத்தம் போடாதே உள்ளதான் இருக்கா பாத்தியா நல்லா? துண்டை எடுத்து தலைப்பாகையை கட்டி வேட்டியை எடுத்து கட்டியவர் தேடி துழாவி மூலையில் சாய்த்திருந்த தடியை எடுத்தார்.

நல்லம்மாளுக்கு கைகளால் சைகை காட்டிவிட்டு மெல்ல அடுக்களையில் தலையை மட்டும் நீட்டி இருட்டில் கண்ணை இடுக்கி கூர்ந்து பார்த்தார்.

ஆமா அந்தா அந்தா கவத்தோரம் சட்டி பானைகளுக்கு பக்கமா கர்ரேர்ன்னு ஆ! மெல்ல நகருது நகருது... திடு திடு வென்று உள்ளே பாய்ந்துநிமிர் ஓங்கிய தடியை பலங்கொண்ட மட்டும் சாகு தாயோழி இன்னையோட இடிபோல் தாக்கிய மறுவிநாடி.

அம்மா என்ற பஞ்சவர்ணத்தின் நெடிய அவரல் இருளை கிழித்துக் கொண்டு ஊரின் அமைதியை உடைத்துக் கொண்டு அவள் சுற்றித் திரிந்த பக்கமெல்லாம் பட்டு எதிரொலித்தது.

இலட்சுமணப் பெருமான்

நன்றி -
புதிய கலாசாரம்
நவம்பர் 2000



எட்டையப்பரத்திலுள்ள பாரதி நினைவு மண்டபம்

சொல்வார், அக்கம் பக்கத்திலுள்ள நண்பர்கள் சொல்வார்கள். பாரதி அப்போதும் மருந்துண்ண மறுத்தார்.

மரியாதைக்குரிய நண்பர் வ.வே.ஸ. ஐயர் கூட பாரதியிடம் சொன்னார், “பாரதி நீ நோய்க்கு உடம்பைத் தேற்றிக் கொள்ள வேண்டாமா?” என்றார், அப்போதும் பாரதி இசையவில்லை.

1921- ஆம் ஆண்டு, செப்டம்பர் 11- ஆம் திகதி மாலை பாரதியின் உடல் நிலை கவலைக்கிடமாகியிருந்தது. அவர் மயக்க

அவரிடம் மருந்தை எடுத்துக் கொடுக்க சகுந்தலாவுக்கு மனமில்லை. சிறுமி கூடத்தில் வந்து படுத்துத் தூங்கிப் போனாள்.

பாரதிக்கு மயக்கம் வருவதும் தெளிவதாக இருந்தது. நினைவு வந்த ஒரு சமயம், அவர் நீலகண்ட பிரம்மச்சாரியிடம், “அமானுல்லா காண்ப பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதி, நாளை ஆபீஸுக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டும்” என்று சொன்னார். அமானுல்லா கான் அப்போது ஆப்கானிஸ்தானத்தை ஆண்டு வந்த அரசன்; பிரிட்டிஷாரின்பரம

அஸ் அறமுகமும் அறமர்சனமும்

முப்படைப்பிலக்கியத்தில் கவிதை மிகவும் உயிர்ப்புடன் எழுதப்படுகின்றது. இந்த விதத்தில் தமிழ் கூறும் நல்லுலகு முழுதிலுமே ஈழக் கவிஞர்களே சிறந்த படைப்பாளர்களாகத் திகழ்கின்றனர் என்ற கருத்து மேலும் இப்போது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. முல்லைக்கமலின் கவிதைத் தொகுதி.

இந்தத் தொகுதியில் உள்ள எல்லாக் கவிதைகளும் சுருத்து வளம் செறிந்தவை மண்மணங்கமழ்பவை, உயிர்ப்பானவை இதற்கு உதாரணமாக இத்தொகுதியிலுள்ள ஒவ்வொரு கவிதையுமே குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். திரும்பத் திரும்பப் படிக்கச் சொல்லி, மனதில் அழுத்தமான பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவன இந்தக் கவிதைகள்.

பாரதியின் கவிமரபே இந்தக் கவிஞர்தம் என்பதைக் கோடிட்டுக் கூறவேண்டியதில்லை. பாரதியைப்போலவே மக்களின் தளம் சார்ந்து அவர்களின் வாழ்வறிந்து, அவர்களின் மொழியிலே அவர்களுக்கு கவிச்சொல்லியுள்ளார் முல்லைக்கமல், மனமும் மனத்தின் பாடலும் என்ற கவிதைத் தொகுதியிலே இருபத்தி ஐந்து கவிதைகளை உள்ளடக்கியது இந்தக் கவிதைத் தொகுதி.

முல்லைக்கமல் தன்னைப்பற்றி பின்வரும் வாக்கு முலத்தினைத் தருகின்றார். ஈழத்தமிழன் என்ற அடையாளத்தோடு உங்கள் முன் நிமிர்கிறேன் வேறு எந்த விதமான அடைமொழிகளும் எனக்கு வேண்டியதில்லை. எனது சுயத்தோடும், சுதந்திரத்தோடும் எனது நிலத்தையும் மொழியையும் நான் காத்தல் செய்கிறேன் அவ்வளவே.

இன்றைய சூழ்நிலையிலே மிகத்தெளிவாக தன்னை அடையாளப்படுத்தி தனது தோற்றப் பள்ளியினை உறுதியாக இனங்காட்டுகிறார் முல்லைக்கமல். முல்லைக்கமலின் தொகுதியின் முதல் கவிதை, முள்ளந்தண்டு நிமிர்த்திய நிலத்தில் அதை ஒரு சோறாகப் பதம் பார்க்கலாம்.

**ஈழத்தில் எங்கோ ஒரு புள்ளியில்
வேட்டொலிகளுக்கு நடுவே
வாழ்வு நடக்கவும் அஞ்சும்
ஒரு பொழுதில்.....
வன்னியின் சின்னக் கிராமத்திலிருந்து
எழுந்தும் விழுந்தும் மீண்டும் எழுந்தும்
மெல்ல உங்கள் கைகளில் வருகின்றேன்.**

ஒரு கவிதையைப் போலவே. உங்கள் வானம் நீலமாய் இருக்கலாம். உங்கள் நிலங்கள் பச்சையாய் இருக்கலாம் உங்கள் முகங்கள் புன்னகை சூடுலாம். எங்கள் வானம் சிவப்பாய் இருக்கையில், எனது நிலமோ சாம்பர் குளிக்கையில், எப்படி எனக்குச் சிரிப்புச் சொந்தம்? எனக்காய் இரங்கிய காற்றும் அழும் கானல் எழுந்து முகங்களை வறுக்கும் - எனினும் கூனல் விழாத எனது நிலத்துள் ஆயிரமாயிரம் அக்கினிக் குஞ்சுகள் இருக்கையில் முள்ளந்தண்டு நிமிர்த்திப் பாடுவேன்.

இந்தக் கவிதையைப் படித்துவிட்டு மீளவும் படிக்கையில் எமது மக்களின் இன்றைய அவல நிலையையும் அதற்கூடாக வெளிப்படுகின்ற அழுத்தமும் பிரகாசமும் கொண்ட நம்பிக்கையையும் அறிய முடிகின்றது. வரலாற்றுப்பதிவும் நிகழ்கால வாழ்வும், எதிர்காலக் கனவுமே இவரது கவிதைகளின் அடிச்சரடு என்று குறிப்பிடலாம். கனவுகள் கூட கனவென்ற அர்த்தத்தை மீறிய அர்த்தத்தை வாழ்வு என்ற அர்த்தத்தை அடித்துச் சொல்லுகின்ற கவிப்பொருளாகியுள்ளன.

குடைவண்டில் போகிறது என்ற கவிதை அழகான வார்த்தைக் கோடுகளால் வலகமாகத் தீட்டப்பட்ட கோட்டோவியம் கண்ணெதிரே புகைச்சித்திரமாக வசப்படுகிறது இந்த வார்த்தைகள் கோர்ந்த காட்சி இம்மண்ணில் பிறந்த வளர்ந்த இம்மண்ணைத் தெரிந்த எவனோடும் தன்னை உடனே ஐக்கியப்படுத்திவிடுகிற சொந்தசித்திரம் குடைவண்டில் போகிறது என்ற கவிதை இது.

**ஆலமர நிழலூடால்
அழுது வடிகிற நிலவில்
மணற்பாதை மீதேறி
குடை வண்டில் போகிறது
துலாவிளக்கின் சிறு ஒளியில்
நாம்பன்கள் நடைபோடும்
தலையுறின் திசை நோக்கி....
அடர் காட்டின் கரையெடுத்து
அவ்வழியால் அது போகும்...
வயலூரைத் தாண்டமுதல்
வழிநெடுகும் பனை தெரியும்
தூரத்தே புள்ளியாய்
சிறுகடலின் அப்பால்
பின்னணியில் புதைந்தபடி
வற்றாப்பளைக் கோயில்
பனீச்சைகளினூடொளிரும்.
கரையிருந்த பறட்டைகளில்**

இலையற்ற மரம்மீதில்
வெண்கொக்கு கிளையிருக்கும்
நாம்பன்கள்நடைசிறங்க
கழுத்துமணி இசைக்கேட்டு
அசைவு பெறும் சிறகுகளில்
வெண்கொக்கு பயணிக்கும்
வயற்பாதை மீதேறி

**மனமும் மனத்தின் பாடலும்
முல்லைக்கமல்
எழுவுவெளியீட்டகம்
புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு,
விலை ரூபா 50.00**

குடைவண்டில் போகிறது...
ஏத்துக்குடல்களினில்
எனதுழவர் சுடுவானொளிப்பர்
குளிர்க்காய் சுருட்டடிக்க
அடுத்த குடல் போகும் ஒரு பழக
வயற்சாவற் பொழுதுகளை
பார்த்தபடி போகிறது குறை நிலவு
துலாவிளக்கின் சிறு ஒளியில்
மீண்டும் மணற்பாதை மீதேறி
குடைவண்டில் போகிறது.

எத்தனையோ ஆண்டுகளில் முன்னர் அறுபதுகளின் கடைசியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியர் கைலாசபதி இவானி இவ்வுஷாங்கோ ரூஷ்யனில் எழுதி ஆங்கிலத்திலே வெளியான கவிதைத் தொகுதியொன்றைப் படிக்கக் கொடுத்தார். அப்போது அதிலுள்ள புவானி ஜங்ஷன் என்ற நெடுங் கவிதையொன்றைப் படித்துக்காட்டினார். சும்பீரமும் குழைவுமான குரலிலே அந்த வார்த்தைகளைச் சித்திரங்களாக மாற்றும் பரவச உணர்வோடு கவிதையைச் சொன்னார் அவர். நகரிலிருந்து தனது சின்னஞ்சிறிய கிராமத்திற்கு அதிகாலாவேளையிலே செல்கிறான் அந்த இளைஞன் அவர் கண்களிலே மங்கிய ஒளியில் கிராமத்தின் செடிகொடியும், மரங்களும், வேலிகளும் தலைநிமிர்த்திப் பார்க்கிறாற்போன்ற வீடுகளும், இப்பவே சுருட்டுப் புகைக்கிறாற்போன்ற வெண்புகையை உமிழ்கின்ற புகை போக்கிகளும் நேரத்தோடு சிறகடிக்கும் பறவைகளுமென காட்சி விரிகிறது கவிதைகளாய் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதேமாதிரிக் கவிதையை அதே பர

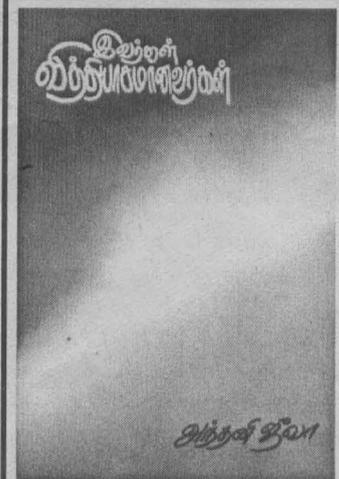


வசத்தோடும் பெருமித்தோடும் மனவியமி தத்தோடும் படிக்க நேர்ந்தது. எமது மொழியில் பேசுகிற அந்தக் கவிதை இத் தொகுதியில் உள்ள துயர் காலத்தலை விறைத்த காற்று.

இந்தத் தொகுதிக்கு இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் விரிவானதொரு முன்னுரை எழுதியுள்ளார். விவாதத்திற்கும் சிந்தனைக்குமுரிய சுருத்துக்கள்.

படிமங்கள் குறியீடுகள் கவிதையில் புகுந்து விளையாடத் தொடங்கி தேவைக்கு மிஞ்சியதாக படிமம் - படிமம் என்று குறியீடு - குறியீடு என்று கவிதைகள் அவற்றின் புரிதலில் மயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிலைக்கு வந்துள்ளது. ஒன்றும் புதினமானதல்ல..... கவிஞனின் ஆளுமையின் வளர்ச்சிப் போக்கினால் எவ்வளவு பெரிய விடயமும், மிகத்தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் வலிமையான உணர்வுத் தாக்குதல் திறனுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டு விடுகிறது. மற்றையது இருண்மைப் படைப்பு படைப்பு தான் கவிஞனின் தனித்துவமாகவும் மாறி விடுகிறது. முல்லைக்கமல் எந்தப்பக்கம் போகப்போகிறார் என்பதை எதிர்காலந்தான் காட்டிநிற்கவேண்டும்.

முல்லைக்கமலின் தளம், அவரது பெரும்பான்மைக் கவிதைகள் தெளிவான வாக்கு மூலம் என்பன அவர் நிற்கும் பக்கத்தை இப்போதே மிகத்தெளிவாக உறுதிசொல்கின்றன என்றே கூற வேண்டியுள்ளது. வன்னிப்பகுதியின் இலக்கிய வீரத்தை பதிவு செய்கிறது கமலின் தொகுதி.



**இவர்கள் வித்தியாசமானவர்கள்
கட்டுரை
அந்தனிஜீவா
புபாலசிங்கம் புத்தகசாலை
340, செட்டித் தெரு,
கொழும்பு -11
விலை ரூபா 40'00**

ஒரு நாகரிமாகப் போய்விட்டது. இந்தச் சூழலில் ஆழமான சுருத்தையும் வெகு தெளிந்த நடையில் எழுதிய பேராசிரியர் கைலாசபதியை அடியொற்றி இளந்தலைமுறை ஒன்று உருவாயிற்று. அவர்களில் தன்னையும் ஒருவனாகக் கூறுவதிலே பெருமை கொள்பவர் அந்தனி ஜீவா.

மலையக மாணிக்கங்கள் என்ற நூலினைப்போல இவர்கள் வித்தியாசமானர்களும் இளந்தலை முறையினருக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் நிறையவே தகவல்களைச் சொல்கின்றது. 1848க்கும் 89க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன. வண. தனிநாயக அடிகளிலிருந்து கலைவாதி கலீல் வரைதான் தூரநின்ற

அறிநவர்கள், நெருங்கிப் பழகியவர்கள், படித்து அறிந்தவர்கள் பற்றிய மனப்பதிவுகளை அந்தனி ஜீவா அடக்கமாகத் தொகுத்துள்ளார்.

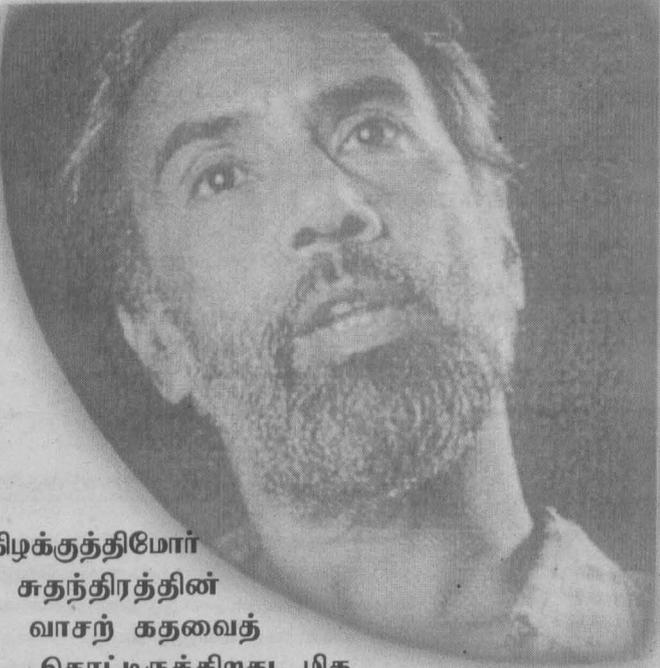
இவர்களைப் பற்றி எழுதுவதற்காக நிறையத் தகவல்களை அவர் சேகரித்திருக்கிறார். ஆதாரபூர்வமான தகவல்கள் நமது காலத்தில் வாழ்ந்தவர்களைப் பற்றிய இந்த சுருக்கமான அறிமுகம் இவர்களைப் பற்றி மேலும் அறிய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினை இந்நூலின் வாசகனிடம் தெளிவாகவே உண்டாக்கும்.

தமிழ்ப் படைப்புலகம் மறக்கத் தொடங்கி விட்ட பலரைப்பற்றி அந்தனி ஜீவா அழுத்தமாகச் சொல்கிறார். தமது காலத்தில் வாழ்கின்ற படைப்பாளிகளையே அறியாமல் கதைவிடுகிற நமது திறனாய்வாளர்கள் இத்தகையதொரு நூல் தொகுப்பை வைத்தே கலாநிதிப்பட்டமும் நான்காலியும் பெற்று விடக்கூடும் என்ற உண்மையே அந்தனி ஜீவாவின் இந்நூலிற்கான உழைப்புத் திறனைக் கூறும்.

பொன்நீலனின் முன்னுரை அந்தனி ஜீவாவின் இலக்கிய ஆளுமையை சித்திரமாகப் புலப்படுத்துகிறது.

செ.யோ

வருகை
தமிழ் ஆய்வியலில் கலாநிதி
கைலாசபதி
நா.சுப்பிரமணியன்
தேசிய கலை இலக்கியப்பேரவை
44, முன்றாவதுதளம்,
சி.சி.எஸ்.எம்.சுட்டிடம்,
கொழும்பு - 11.
விலை ரூபா ; 50.00
சிதைவுகள்
நாவல்
ஜூனாதா ஷேரீப்
தமிழ் மன்றம்
10, நாலாவது ஒழுங்கை,
கொஸ்வத்தை வீதி, இராஜகிரியா.
விலை. ரூபா 100.00
பாவனைபேசலன்றி
சிறுகதைகள்
ஆசி. சுந்தராசா
மித்ரா வெளியீடு
சென்னை 600024
விலை ரூபா 60.00 (இந்திய விலை)



**கிழக்குத்திமோர்
சுதந்திரத்தின்
வாசற் கதவைத்
தொட்டிருக்கிறது. மிக
மோசமான கொடுமைகளை,
ஒடுக்குமுறைகளை
அனுபவித்தவர்கள் இந்த
மக்கள், எனினும் தமது
தாயகத்தின் விடுதலைக்காக
எல்லாவற்றையும் சகித்துக்
கொண்டு போராடினர்.
அவர்களது உன்னதமான
தலைவர் கஸ்மாவோ.
புரட்சியாளன்,
ஓவியன், கவிஞன். நாட்டின்
அதிபர் பதவிக்காக
அனைத்துமக்களால் விரும்பி
அழைக்கப்பட்டபோதும் அதை
நிராகரித்த பெருமைக்குரியவர்.
கிழக்குத் திமோரின்
வரலாற்றிலிருந்து இலங்கை
கற்றுக் கொள்வதற்கு
ஏராளமான விஷயங்கள்
உள்ளன.**

நூற்றாண்டுகள் கணக்கில் அந்நிய
அச்சுறுத்தலுக்கும், அடக்குமுறைக்கும் ஆளாகி
வரும் கிழக்கு திமோரின் கிழக்கு வானில் இன்று
ஒரு வெளிச்சக்கீற்று! முன்னாள் கொரில்லா
வீரர் ஸனானா கஸ்மாவோ இன்று நாற்புறம் கடல்
குழந்த தீவான கிழக்கு திமோரின் இருண்ட வாழ்வில்
ஒரு விடிவெள்ளி, நம்பிக்கை நட்சத்திரம்!

கிழக்கு திமோரின் தலைநகருக்கு மேற்கே 175 கி.மீ.
தொலைவில் உய்கனி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சிறு
கிராமத்தில் பெரும்பாலான வீடுகள் ஆறு மாதங்களுக்கு
முன்பு இராணுவத்தாக்குதலினால் குறையாடப்பட்டது.

இந்தக் கிராமத்தில் உள்ள எல்லோரிடமும்
சொல்வதற்கு நிறையவே விஷயங்கள் உள்ளன.
தன்னிச்சையாக செயல்படும் இந்தோனேஷிய இராணு
வத்தினரால் இங்கு நிகழ்த்தப்பட்ட சித்திரவதைகளும்,
கொலைகளும், சுற்பழிப்புகளும் கொஞ்சநஞ்சமல்ல!
சாப்பிடுவதற்கு உணவு சுத்தமாக இல்லை. 500
வருடகாலம் போர்த்துக்கீசிய காலனியாதிக்கம்; பின்பு
24 வருடங்கள் இந்தோனேஷிய ஆக்கிரமிப்பு; இவைகளை
சகித்து வந்த கிழக்கு திமோரியர்களுக்கு அவர்களுடைய
பயத்திலிருந்து விடுதலைக்கு உறுதியளிக்கிறார் கஸ்மாவோ
கூட்டம் ஆர்ப்பரிக்கிறது!

உலக நாடுகளின் வரிசையில் மோசாம்பிக்,
எத்தியோப்பியாவுடன் கிழக்கு திமோர் உலகிலேயே

இந்தப்போராட்டம் எங்களுக்காக அல்ல: இளைஞர்களுக்காக

-கஸ்மாவோ

ஏழ்மையான நாடுகளில்
ஒன்றாகப் பட்டியலிடப்பட்டுக்
கடைநிலையில் உள்ளது.

ஆனால், குறிப்பிடத்தக்க
மாறுதல்கள் பல இந்தத் தீவின்
சரிபாதிப்பிரதேசத்தில் நடந்து
வருகிறது. முன்னாள்
கொரில்லா வீரரும், தீவிர
வாதியும், அரசியல்
கைதியுமான 53 வயதான
கஸ்மாவோ, கிழக்கு திமோர்
மக்களின் மனஉறுதியையும்
பெருமிதத்தையும்
ஊக்குவித்து வருகிறார்.
நெல்சன் மண்டேலாவின்

அதிகாரத்துடனும் சேகுவேராவின் சுவர்ச்சியுடனும் கூடிய
கஸ்மாவோ கிழக்கு திமோர் முழுவதும் பயணம் செய்து
எதிர்காலம் பற்றிய கனவுகளை பரப்பி வருகிறார்.

1946-ல் திலி நகருக்குக் கிழக்கே 50 கி.மீ. தொலைவில்
இருக்கும் மனடுடோ என்கிற இடத்தில் பிறந்த ஜோஸ்
அலெக்ஸாண்ட்ரெ கஸ்மாவோ என்கிற ஸனானா
கஸ்மாவோ சிறுபிராயத்திலிருந்தே பேர்ச்சக்கீசிய
காலனியாதிக்கம், போர்ச்சுகாலத்தில் ஜப்பானிய ஆக்கிர
மிப்பு போன்றவற்றின் தாக்கங்களை அனுபவித்தவர்
பொதுவிடத்தில் சிறைக்கைதிகளை சாட்டையால்
விளாசுவதை பார்த்திருப்பதாக கஸ்மாவோ
சொல்லியிருக்கிறார். ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் கறுப்பு நிறத்
தவர் மீது காட்டி வந்த நிறபேதத்தை கண்கூடாகக்
கண்டவர் அவர்

ஆரம்பப்பள்ளியில் படித்தபோது தினசரி அடி,
உதைகளுக்கு ஆளான கஸ்மாவோ 12 வயதிலேயே
புரட்சி மனப்பான்மையை வளர்த்துக்கொண்டு விட்டார்
என்கிறது அவரைப் பற்றிய சரிதை! பாதிரியார்களுடன்
நான்கு வருடம் கல்வி பயின்ற பின் கஸ்மாவோ
ஒடிப்போனார். திலியில் உள்ள பள்ளியில் போர்ச்சக்கீசிய
மொழிப் பயிற்றுவிப்பாளராகப் பணியாற்றிய கஸ்மாவோ
அத்துடன் அரசாங்க சர்வேயராகவும் வேலை செய்தார்.
இங்கு நிற்பேதம் காட்டிய மேலதிகாரியின் மூக்கை
உடைத்துவிடுவதாக மிரட்டியதால் கஸ்மாவோ வேலை
இழந்தார்.

அந்நிய ஆதிக்க வெறியை வெறுப்புடன் கவனித்து
வந்த கஸ்மாவோ பின்பு பத்திரிகையாளரானார்.
போர்ச்சக்கீசியர்கள் கிழக்கு திமோரை விட்டுச் சென்ற
போது கஸ்மாவோ திருப்தியுற்றார். ஆனால் அது
நீடிக்கவில்லை! அதற்கு மறுஆண்டே கிழக்கு திமோரை
இந்தோனேஷியர்கள் ஆக்கிரமித்தனர்.
இக்காலகட்டத்தில்தான் கஸ்மாவோ கிழக்கு திமோரின்
விடுதலை இயக்கத்தில் இணைந்தார். மலைப்பகுதிகளில்
25 ஆண்டுகள் கஸ்மாவோவின் கொரில்லா வாழ்க்கை
தொடர்ந்தது. கஸ்மாவோவின் கிழக்கு திமோர்
விடுதலைப்படையினர் இத்தோனேஷிய படைகளுக்கு
தொடர்ந்து பதிலடி கொடுத்து வந்தனர்.

1975 முதல் கஸ்மாவோ தன் குடும்பத்தை (தாய்-
தந்தை, மனைவி, இரண்டு குழந்தைகள்) மறந்து கிழக்கு
திமோரின் விடுதலைக்காக முழுமையாக ஈடுபட்ட துவங்க,
இந்தோனேஷிய புலனாய்வுத் துறையினால் கஸ்மாவோவின்
குடும்பம் பெரிதும் அவதியுற்றது.

1981-ல் கஸ்மாவோ விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவ
ரானார். இந்தோனேஷிய படையின் மிகவும் தேடப்பட்ட
மனிதரான கஸ்மாவோ 1992ல் கொரில்லாக்களின்
மலைப்பிரதேசங்களைவிட்டு ரகசியமாக திலிக்கு வந்த
போது, நண்பர் ஒருவரால் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு
இந்தோனேஷிய படையினரால் கைது செய்யப்பட்டார்.
சிறையில் கவிதை எழுதுவது, 25 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
அனுபவித்த மலைப்பிரதேசங்களை ஓவியமாக்கத் தீட்டுவது

என்று கஸ்மாவோவின் சிறை வாழ்க்கை தொடர்ந்து...
மலைப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்து அலுத்துப்போயிருந்த
கஸ்மாவோவுக்கு இது நல்லதாகவே பட்டது.

நீதிமன்ற விசாரணையின் போது, கிழக்கு திமோரின்
எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்க மக்கள் கருத்தறிய வாக்கெடுப்பு
நடத்தப்பயப்படுவார்கள் உண்மையைக் கண்டு
பயப்படுவார்கள் என்றார் அவர். கிழக்கு திமோரின்
விடுதலைக்கான கஸ்மாவோவின் பிரசாரம் சர்வதேச
கவனத்தை எட்டியது. 1997ல் நெல்சன் மண்டேலா
கஸ்மாவோவை சந்தித்ததோடு அவரை விடுவிக்குமாறு
இந்தோனேஷிய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டார். 1988ல்
இந்தோனேஷிய அதிபர் சுஹார்ட்டோவின் வீழ்ச்சிக்குப்
பிறகு கிழக்கு திமோருக்கு சுயேச்சை அதிகாரம் அளிப்பது
குறித்து புதிய அரசு யோசிக்கத் துவங்கியது.

எதிர் பாராத விதமான பெப்ரவரி 1999-ல்
இந்தோனேஷியாவின் புதிய ஜனாதிபதி பி.ஜே ஹப்பி
கிழக்கு திமோர் சுதந்திரம் பற்றி மக்கள் கருத்தை
அறிய பொதுமக்களிடம் வாக்கெடுப்பு நடத்த ஒப்புக்
கொண்டார்.

இது இந்தோனேஷிய ரா
ணுவம் உட்பட எல்லோரையும்
ஆச்சரியப்படுத்தியது. ஆனால்
அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுப்பட
மறுத்தனர் இராணுவ உயர
திகாரிகள். ஹப்பி தங்களுக்கு
துரோகமழைத்ததாகக் கருதிய
இராணுவம் தனது
படைகளைக் கொண்ட கிழக்கு
திமோர் முழுவதையும்
அச்சுறுத்தி மிரட்டியது.
என்றாலும் ஒட்டெடுப்பு
தங்களுக்கு சாதகமாக
இருக்கும் என்று கஸ்மாவோ
நம்பிக்கையுடன் இருந்தார்.

இந்தக் கட்டத்தில் தீவிர
வாதியும் முன்னாள்
கொரில்லாவான கஸ்மா
வோவுக்கு தவிர்க்க முடியாத
மிக முக்கியமான முடிவு
ஒன்றை எடுக்கும் நிர்ப்பந்தம்
ஏற்பட்டது.

மக்கள் கருத்தறிய
அதிகாரபூர்வமான வாக்கெடுப்பு
நடக்கவிருக்கும்
நிலையில் இராணுவப்படைகள்

கிழக்கு திமோரில் அட்டூழியங்கள் நடத்தியதைக் கண்டும்
பொறுத்துப் போகவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. கிழக்கு
திமோர் விடுதலை இயக்கத்தினர் ராணுவத்திற்கு பதிலடி
கொடுக்க கஸ்மாவோ அனுமதியளிக்கவில்லை. ஒன்றும்
செய்யாமல் எங்கள் மக்கள் கொல்லப்பட்டுக்
கொண்டிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது ரொம்ப
கடினமானது! ஆனால் வாக்கெடுப்பு முடியும்வரை வேறு
வழியிருக்கவில்லை! என்கிறார் கஸ்மாவோ இப்போது.

அராஜகத்தை அவிழ்த்துவிடுவதன் மூலம் கிழக்கு
திமோர் மக்கள் தங்களுக்குள்ளேயே சண்டையிட்டுக்
கொள்கிறார்கள் என்ற தோற்றத்தை உருவாக்க ராணுவம்
முயல்கிறது என்பதை கஸ்மாவோ புரிந்துவைத்திருந்தார்.
பதிலடி கொடுக்க தீவிரவாதிகளுக்கு அனுமதியளிப்பது
உள்ளூர் ராணுவப்படைகளுக்குச் சாதகமாக
அமைந்துவிடும். ஐ.நா.வின் குறுக்கீட்டிற்கு வாய்ப்பு
இல்லாமல் போய்விடும்.

இந்தக் காரணத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான கிழக்கு
திமோரியர்களைப் பாதுகாப்புப் படைகள் கொண்டு குவித்த
போதும் அமைதிக்கத்தனர். கிழக்கு திமோர் விடுதலை

இயக்கத்தினர். இந்தோனேஷிய ராணுவம் ஈவு இரக்க
மின்றி ஊர்களை எரித்தும் உயிர்களைக் கொன்றும் கிழக்கு
திமோரை குறையாடியது. திலி நகர் எரிந்து சாம்பலா
யிற்று... ஃபேலின் டில் என்கிற கிழக்கு திமோர்
விடுதலைப்படை கொரில்லாக்கள் பதிலடி கொடுக்கும்
வெறியைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு கஸ்மாவோவின்
ஆணைக்கிணங்க அமைதியாக தங்கள் மக்களுக்கு நிகழும்
கொடுமைகளை மலைப்பிரதேசங்களில் இருந்து பார்த்துக்
கொண்டிருக்க வேண்டியதாயிற்று.

ஆகஸ்ட் 31-ல் நடந்த வாக்கெடுப்பில் பெரும்பாலான
கிழக்கு திமோரியர்கள் இந்தோனேஷியாவிடமிருந்து
சுதந்திரம் கோரி வாக்களித்தனர்.

வீட்டோடு சிறைவைக்கப்பட்ட கஸ்மாவோ
விடுதலையானார். வாக்கெடுப்பு நிகழ்ந்து மூன்று
வாரங்களுக்குப் பிறகு ஆஸ்திரேலியா, பிரிட்டன்,
தாய்லாந்து, அமெரிக்கா உள்ளிட்ட நாடுகளின் துருப்புகள்
கொண்ட ஐ.நா. படை கிழக்கு திமோரில் வந்திறங்கியது.
உடனடியாக கிழக்கு திமோர் மக்களைப் பாதுகாக்கும்
பணியிலும், புனரமைக்கும் பணியிலும் ஐ.நா.குழு இறங்
கியது.

இறுதியில் இந்தோனேஷிய ராணுவப் படையின்
ஜெனரல் விரான்டோ, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
இராணுவப்படை வாபசாகும். இந்த
பிராந்தியம் ஐ.நா.வசம்
ஒப்படைக்கப்படும் என்று
அறிவித்தார்.

தற்போது கிழக்கு திமோரின்
அரசாட்சி அதிகாரம் ஐ.நா.வசம்
உள்ளது. வரும் மாதங்களில்
சுதந்திரமான கிழக்கு திமோரில்

அதிபர் பதவிக்கான
தேர்தலை நடத்த
ஐ.நா.குழு



முடிவெடுத்தி
ருக்கிறது ஐ.நா.
வின் சார்பாக
அரசு அதிகா
ரத்தை மாற்றித்
தரும் அதிகாரியான
சொஜியோ டிமில்லோ
விரைவில் தேர்தலை
நடத்த விரும்புகிறார்.
எனினும் தான்

அதிபராக விரும்பவில்லை என்று கூறும் கஸ்மாவோ
இந்தப் போராட்டம் எங்களுக்காக அல்ல!
இளைஞர்களுக்காக! சுதந்திர கிழக்கு திமோருக்கு
என்னைவிட ஆற்றலுள்ளவர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள்
என்றிருக்கிறார். கஸ்மாவோ பதவியை விரும்பவில்லை
என்கிறார்கள் அவருடைய குடும்பத்தினர்களுக்கும்
தோழர்களுக்கும். கஸ்மாவோவின் சகோதரி அர்மண்டியா
கஸ்மாவோ கிழக்கு திமோருக்கு நிறையவே செய்திருக்
கிறார். இப்போது அவருக்குத் தேவை ஓய்வு! என்கிறார்.

சொல்லமுடியாத துயரத்துக்கும் நெடுங்கால்
அடக்குமுறைக்கும் ஆளாகி அவதிப்பட்ட பிறகு
சுதந்திரம் அடைந்திருக்கும் இந்நிலையில் கிழக்கு திமோர்
மக்களுக்கு வேறெப்போதைவிடவும் இந்தப் புதிய
நிச்சயமில்லாத குழந்தைமையில் கஸ்மாவோ இன்று கிழக்கு
திமோரின் இதயத் துடிப்பு!

அது இன்னும் உறுதியாகத் துடிப்பதை கிழக்கு
திமோர் மக்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்.

நன்றி விண்ணாய்கள்